Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1307/2013/EU RENDELETE

(2013. december 17.)

a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

(HL L 347., 2013.12.20., 608. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 1310/2013/EU rendelete (2013. december 17.)	L 347	865	2013.12.20.
►M2	A Bizottság 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. március 11.)	L 181	1	2014.6.20.
►M3	A Bizottság 994/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. május 13.)	L 280	1	2014.9.24.
►M4	A Bizottság 1001/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. július 18.)	L 281	1	2014.9.25.
►M5	A Bizottság 1378/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 17.)	L 367	16	2014.12.23.
►M6	A Bizottság (EU) 2015/851 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. március 27.)	L 135	8	2015.6.2.
►M7	A Bizottság (EU) 2016/142 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. december 2.)	L 28	8	2016.2.4.
►M8	A Bizottság (EU) 2017/1155 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. február 15.)	L 167	1	2017.6.30.
►M9	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2393 rendelete (2017. december 13.)	L 350	15	2017.12.29.

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 216., 2015.8.15., 9. o. (639/2014/EU)

►C2 Helyesbítés, HL L 130., 2016.5.19., 8. o. (1307/2013/EU)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1307/2013/EU RENDELETE

(2013. december 17.)

a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

I. CÍM

HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

Ez a rendelet megállapítja a következőket:

a) az I. mellékletben felsorolt támogatási rendszerek keretében közvetlenül a mezőgazdasági termelőknek nyújtott kifizetésekre (a továbbiakban: a közvetlen kifizetések) vonatkozó közös szabályok;

b) egyedi szabályok a következőkre vonatkozóan:

i. a mezőgazdasági termelők részére nyújtott alaptámogatás („alaptámogatási rendszer”, valamint egy átmeneti egyszerűsített rendszer, „egységes területalapú támogatási rendszer”),

ii. a mezőgazdasági termelők részére nyújtott önkéntes átmeneti nemzeti támogatás,

iii. önkéntes, átcsoportosítással nyújtható támogatás,

iv. az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokat folytató mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás,

v. a hátrányos természeti adottságú területeken gazdálkodó mezőgazdasági termelők részére nyújtott önkéntes támogatás,

vi. a mezőgazdasági tevékenységüket megkezdő fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás,

vii. termeléstől függő önkéntes támogatási rendszer,

viii. a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás,

ix. önkéntes egyszerűsített rendszer a mezőgazdasági kistermelők részére,

x. Bulgária, Horvátország és Románia számára a közvetlen kifizetések kiegészítését lehetővé tevő keretrendszer.

2. cikk

Az I. melléklet módosítása

A jogbiztonság érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. mellékletben meghatározott támogatási rendszerek jegyzékének módosítására vonatkozóan, az ahhoz szükséges mértékben, hogy figyelembe lehessen venni a támogatási rendszerekkel kapcsolatban esetlegesen e rendelet elfogadását követően elfogadandó új jogalkotási aktusokat.

▼B

3. cikk

Alkalmazás a legkülső régiók és a kisebb égei-tengeri szigetek esetében

A 11. cikk nem alkalmazandó az Uniónak az EUMSZ 349. cikkében meghatározott régióira (a legkülső régiók), valamint a 229/2013/EU rendeletnek megfelelően a kisebb égei-tengeri szigeteknek nyújtott közvetlen kifizetésekre.

E rendelet III., IV. és V. címe nem alkalmazandó a legkülső régiókra.

4. cikk

Fogalommeghatározások és kapcsolódó rendelkezések

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „mezőgazdasági termelő”: olyan természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek olyan csoportja – tekintet nélkül az ilyen csoportnak vagy tagjainak a nemzeti jog szerinti jogállására – akinek, illetve amelynek a mezőgazdasági üzeme az EUSZ-nek az EUMSZ 349. és 355. cikkével együtt értelmezett 52. cikkében meghatározottak szerint a Szerződések területi hatálya alá tartozik, és aki, illetve amely mezőgazdasági tevékenységet folytat;

b) „mezőgazdasági üzem”: egy adott mezőgazdasági termelő által kezelt és egyazon tagállam területén található, mezőgazdasági tevékenységekre használt egységek összessége;

c) „mezőgazdasági tevékenység”:

i. mezőgazdasági termékek termelése, tenyésztése vagy termesztése, ideértve a betakarítást, a fejést, az állattenyésztést és a mezőgazdasági célból történő állattartást, vagy

ii. egy mezőgazdasági terület olyan állapotban tartása, hogy az a tagállamok által – a Bizottság által létrehozott keret alapján megállapított kritériumok alapján a szokásos mezőgazdasági módszereken és gépeken túlmutató előkészítés nélkül alkalmas legyen legeltetésre vagy növénytermesztésre, vagy

iii. a tagállamok által meghatározott minimumtevékenységek elvégzése a természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott mezőgazdasági területeken;

d) „mezőgazdasági termékek”: a Szerződések I. mellékletében felsorolt termékek a halászati termékek kivételével, valamint a gyapot;

e) „mezőgazdasági terület”: a szántóterület, az állandó gyepterület és állandó legelő vagy az állandó kultúrák által elfoglalt terület;

▼B

f) „szántóterület”: növénytermesztés céljából megművelt vagy növénytermesztés céljára rendelkezésre álló, de parlagon hagyott földterület, beleértve az1257/1999/EK rendelet 22., 23. és 24. cikkének, az 1698/2005/EK rendelet 39. cikkének és az 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének megfelelően pihentetés alatt álló területet, amely lehet üvegház, illetve más rögzített vagy mobil fedél alatti földterület is;

g) „állandó kultúrák”: az állandó gyepterülettől és állandó legelőtől eltérő, vetésforgón kívül termesztett kultúrák, amelyek öt vagy ötnél több évig foglalják el a földterületet, és ismétlődően termést hoznak, ideértve a faiskolákat és a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényt is;

▼M9

h) „állandó gyepterület és állandó legelő” (a továbbiakban együttesen: állandó gyepterület): gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény természetes (vetés nélküli) vagy művelés útján (vetéssel) történő termesztésére használt, a mezőgazdasági üzem vetésforgójában legalább öt éve nem szereplő földterület, illetve, amennyiben a tagállamok úgy határoznak, olyan földterület, amelyet legalább öt éve nem szántottak fel; e földterület otthont adhat egyéb legeltetés céljára alkalmas fajoknak is, például cserjéknek és/vagy fáknak, továbbá, amennyiben a tagállamok úgy határoznak, egyéb, takarmányként szolgáló fajoknak, például cserjéknek és/vagy fáknak, feltéve, hogy a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények túlsúlyban maradnak. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy állandó gyepterületnek tekintik:

i. a legeltetésre alkalmas földterületet, amely a kialakult helyi gyakorlatok részét képezi, és amelyen a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken hagyományosan nincsenek túlsúlyban; és/vagy

ii. a legeltetésre alkalmas földterületet, és amelyen a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken nincsenek túlsúlyban vagy nem fordulnak elő;

▼B

i) „gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény”: a tagállamokban a természetes gyepekben hagyományosan található lágyszárú növények, illetve a gyepek vagy legelők magkeverékeiben rendes esetben megtalálható lágyszárú növények, akár használják azokat állatok legeltetésére, akár nem;

j) „faiskolák”: olyan területek, amelyeken fiatal fás szárú növényeket nevelnek szabadföldön, későbbi átültetésre:

— szőlőoltvány-iskolák,

— gyümölcsfaiskolák,

— díszfaiskolák,

— kereskedelmi erdészeti faiskolák, kivéve azokat, amelyek az erdőterületen belül találhatók és az üzem saját szükségleteit elégítik ki,

— olyan faiskolák, amelyekben kertekbe, parkokba, utak mellé és töltésekre szánt fákat és cserjéket (pl. sövénynövények, rózsák és más díszcserjék, tűlevelű dísznövények) nevelnek, beleértve minden esetben az alanyt és a magoncot;

▼B

k) „rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvény”: a tagállamok által meghatározandó, a 0602 90 41 KN-kód alá tartozó olyan fafajokkal beültetett terület, amelyeket olyan erdei évelő növények alkotják, amelyek gyökere, illetve töve a kivágást követően a talajban marad, a következő szezonban pedig új hajtásokat hoz, és amelyeknek maximális kivágási ciklusát a tagállamok határozzák meg;

l) „eladás”: földterület tulajdonjogának, illetve támogatási jogosultságoknak az eladása, illetve egyéb végleges átruházása; nem foglalja magában a földterület eladását abban az esetben, ha a földterületet hatóságok részére vagy közérdekű használatra ruházzák át, és az átruházásra nem mezőgazdasági célból kerül sor;

m) „bérlet”: bérleti megállapodás vagy hasonló jellegű ideiglenes ügylet;

n) „átruházás”: földterület, illetve támogatási jogosultságok bérlete vagy eladása, tényleges vagy várható öröklése, illetve egyéb végleges átruházása; a jogosultságok visszajuttatása a bérlet lejártát követően nem minősül átruházásnak.

▼M9

Az első albekezdés f) és h) pontjától eltérve, azok a tagállamok, amelyek 2018. január 1-jét megelőzően engedélyezték a parlagon hagyott földterületek szántóterületként történő nyilvántartását, az említett időpontot követően is engedélyezhetik azt. 2018. január 1-jétől kezdődően a 2018-ban ezen albekezdés értelmében szántóterületként nyilvántartott, parlagon hagyott földterületeket 2023-tól kezdődően vagy azt követően állandó gyepterületként kell nyilvántartani, amennyiben teljesülnek a h) pontban foglalt feltételek.

▼B

(2) A tagállamok:

a) meghatározzák a mezőgazdasági terület legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartására vonatkozó követelménynek való megfelelés érdekében a mezőgazdasági termelők által teljesítendő kritériumokat, az (1) bekezdés c) pontjának ii. alpontjában említettek szerint;

b) amennyiben egy tagállam tekintetében alkalmazandó, meghatározzák a természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott mezőgazdasági területeken elvégzendő minimumtevékenységeket, az (1) bekezdés c) pontjának iii. alpontjában említettek szerint;

c) meghatározzák, hogy melyek azok a fafajok, amelyek beültetése révén egy adott földterület rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénynek minősül, valamint meghatározzák e fafajok maximális kivágási ciklusát, az (1) bekezdés k) pontjában említettek szerint.

Az (1) bekezdés h) pontjában említettek szerint, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az a földterület, amely legeltetés céljára alkalmas, és a honos helyi gyakorlatok részét képezi, és amelyen a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken hagyományosan nincsenek túlsúlyban, állandó gyepterületnek minősüljön.

▼M9

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy:

a) az a földterület, amelyet legalább öt éve nem szántottak fel az (1) bekezdés első albekezdésének h) pontjában említett állandó gyepterületnek kell tekinteni, amennyiben gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény természetes (vetés nélküli) vagy művelés útján (vetéssel) történő termesztésére használják, és a mezőgazdasági üzem vetésforgójában legalább öt éve nem szerepelnek;

▼M9

b) az állandó gyepterület egyéb takarmányként szolgáló fajoknak, például cserjéknek és/vagy fáknak is otthont adhat, feltéve, hogy a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények túlsúlyban maradnak az adott területen; és/vagy

c) azt a legeltetésre alkalmas földterületet, amelyen a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények a legeltetési területeken nincsenek túlsúlyban vagy nem fordulnak elő, az (1) bekezdés első albekezdésének h) pontjában említett állandó gyepterületnek tekintik.

A tagállamok – objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján – dönthetnek úgy, hogy e bekezdés harmadik albekezdésének b) és/vagy c) pontja szerinti határozatukat a területük egészére vagy annak egy részére alkalmazzák.

A tagállamoknak 2018. március 31-ig értesíteniük kell a Bizottságot az e bekezdés harmadik és a negyedik albekezdése alapján hozott esetleges határozataikról.

▼B

(3) A jogbiztonság érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek:

a) létrehozzák azt a keretet, amelyen belül a tagállamoknak meg kell határozniuk a mezőgazdasági terület legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartására vonatkozó követelménynek való megfelelés érdekében a mezőgazdasági termelők által teljesítendő kritériumokat, az (1) bekezdés c) pontjának ii. alpontjában említettek szerint;

b) létrehozzák azt a keretet, amelyen belül a tagállamok meghatározzák természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott mezőgazdasági területeken elvégzendő minimumtevékenységeket, az (1) bekezdés c) pontjának iii. alpontjában említettek szerint;

c) megállapítják a gyep és az egyéb egynyári takarmánynövények túlsúlyának, valamint az (1) bekezdés h) pontjában említett helyi honos gyakorlatoknak a meghatározásával kapcsolatos kritériumokat.

II. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK A KÖZVETLEN KIFIZETÉSEKRŐL

1. FEJEZET

A közvetlen kifizetésekre vonatkozó közös szabályok

5. cikk

A közös agrárpolitikára vonatkozó általános rendelkezések

Az e rendeletben meghatározott rendszerek vonatkozásában az 1306/2013/EU rendelet, valamint az annak értelmében elfogadott rendelkezések alkalmazandók.

6. cikk

Nemzeti felső összeghatárok

(1) Tagállamonként és évente az összes kiosztott támogatási jogosultságnak, a nemzeti tartaléknak vagy a regionális tartalékoknak és a 42, 47, 49, 51. és 53. cikk szerint rögzített felső összeghatároknak a teljes értékét magában foglaló nemzeti felső összeghatárt a II. mellékletben foglaltak szerint kell megállapítani.

▼B

Amennyiben egy tagállam él a 22. cikk (2) bekezdésében meghatározott lehetőséggel, a II. mellékletben erre a tagállamra az adott évre vonatkozóan megállapított éves nemzeti felső összeghatár túlléphető az említett bekezdés szerint kiszámított összeggel.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokra és az egyes évekre vonatkozó, a 36, 42, 47, 49, 51 és 53. cikknek megfelelően rögzített felső összeghatárok teljes értékét magában foglaló nemzeti felső összeghatárt a II. mellékletben foglaltak szerint kell megállapítani.

▼M9

Amennyiben egy tagállam él a 36. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében meghatározott lehetőséggel, úgy a II. mellékletben erre a tagállamra az adott évre vonatkozóan megállapított éves nemzeti felső összeghatár túlléphető az említett albekezdés szerint kiszámított összeggel.

▼M1

(3) Az odaítélhető közvetlen kifizetések teljes maximális összegeit érintő – többek között a tagállamok által a 73/2009/EK rendelet 136a. cikkének és az e rendelet 14. cikkének megfelelően hozandó döntésekből, valamint az e rendelet 20. cikke (2) bekezdésének alkalmazásából fakadó – változások figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e rendelet 70. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet II. mellékletében meghatározott nemzeti felső határok kiigazítása céljából.

▼B

7. cikk

Nettó felső összeghatárok

(1) A 8. cikk sérelme nélkül, egy adott tagállamban a III., IV. és V. cím alapján, a 11. cikk alkalmazását követően egy naptári évre nyújtható közvetlen kifizetések teljes összege nem lehet magasabb a III. mellékletben meghatározott, vonatkozó felső összeghatároknál.

Amennyiben a valamely tagállamban nyújtandó közvetlen kifizetések teljes összege meghaladná a III. mellékletben meghatározott felső összeghatárokat, az adott tagállam a 228/2013/EU rendelet és a 229/2013/EU rendelet értelmében nyújtott közvetlen kifizetések kivételével valamennyi közvetlen kifizetés összegét lineáris kulcs alkalmazásával csökkenti.

(2) A 11. cikkben említett, a támogatások csökkentésének eredményeképpen keletkező becsült összeget (amely a II. mellékletben meghatározott, a 58. cikk értelmében rendelkezésre álló összeggel megnövelt nemzeti felső összeghatárok, valamint a III. mellékletben meghatározott nettó felső összeghatárok különbségének felel meg) tagállamonként, minden naptári év tekintetében uniós támogatásként kell rendelkezésre bocsátani, mégpedig az 1305/2013/EU rendeletben meghatározottak szerint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó intézkedések céljára.

▼B

(3) Az odaítélhető közvetlen kifizetések teljes maximális összegeit érintő – többek között a tagállamok által a 14. cikk értelmében hozandó döntésekből fakadó – változások figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek kiigazítják a III. mellékletben meghatározott felső összeghatárokat.

8. cikk

Pénzügyi fegyelem

(1) Az 1306/2013/EU rendelet 26. cikkének megfelelően meghatározott kiigazítási arány csak az adott naptári évben a mezőgazdasági termelőknek nyújtandó olyan közvetlen kifizetésekre alkalmazandó, amelyek összege meghaladja a 2 000 EUR-t.

(2) A közvetlen kifizetéseknek a 16. cikk szerinti fokozatos bevezetése következtében e cikk (1) bekezdése Bulgária és Románia esetében 2016. január 1-jétől alkalmazandó.

A közvetlen kifizetéseknek a 17. cikk szerinti fokozatos bevezetése következtében e cikk (1) bekezdése Horvátország esetében 2022. január 1-jétől alkalmazandó.

(3) Annak érdekében, hogy a közvetlen kifizetések kiigazítása megfelelő módon, a pénzügyi fegyelemre tekintettel történjen, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdése értelmében a tagállamok által a mezőgazdasági termelők esetében alkalmazandó csökkentések kiszámítási alapjára vonatkozó szabályok megállapításáról.

(4) Jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja esetében a tagállamok alkalmazhatják az (1) bekezdésben említett kiigazítási arányokat e jogi személyek vagy csoportok tagjainak szintjén, amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, hogy az egyes tagok a mezőgazdasági üzemek vezetői jogállásával rendelkező mezőgazdasági termelőkéhez hasonló jogokkal éljenek és kötelezettségekkel bírjanak, különösen ami gazdasági, társadalmi és adóügyi jogállásukat illeti, feltéve, hogy hozzájárultak az érintett jogi személyek vagy csoportok mezőgazdasági szerkezeteinek megerősítéséhez.

9. cikk

Aktív mezőgazdasági termelő

(1) Nem részesülhet közvetlen kifizetésben az a természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek olyan csoportjai,akinek vagy amelynek a mezőgazdasági területe főként természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott terület, és aki, illetve amely a szóban forgó területen nem végzi el a tagállamok által a 4. cikk (2) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott minimumtevékenységeket.

(2) Nem részesülhetnek közvetlen kifizetésben olyan természetes vagy jogi személyek, illetve természetes vagy jogi személyek olyan csoportjai, akik repülőtereket, vasúttársaságokat, vízműveket, ingatlanvállalatokat, állandó sport- és rekreációs területeket üzemeltetnek.

Adott esetben a tagállamok – objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján – dönthetnek úgy, hogy az első albekezdésben szereplő felsorolást kiegészítik más hasonló, nem mezőgazdasági jellegű üzleti tevékenységekkel, és ezeket a későbbiekben el is távolíthatják a felsorolásból.

▼B

Az első vagy a második albekezdés hatálya alá tartozó személyt vagy csoportot azonban aktív mezőgazdasági termelőnek kell tekinteni, ha – a tagállam által előírt formában – ellenőrizhető bizonyítékkal szolgál az alábbiak közül bármelyikre nézve:

a) a legutolsó olyan pénzügyi évben, amelyre vonatkozóan a kért bizonyíték rendelkezésre áll, a közvetlen kifizetések éves összege eléri a nem mezőgazdasági tevékenységekből származó teljes bevételének legalább 5 %-át,

b) mezőgazdasági tevékenysége nem kismértékű;

c) elsődleges üzleti tevékenysége mezőgazdasági tevékenység.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésen kívül a tagállamok – objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján – dönthetnek úgy, hogy nem részesülhet közvetlen kifizetésben az a természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek olyan csoportja, akinek vagy amelynek esetében:

a) a mezőgazdasági tevékenység csak elenyésző részét teszi ki gazdasági tevékenysége egészének, és/vagy

b) az elsődleges tevékenység vagy üzleti tevékenység nem mezőgazdasági tevékenység.

▼M9

(3a) Az (1), (2) és (3) bekezdésen túlmenően a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem részesülnek közvetlen kifizetésben azok a mezőgazdasági termelők, akiknek a mezőgazdasági tevékenységét nem tartják nyilván a nemzeti adó- vagy társadalombiztosítási nyilvántartásban.

(4) A (2), (3) és (3a) bekezdés nem alkalmazandó az olyan mezőgazdasági termelőkre, akik az előző évben csupán egy előre meghatározott összeget meg nem haladó közvetlen kifizetésben részesültek. Ezt az összeget a tagállamok határozzák meg objektív kritériumok, például nemzeti vagy regionális sajátosságaik alapján, és az összeg nem haladhatja meg az 5 000 EUR-t.

▼B

(5) A mezőgazdasági termelők jogainak védelme érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák:

a) az annak megállapítására vonatkozó kritériumokat, hogy a mezőgazdasági termelő mezőgazdasági területe mely esetekben minősül főként természetes módon legeltetésre vagy növénytermesztésre alkalmas állapotban tartott területnek;

b) azokat a kritériumokat, amelyek alapján meg lehet különböztetni a mezőgazdasági és nem mezőgazdasági tevékenységből származó bevételeket;

c) azokat a (2) és a (4) bekezdésben említett kritériumokat, amelyek alapján megállapítható a közvetlen kifizetések összege, különös tekintettel a támogatási jogosultságok első kiosztási évében megvalósult közvetlen kifizetésekre, amikor a támogatási jogosultságok meghatározása még nem végleges, valamint az új mezőgazdasági termelők esetében megvalósult közvetlen kifizetésekre;

▼B

d) azokat a kritériumokat, amelyeket a mezőgazdasági termelőknek teljesíteniük kell ahhoz, hogy a (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában bizonyítást nyerjen, hogy mezőgazdasági tevékenységük nem elenyésző, és hogy elsődleges üzleti tevékenységük mezőgazdasági tevékenység.

▼M9

(6) A tagállamoknak 2014. augusztus 1-jéig értesíteniük kell a Bizottságot a (2), (3) és (4) bekezdésben említett esetleges határozataikról és 2018. március 31-ig a (3a) bekezdésben említett esetleges határozataikról. Az ilyen határozatok módosítása esetén a tagállamok a módosító határozat meghozatalától számított két héten belül értesítik a Bizottságot.

(7) A tagállamok 2018-tól vagy bármely későbbi évtől kezdve dönthetnek úgy, hogy elegendő, ha a (2) bekezdés első és második albekezdésének hatálya alá tartozó személyek vagy csoportok a (2) bekezdés harmadik albekezdésében felsorolt három kritérium közül csak egyre vagy kettőre hivatkoznak annak bizonyítása érdekében, hogy aktív mezőgazdasági termelők. A tagállamoknak 2018. március 31-ig értesíteniük kell a Bizottságot az ilyen határozatukról, amennyiben az 2018-tól kezdve alkalmazandó, vagy amennyiben a határozat egy későbbi évtől kezdve alkalmazandó, az alkalmazás kezdetét megelőző év augusztus 1-jéig.

(8) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy 2018-tól vagy bármely későbbi évtől kezdve felhagynak a (2) bekezdés alkalmazásával. A tagállamok 2018. március 31-ig értesítik a Bizottságot erről a határozatukról, amennyiben az 2018-tól kezdve alkalmazandó, vagy amennyiben a határozat egy későbbi évtől kezdve alkalmazandó, az alkalmazás kezdetét megelőző év augusztus 1-jéig.

▼B

10. cikk

A közvetlen kifizetések odaítélésének minimumkövetelményei

(1) A tagállamok határoznak arról, hogy a következő esetek közül melyben nem ítélnek oda közvetlen támogatást a mezőgazdasági termelőnek:

a) az adott naptári évben igényelt vagy odaítélendő közvetlen kifizetések teljes összege az 1306/2013/EU rendelet 63. cikkének alkalmazását megelőzően kevesebb mint 100 EUR;

b) a közvetlen kifizetés igénylésére vagy odaítélésére alapot teremtő mezőgazdasági üzem támogatható területe az 1306/2013/EU rendelet 63. cikkének alkalmazását megelőzően kevesebb mint egy hektár.

(2) A tagállamok mezőgazdaságuk szerkezetének figyelembevétele érdekében a IV. mellékletben megadott határokon belül kiigazíthatják az (1) bekezdés a) és a b) pontjában meghatározott küszöbértékeket.

(3) Amennyiben egy tagállam úgy döntött, hogy az (1) bekezdés b) pontja szerinti területi küszöbértéket alkalmaz, ugyanazon bekezdés a) pontját mindazonáltal alkalmaznia kell azon mezőgazdasági termelők esetében, akik a IV. címben említett, állatokra vonatkozó, termeléstől függő támogatásban részesülnek, és a területi küszöbértéknél kevesebb hektárszámmal rendelkeznek.

▼B

(4) Az érintett tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdést nem alkalmazzák a legkülső régiókra és a kisebb égei-tengeri szigetekre.

(5) A 2015. év tekintetében Bulgária és Románia esetében az (1) bekezdés a) pontjában említett igényelt vagy odaítélendő összeget az V. melléklet A. pontjában meghatározott összeg alapján kell kiszámítani.

A 2015–2021. évek tekintetében Horvátország esetében az (1) bekezdés a) pontjában említett igényelt vagy odaítélendő összeget az VI. melléklet A. pontjában meghatározott összeg alapján kell kiszámítani.

11. cikk

A támogatások csökkentése

(1) A tagállamok az összeg 150 000 EUR-t meghaladó részének vonatkozásában legalább 5 %-kal csökkentik a III. cím 1. fejezete értelmében a mezőgazdasági termelőnek egy adott naptári évre nyújtandó közvetlen kifizetések összegét.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazását megelőzően a tagállamok a mezőgazdasági termelő által az előző naptári évben ténylegesen kifizetett és bejelentett, mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódó munkabéreket – a foglalkoztatáshoz kapcsolódó adókat és társadalombiztosítási járulékokat is beleértve – levonhatják a III. címének 1. fejezete értelmében a mezőgazdasági termelőnek adott naptári évben nyújtandó közvetlen kifizetések összegéből. Amennyiben nem áll rendelkezésre adat a mezőgazdasági termelő által az előző naptári évben ténylegesen kifizetett és bejelentett munkabérekről, a legfrissebb elérhető adatokat kell felhasználni.

(3) Amennyiben a tagállam úgy dönt, hogy a III. cím 2. fejezetének értelmében átcsoportosítással nyújtható támogatásban részesíti a mezőgazdasági termelőket, és erre a célra a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár több mint 5 %-át felhasználják, egyúttal úgy dönthetnek, hogy nem alkalmazzák ezt a cikket.

Amennyiben a tagállam úgy határoz, hogy a III. cím 2. fejezetének értelmében átcsoportosítással nyújtható támogatásban részesíti a mezőgazdasági termelőket, és a 41. cikk (4) bekezdése szerinti maximális korlátok alkalmazása megakadályozza abban, hogy erre a célra a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár több mint 5 %-át felhasználja, az érintett tagállam úgy határozhat, hogy nem alkalmazza ezt a cikket.

(4) Nem részesíthetők előnyökben a támogatások csökkentésének elkerülése révén azok a mezőgazdasági termelők, akikről megállapítást nyer, hogy 2011. október 18-át követően mesterségesen olyan feltételeket teremtettek, amelyek lehetőséget adnak számukra az e cikk alkalmazásából eredő hatások elkerülésére.

(5) Jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja esetében a tagállamok alkalmazhatják az (1) bekezdésben említett csökkentést e jogi személyek vagy csoportok tagjainak szintjén, amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, hogy az egyes tagok a mezőgazdasági üzemek vezetői jogállásával rendelkező mezőgazdasági termelőkéhez hasonló jogokkal éljenek és kötelezettségekkel bírjanak, különösen ami gazdasági, társadalmi és adóügyi jogállásukat illeti, feltéve, hogy hozzájárultak az érintett jogi személyek vagy csoportok mezőgazdasági szerkezeteinek megerősítéséhez.

▼M9

(6) A tagállamok évente felülvizsgálhatják a támogatások csökkentésére vonatkozóan az e cikkel összhangban hozott döntéseiket, feltéve, hogy az ilyen felülvizsgálat nem eredményezi a vidékfejlesztésre rendelkezésre álló összegek csökkentését.

A tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az e cikknek megfelelően hozott döntéseikről és a 2019-ig terjedő időszak éveire vonatkozó csökkentések eredményeképpen keletkező becsült összegekről az ilyen döntések alkalmazását megelőző év augusztus 1-jéig; az ilyen értesítés utolsó lehetséges időpontja 2018. augusztus 1.

▼B

12. cikk

Többszörös kérelmek

Amennyiben e rendelet kifejezetten másként nem rendelkezik, a támogatható hektárszámnak megfelelő olyan terület tekintetében, amelyre vonatkozóan a III. cím 1. fejezete alapján a mezőgazdasági termelő alaptámogatás iránti kérelmet nyújtott be, bármely egyéb közvetlen kifizetés iránti, illetve az e rendelet hatályán kívüli bármely egyéb támogatás iránti kérelem is benyújtható.

13. cikk

Állami támogatás

Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelet [1] 211. cikkének (1) bekezdésétől eltérve az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke nem alkalmazandó a tagállamok által e rendelettel összhangban végrehajtott kifizetésekre.

14. cikk

A pillérek közötti rugalmasság

(1) 2013. december 31-ig a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az e rendelet II. mellékletében a 2014 és 2019 közötti naptári évekre meghatározott éves nemzeti felső összeghatáruk 15 %-áig terjedő összeget rendelkezésre bocsátanak az 1305/2013/EU rendelet szerint az EMVA-ból finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó intézkedésekre nyújtott kiegészítő támogatásként. Az ennek megfelelő összeg így már nem használható fel közvetlen támogatás nyújtására.

Az első albekezdésben említett döntésről 2013. december 31-ig értesíteni kell a Bizottságot. A döntésnek ki kell terjednie az első albekezdésben említett százalékos arány meghatározására, amely naptári évenként változhat.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 671. oldalát).

▼B

Azok a tagállamok, amelyek nem hozzák meg a 2014-es naptári évre vonatkozóan az első albekezdésben említett döntést, 2014. augusztus 1-jéig meghozhatják az említett döntést a 2015–2019 naptári évekre vonatkozóan. Az ilyen döntésükről az említett időpontig tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2018-as naptári évtől kezdődő hatállyal felülvizsgálják az e bekezdés szerinti döntésüket. A felülvizsgálaton alapuló ilyen döntés nem eredményezheti az első, a második és a harmadik albekezdésnek megfelelően a Bizottságnak bejelentett százalékos arány csökkentését. A tagállamok 2017. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot minden, felülvizsgálaton alapuló döntésükről.

▼M9

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy 2019. naptári évtől kezdődő hatállyal felülvizsgálják az e bekezdésben említett döntéseiket, és az ilyen felülvizsgálaton alapuló döntéseikről 2018. augusztus 1-ig értesítik a Bizottságot. A felülvizsgálaton alapuló ilyen döntések nem eredményezhetik az első, a második, a harmadik és a negyedik albekezdésnek megfelelően a Bizottságnak bejelentett százalékos arány csökkentését.

▼B

(2) Azok a tagállamok, amelyek nem hozzák meg az (1) bekezdésben említett döntést, 2013. december 31-ig dönthetnek úgy, hogy a 2015 és 2020 közötti időszakban az 1305/2013/EU rendelet rendelet szerint az EMVA-ból finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó intézkedésekre nyújtott támogatásra elkülönített összeg legfeljebb 15 %-át, illetve Bulgária, Észtország, Spanyolország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Portugália, Románia, Svédország, Szlovákia, Finnország és az Egyesült Királyság, esetében legfeljebb 25 %-át az közvetlen kifizetésként rendelkezésre bocsátják. Az ennek megfelelő összeg így már nem használható fel a vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó támogatási intézkedésekre.

Az első albekezdésben említett döntésről 2013. december 31-ig értesíteni kell a Bizottságot. A döntésnek ki kell terjednie az első albekezdésben említett százalékos arány meghatározására, amely naptári évenként változhat.

Azok a tagállamok, amelyek nem hozzák meg a 2015-ös pénzügyi évre vonatkozóan az első albekezdésben említett döntést, 2014. augusztus 1-jéig meghozhatják az említett döntést a 2016–2019-es időszakra vonatkozóan. Az ilyen döntésükről az említett időpontig tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2019-es és 2020-as pénzügyi évre vonatkozó hatállyal felülvizsgálják az e bekezdés szerinti döntésüket. Az ilyen felülvizsgálaton alapuló döntések nem eredményezhetik az első, a második és a harmadik albekezdésnek megfelelően a Bizottságnak bejelentett százalékos arány növekedését. A tagállamok 2017. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az ilyen felülvizsgálaton alapuló valamennyi döntésükről.

▼M9

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy 2019. naptári évtől kezdődő hatállyal felülvizsgálják az e bekezdésben említett döntéseiket, és az ilyen felülvizsgálaton alapuló döntéseikről 2018. augusztus 1-ig értesítik a Bizottságot. A felülvizsgálaton alapuló ilyen döntések nem eredményezhetik az első, a második, a harmadik és a negyedik albekezdésnek megfelelően a Bizottságnak bejelentett százalékos arány növekedését.

▼B

15. cikk

Felülvizsgálat

Az I. mellékletben felsorolt támogatási rendszereket alkalmazni kell a gazdasági változásokra és a költségvetési helyzetre tekintettel bármely időpontban való felülvizsgálhatóságuk sérelme nélkül. A felülvizsgálat jogalkotási aktusok, az EUMSZ 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, illetve az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok elfogadását vonhatja maga után.

2. FEJEZET

A Bulgáriára, Horvátországra és Romániára alkalmazandó rendelkezések

16. cikk

A közvetlen kifizetések fokozatos bevezetése Bulgáriában és Romániában

Bulgária és Románia tekintetében a 42., a 47., a 49., az 51., az 53. és a65. cikkel összhangban meghatározott felső összeghatárokat 2015-re vonatkozóan az V. melléklet A. pontjában meghatározott összeg alapján kell megállapítani.

17. cikk

A közvetlen kifizetések fokozatos bevezetése Horvátországban

Horvátországban a közvetlen kifizetéseket a következő ütemezésnek megfelelően, a közvetlen kifizetések 2022-től alkalmazandó szintjének százalékos arányában kell bevezetni:

2013-ban 25 %,

2014-ben 30 %,

2015-ben 35 %,

2016-ban 40 %,

2017-ben 50 %,

2018-ban 60 %,

2019-ben 70 %,

2020-ban 80 %,

2021-ben 90 %,

2022-től 100 %.

18. cikk

Kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések és közvetlen kifizetések Bulgáriában és Romániában

(1) Bulgária és Románia 2015-ben nemzeti közvetlen kifizetéseket alkalmazhat a III. cím 1. fejezete 1., 2. és 3. szakaszában említett alaptámogatási rendszer keretében nyújtott kifizetések kiegészítése érdekében. Az említett kifizetések teljes összege nem haladhatja meg az V. melléklet B. pontjában meghatározott, vonatkozó összeget.

▼B

(2) Bulgária 2015-ben nemzeti közvetlen kifizetéseket alkalmazhat a IV. cím 2. fejezetében említett gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás keretében nyújtott kifizetések kiegészítése érdekében. Az említett kifizetések teljes összege nem haladhatja meg az V. melléklet C. pontjában meghatározott, vonatkozó összeget.

(3) A kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetéseket objektív kritériumok alapján, oly módon kell odaítélni, amely biztosítja a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint megakadályozza a piac és a verseny torzulását.

19. cikk

Kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések Horvátország esetében

(1) Horvátország a Bizottság által adott felhatalmazás alapján adott esetben kiegészítheti az I. mellékletben felsorolt támogatási rendszerek bármelyikét.

(2) Az egy adott támogatási rendszer céljára egy adott évben fordítható, kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések összegét egy külön pénzügyi keret korlátozza. Ezt a keretet a következők különbözeteként kell meghatározni:

a) az adott támogatási rendszer keretében nyújtható közvetlen támogatásnak a 17. cikk szerinti teljes bevezetése után a 2022. naptári évre nyújtható közvetlen támogatás összege; valamint

b) az adott támogatási rendszer keretében nyújtható közvetlen támogatásnak a 167. cikk szerinti ütemezésben az adott naptári évre előírt százalékarány alkalmazásával kapott összege.

(3) A kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések teljes összege nem haladhatja meg az VI. melléklet B. pontjában a vonatkozó naptári évre meghatározott felső összeghatárt.

(4) Horvátország objektív kritériumok alapján és a Bizottság általi felhatalmazást követően határozhat a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetésként nyújtandó összegekről.

(5) A Bizottság az e cikk értelmében történő kifizetésekre felhatalmazó végrehajtási jogi aktusokat fogad el, megjelölve a vonatkozó támogatási rendszereket és meghatározva a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések legmagasabb megengedett szintjét.

A IV. cím 1. fejezetében említett, termeléstől függő önkéntes támogatás kiegészítésére szolgáló kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések esetében a végrehajtási jogi aktusokban meg kell jelölni azokat az 52. cikk (3) bekezdésében említett konkrét gazdálkodási típusokat vagy mezőgazdasági ágazatokat is, amelyek után kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetés nyújtható.

A végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések esetében a támogathatóság feltételei Horvátország esetében megegyeznek az e rendelet értelmében a megfelelő támogatási rendszerekre vonatkozókkal.

▼B

(7) A kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések Horvátország esetében kiigazíthatók, ha azt a KAP-ban bekövetkezett változások szükségessé teszik. Odaítélésükre objektív kritériumok alapján és olyan módon kerül sor, amely biztosítja a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint a piac és a verseny torzulásának megakadályozását.

(8) Horvátország a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések végrehajtása érdekében hozott intézkedéseiről az azok végrehajtását követő év június 30-ig jelentést nyújt be. A jelentésnek tartalmaznia kell legalább a következőket:

a) bármely, a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetéseket érintő körülményekben bekövetkezett változás;

b) minden egyes kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetés vonatkozásában a kedvezményezettek száma, az odaítélt kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetés teljes összege, valamint a hektárszám és az állatok száma, vagy a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetés odaítélésének alapjául szolgáló egyéb egységek száma;

c) jelentés az odaítélt kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések kapcsán végrehajtott ellenőrzésekről.

20. cikk

Külön nemzeti aknamentesítési tartalék Horvátország esetében

(1) Horvátország 2015-től kezdődően minden év január 31-ig értesíti a Bizottságot azokról a földterületekről, amelyeket a 73/2009/EK rendelet 57a. cikkének (10) bekezdése értelmében azonosítottak, és az előző naptári év folyamán mezőgazdasági tevékenység céljára ismét használatba vettek.

Horvátország továbbá értesíti a Bizottságot az előző naptári év december 31-én a mezőgazdasági termelőknek való kiosztásra rendelkezésre álló támogatási jogosultságok számáról, valamint a nemzeti aknamentesítési tartalékból ugyanabban az időpontban még el nem költött összegről.

Az első és a második albekezdés szerinti értesítésekre adott esetben az e rendelet 23. cikke (1) bekezdésének megfelelően régiónként kerül sor.

(2) A II. mellékletnek a 6. cikk (3) bekezdése szerinti kiigazításakor a Bizottság évente kiszámítja azt az összeget, amelyet az említett mellékletben rögzített, Horvátországra vonatkozó összegekhez hozzá kell adni azon támogatások finanszírozása érdekében, amelyeket az I. mellékletben felsorolt rendszerek alapján, az e cikk (1) bekezdésében említett területek után fognak odaítélni. Ezt az összeget a Horvátország által az e cikk (1) bekezdésének megfelelően bejelentett adatok, valamint a Horvátországban a tárgyévben nyújtott közvetlen kifizetések becsült hektáronkénti átlaga alapján kell kiszámítani.

Az első albekezdésnek megfelelően hozzáadásra kerülő összeg a Horvátország által e cikk (1) bekezdésének megfelelően bejelentett összes földterület alapján 2022-ig legfeljebb 9 600 000 EUR lehet, és alkalmazni kell rá a közvetlen kifizetések bevezetésének a 17. cikk szerinti ütemtervét. A kiszámított éves maximális összegeket az VII. melléklet tartalmazza.

▼B

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján rögzíti, hogy Horvátország a (2) bekezdés szerint hozzáadandó összegnek mekkora hányadát helyezi el a külön nemzeti aknamentesítési tartalékban az (1) bekezdésben említett területek után járó támogatási jogosultságok kiosztása céljából. Ezt a hányadot az alaptámogatási rendszerre vonatkozó felső összeghatárnak és a II. mellékletben rögzített nemzeti felső összeghatárnak az aránya alapján kell kiszámítani, nemzeti felső összeghatárnak a (2) bekezdés szerinti megnövelését megelőzően. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A 2015–2022-ös időszakban Horvátország a külön nemzeti aknamentesítési tartalékot arra használja fel, hogy a mezőgazdasági termelőknek támogatási jogosultságokat ítéljen oda az általuk az adott évben bejelentett aknamentesített földterületek alapján, amennyiben:

a) az adott földterületek a 32. cikk (2)-(5) bekezdése értelmében támogathatók;

b) az adott földterületeket az előző naptári évben vették ismét használatba mezőgazdasági tevékenységek céljára; és

c) a szóban forgó földterületekről e cikk (1) bekezdésének megfelelően értesítették a Bizottságot.

(5) Az e cikk alapján megállapított támogatási jogosultságok értékét a támogatási jogosultságoknak az odaítélés évében mért nemzeti vagy regionális átlagértéke alapján kell megállapítani, a külön nemzeti aknamentesítési tartalékban rendelkezésre álló összeg erejéig.

(6) Azon következmények figyelembevétele érdekében, amelyek az aknamentesített földterületek mezőgazdasági tevékenység céljára való, Horvátország által e cikknek megfelelően bejelentett újbóli használatbavételéből adódnak, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az VI. mellékletben foglalt összegek kiigazítása céljából.

III. CÍM

ALAPTÁMOGATÁSI RENDSZER, EGYSÉGES TERÜLETALAPÚ TÁMOGATÁSI RENDSZER ÉS KAPCSOLÓDÓ TÁMOGATÁSOK

1. FEJEZET

Az alaptámogatási rendszer és az egységes területalapú támogatási rendszer

1. szakasz

Az alaptámogatási rendszer kialakítása

21. cikk

Támogatási jogosultságok

(1) Az alaptámogatási rendszer keretében nyújtott támogatás azoknak a mezőgazdasági termelőknek nyújtható, akik:

a) e rendelet alkalmazása keretében a 20. cikk (4) bekezdése szerinti odaítélés útján, a 24. vagy a 39. cikk szerinti első kiosztás útján, a 30. cikk szerinti nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból való kiosztás útján, vagy a 34. cikk szerinti átruházás révén támogatási jogosultságot szereznek, vagy

▼B

b) megfelelnek a 9. cikkben foglaltaknak és saját vagy szerződéses támogatási jogosultsággal rendelkeznek egy olyan tagállamban, amely a (3) bekezdéssel összhangban úgy döntött, hogy megtartja a meglévő támogatási jogosultságait.

(2) Az egységes támogatási rendszer keretében az 1782/2003/EK és a 73/2009/EK rendelet értelmében szerzett támogatási jogosultságok 2014. december 31-én hatályukat vesztik.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve azok a tagállamok, amelyek – az 1782/2003/EK rendelet III. címe 5. fejezetének I. szakaszával vagy III. címének 6. fejezetével összhangban, vagy a 73/2009/EK rendelet III. címének 3. fejezetével összhangban – létrehozták az egységes támogatási rendszert, 2014. augusztus 1-jéig úgy dönthetnek, hogy fenntartják a meglévő támogatási jogosultságokat. Erről a döntésükről az említett időpontig értesítik a Bizottságot.

(4) A (3) bekezdésben említett döntést hozó tagállamok tekintetében, amennyiben a saját vagy szerződéses támogatási jogosultságoknak az 1782/2003/EK és a 73/2009/EK rendelet szerint meghatározott, egy mezőgazdasági termelő által az 1306/2013/EU rendelet 78. cikke b) pontja első albekezdésének megfelelően megállapított, a jelentkezés határnapjáig birtokolt száma meghaladja azon támogatható hektároknak a számát, amelyekről a mezőgazdasági termelő az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban a 2015-re szóló támogatás iránti kérelmében nyilatkozik, és amelyek a tagállam által megállapított időpontban – amely nem lehet későbbi időpont, mint az adott tagállamban a támogatás iránti kérelem módosítására megállapított határidő – rendelkezésére állnak, ez utóbbi időpontban a támogatható hektárok számát meghaladó támogatási jogosultságok hatályukat vesztik.

22. cikk

Az alaptámogatási rendszerre vonatkozó felső összeghatár

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén minden tagállam tekintetében megállapítja az alaptámogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatárt úgy, hogy a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatárból levonja a 42., 47., 49., 51. és 53. cikknek megfelelően meghatározott felső összeghatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Az egyes tagállamok tekintetében az e cikk (1) bekezdésével összhangban kiszámított összeg – a tárgyév tekintetében a 47. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából eredő összeg levonását követően – a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatárok legfeljebb 3 %-ával növelhető. Amennyiben egy tagállam ilyen növelést hajt végre, a növelést a Bizottság figyelembe veszi az e cikk (1) bekezdése értelmében az alaptámogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatár megállapításakor. Ennek érdekében a tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az éves százalékos arányokról, amelyekkel az e cikk (1) bekezdése szerint kiszámított összegeket növelni kell.

(3) A tagállamok évente felülvizsgálhatják az (2) bekezdésben említett döntésüket, és az alkalmazását megelőző év augusztus 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot a felülvizsgálat alapján meghozott döntésükről.

▼B

(4) Az egyes tagállamok és az egyes évek vonatkozásában az összes támogatási jogosultság és a nemzeti tartalék vagy regionális tartalék összértékének meg kell egyeznie a Bizottság által az (1) bekezdés alapján meghatározott éves nemzeti felső összeghatárral.

(5) Amennyiben a Bizottság által az (1) bekezdés alapján valamely tagállam tekintetében meghatározott felső összeghatár az adott tagállam által – az e cikk (3) bekezdésével, a 14. cikk (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésével, a 14. cikk (2) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésével, a 42. cikk (1) bekezdésével, a 49. cikk (1) bekezdése második albekezdésével, az 51. cikk (1) bekezdése második albekezdésével vagy az 53. cikkel összhangban – hozott döntések következtében eltér az előző évitől, a tagállam az e cikk (4) bekezdésének való megfelelés érdekében lineárisan csökkenti, illetve növeli valamennyi támogatási jogosultság értékét.

23. cikk

A nemzeti felső összeghatárok regionális felosztása

(1) A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig dönthetnek úgy, hogy az alaptámogatási rendszert regionális szinten alkalmazzák. Ilyen esetben a tagállamok objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok – például agronómiai és társadalmi-gazdasági jellemzőik, regionális mezőgazdasági potenciáljuk vagy intézményi, illetve igazgatási struktúrájuk – alapján meghatározzák a régiókat.

A 36. cikket alkalmazó tagállamok az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évét megelőző év augusztus 1-jéig hozhatják meg az első albekezdésben említett döntést.

(2) A tagállamok a régiók között objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján felosztják az alaptámogatási rendszerre vonatkozó, a 22. cikk (1) bekezdésében említett éves nemzeti felső összeghatárokat.

A 30. cikk (2) bekezdését nem alkalmazó tagállamok az említett felosztást a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazása után végzik el.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a regionális felső összeghatárokat előre meghatározott évenkénti lépésben, objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján – mint például a mezőgazdasági potenciál vagy környezetvédelmi kritériumok – évente fokozatosan módosítják.

(4) A (2) vagy (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott regionális felső összeghatárok betartásához szükséges mértékben a tagállamok az érintett régiók mindegyikében lineárisan csökkentik, illetve növelik a támogatási jogosultságok értékét.

(5) Az (1) bekezdést alkalmazó tagállamok dönthetnek úgy, hogy az általuk meghatározandó időponttól kezdődően regionális szinten megszüntetik az alaptámogatási rendszer alkalmazását.

▼B

(6) Az (1) bekezdés első albekezdését alkalmazó tagállamok értesítik a Bizottságot az említett albekezdésben említett döntésükről, valamint a 2014. augusztus 1-jéig a (2) és a (3) bekezdés alkalmazása céljából hozott intézkedésekről.

Az 1) bekezdés második albekezdését alkalmazó tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdés második albekezdésében említett döntésükről, valamint a (2) és a (3) bekezdés alkalmazása céljából hozott intézkedésekről a vonatkozó év augusztus 1-jéig.

Az (1) bekezdést alkalmazó tagállamok értesítik a Bizottságot a (5) bekezdésben említett döntésükről, mégpedig az említett döntés végrehajtásának első évét megelőző év augusztus 1-jéig.

24. cikk

A támogatási jogosultságok első kiosztása

(1) Az e rendelet 9. cikkének megfelelően közvetlen kifizetésre jogosult mezőgazdasági termelők támogatási jogosultságot kaphatnak, feltéve, hogy:

a) az 1306/2013/EU rendelet 78. cikke b) pontjának első albekezdésének megfelelően meghatározandó, a jelentkezés határnapjaként megjelölt 2015-ös időpontig az alaptámogatási rendszer keretében támogatási jogosultság iránti kérelmet nyújtanak be; és

b) 2013 tekintetében a 73/2009/EK rendelettel összhangban közvetlen támogatás, átmenti nemzeti támogatás vagy kiegészítő nemzeti közvetlen támogatás iránt benyújtott kérelem alapján – a 73/2009/EK rendelet II. címe 4. fejezetében meghatározott bármilyen csökkentés vagy kizárás alkalmazását megelőzően – jogosultak voltak támogatásra.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az e rendelet 21. cikkének (3) bekezdését alkalmazó tagállamokban.

A tagállamok támogatási jogosultságokat oszthatnak ki az e rendelet 9. cikkének megfelelően közvetlen kifizetésre jogosult mezőgazdasági termelők számára, akik teljesítik az első albekezdés a) pontjában előírt feltételt, és akik:

a) a 2013. év tekintetében nem részesültek támogatásban az e bekezdés első albekezdésében említett támogatási kérelem alapján, továbbá azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik az adott tagállam által az 1122/2009/EK bizottsági rendelet ([1]) 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban rögzített időpontban a 2013-as igénylési év tekintetében:

([1]) A Bizottság 1122/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a 73/2009/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés, a moduláció és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer tekintetében, az említett rendeletben létrehozott, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés tekintetében, a borágazatban meghatározott támogatási rendszer keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 316., 2009.12.2., 65. o.).

▼B

i. az egységes támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban:

— gyümölcsöt, zöldséget, áruburgonyát, vetőburgonyát, vagy dísznövényeket termesztettek, hektárban kifejezett minimális területen, ha az érintett tagállam úgy határoz, hogy ilyen követelményt fogad el; –vagy

— szőlőültetvényt műveltek; vagy

ii. az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban csak olyan mezőgazdasági területtel rendelkeztek, amely 2003. június 30-án nem minősült a 73/2009/EK rendelet 124. cikke (1) bekezdésének értelmében vett jó mezőgazdasági állapotban tartott mezőgazdasági területnek;

b) 2014-ben az egységes támogatási rendszer keretében támogatási jogosultságokban részesültek a nemzeti tartalékból a 73/2009/EK rendelet 41. vagy 57. cikke alapján; vagy

c) soha nem részesültek a 73/2009/EK vagy az 1782/2003/EK rendelet szerinti saját vagy szerződéses támogatási jogosultságokban, és akik ellenőrizhető bizonyítékkal szolgálnak arra nézve, hogy a tagállam által az 1122/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban a 2013. igénylési év tekintetében rögzített időpontban mezőgazdasági termékeket termesztettek vagy termeltek, ideértve a betakarítást, a fejést, az állattenyésztést és a mezőgazdasági célból történő állattartást. A tagállamok a mezőgazdasági termelők e kategóriájának vonatkozásában saját kiegészítő célokat és hátrányos megkülönböztetéstől mentes jogosultsági kritériumokat állapíthatnak meg a megfelelő készségeket, tapasztalatot vagy képzést illetően.

(2) A vis maior vagy a rendkívüli körülmények esetétől eltekintve a 2015-ben a mezőgazdasági termelőnként kiosztott támogatási jogosultságok számának meg kell egyeznie az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának első albekezdésének megfelelően a 2015-ös évre vonatkozó támogatás iránti kérelemben a mezőgazdasági termelő által bejelentett azon támogatható hektárok számával, amelyek a mezőgazdasági termelő rendelkezésére állnak a tagállam által meghatározott időpontban. Ez az időpont nem lehet későbbi, mint az adott tagállamban az említett támogatási kérelem módosítása tekintetében megállapított időpont.

(3) A tagállamok a (2) bekezdés alapján kiosztandó jogosultságok számát illetően alkalmazhatnak a (4)–(7) bekezdésben meghatározott korlátozások közül egyet vagy többet is:

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a kiosztandó támogatási jogosultságok számának vagy a mezőgazdasági termelő által a 73/2009/EK rendelet 34. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2013-ban bejelentett támogatható hektárok számával kell megegyeznie, vagy pedig az e cikk (2) bekezdésében említett támogatható hektárok számával, attól függően, hogy melyik az alacsonyabb. Horvátország esetében e lehetőség alkalmazása nem érinti az aknamentesített hektárokra vonatkozó támogatási jogosultságok kiosztását e rendelet 20. cikke (4) bekezdésének megfelelően.

▼B

(5) Amennyiben az e cikk (2) bekezdésében említett és egy adott tagállamban bejelentett támogatható hektárok teljes száma több mint 35 %-kal meghaladná a 2009-ben, illetve Horvátország esetében 2013-ban a 73/2009/EK rendelet 35. cikkének megfelelően bejelentett támogatható hektárok teljes számát, a tagállam a 2015-ben kiosztandó támogatási jogosultságok számát a 2009-ben, illetve Horvátország esetében 2013-ban a 73/2009/EK rendelet 35. cikkének megfelelően bejelentett támogatható hektárok teljes számának legalább 135 %-ára vagy 145 %-ára korlátozhatja.

E lehetőség alkalmazása esetén a tagállamok a mezőgazdasági termelők számára csökkentett számú támogatási jogosultságot osztanak ki. Ezt úgy kell kiszámolni, hogy az egyes mezőgazdasági termelők által 2015-ben bejelentett támogatható hektárok száma és az adott mezőgazdasági termelő által 2011-ben, illetve Horvátország esetében 2013-ban bejelentett, a 73/2009/EK rendelet 34. cikkének (2) bekezdése szerinti támogatható hektárok száma közötti, az előbbi javára fennálló többletre arányos csökkentést alkalmaznak, amely nem érinti az aknamentesített hektárokat, amelyek tekintetében e rendelet 20. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiosztandó jogosultságok alkalmazandók.

(6) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az egy mezőgazdasági termelőnek kiosztható támogatási jogosultságok számának meghatározása érdekében csökkentési együtthatót alkalmaznak a (2) bekezdésben említett azon támogatható hektárok vonatkozásában, amelyek– elsősorban a terület magas fekvése vagy egyéb hátrányos természeti adottságai, például gyenge talajminősége, meredek fekvése és gyenge vízellátása miatt – kedvezőtlen éghajlati viszonyokkal rendelkező területen elhelyezkedő állandó gyepterületből állnak.

(7) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a mezőgazdasági termelő számára kiosztandó támogatási jogosultságok számának meg kell egyeznie az e cikk (2) bekezdésében említett azon támogatható hektárok számával, amelyeken a tagállam által a 2013-as igénylési év tekintetében az 1122/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban rögzített időpontban nem szőlőültetvények vagy üvegház alatti szántóterületek voltak.

(8) A mezőgazdasági üzem egészének vagy egy részének eladása vagy bérbeadása esetén az e cikk (1) bekezdésének megfelelő természetes vagy jogi személyek az 1306/2013/EU rendelet 78. cikke d) pontjának első albekezdésének megfelelően meghatározandó, a jelentkezés határnapjaként megjelölt 2015-ös időpontot megelőzően aláírt szerződés útján átruházhatják egy vagy több mezőgazdasági termelőre az e cikk (1) bekezdése szerinti azon jogukat, hogy támogatási jogosultságban részesüljenek, feltéve hogy a szóban forgó mezőgazdasági termelők megfelelnek az e rendelet 9. cikkében meghatározott feltételeknek.

(9) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy megállapítják azt a mezőgazdasági üzemenkénti, támogatható hektárterületben kifejezett minimális méretet, amelyre a mezőgazdasági termelő támogatási jogosultság kiosztását kérheti. Ez a minimális méret nem haladhatja meg a 10. cikk (1) bekezdésének az említett cikk (2) bekezdésével együtt értelmezett b) pontjában meghatározott küszöbértéket.

(10) A tagállamok adott esetben 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az e cikkben említett döntésekről.

▼B

(11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el a támogatási jogosultságok kiosztásának évében benyújtott kérelmekre vonatkozóan abban az esetben, ha a szóban forgó támogatási jogosultságok még nem állapíthatók meg véglegesen, illetve ha azok kiosztását sajátos körülmények befolyásolják. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

25. cikk

A támogatási jogosultságok értéke és azok közelítése

(1) A tagállamok 2015-ben kiszámítják a támogatási jogosultságok egységértékét, mégpedig úgy, hogy a II. mellékletben foglalt nemzeti felső összeghatárnak az egyes releváns évek vonatkozásában rögzített százalékos arányát elosztják a 2015-ben nemzeti vagy regionális szinten érvényes – a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból kiosztott jogosultságokon kívüli – támogatási jogosultságok számával.

Az első albekezdésben említett rögzített százalékos arányt a 2015-re vonatkozóan a 22. cikk (1) bekezdésével, illetve a 23. cikk (2) bekezdésével összhangban az alaptámogatási rendszer tekintetében megállapított nemzeti, illetve regionális felső összeghatár 30 cikk (1) bekezdésében, vagy adott esetben a 30. cikk (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő értékének és a II. mellékletben meghatározott, 2015-re vonatkozó nemzeti felső összeghatárnak a hányadosaként kell kiszámítani. A támogatási jogosultságok számát a hektárszámnak megfelelő számban kell kifejezni.

(2) Az (1) bekezdésben említett kiszámítási módtól eltérően, a tagállamok az egyes vonatkozó évek tekintetében 2015-ben differenciálhatják a – 2015-ben a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból kiosztottakon kívüli – támogatási jogosultságok értékét, azok 26. cikkel összhangban kiszámított kezdeti egységértéke alapján.

(3) Legkésőbb a 2019. igénylési évtől egy tagállamon, vagy a 23. cikk alkalmazása esetén egy régión belül meg kell egyeznie a támogatási jogosultságok egységértékének.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy azon támogatási jogosultságok esetében, amelyeknek a 26. cikkével összhangban kiszámított kezdeti egységértéke nem éri el a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységérték 90 %-át, az egységértéket legkésőbb a 2019. igénylési évre megemelik a kezdeti egységértékük és a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységérték 90 %-a közötti különbség legalább egy harmadával.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az első albekezdésben említett százalékos arányt 90 % fölött – de legfeljebb 100 %-ban – állapítják meg.

Ezenfelül a tagállamok előírják annak legkésőbb a 2019. igénylési évre történő elérését, hogy egyetlen támogatási jogosultság egységértéke se legyen a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységérték 60 %-ánál alacsonyabb, kivéve ha ez a (7) bekezdésben említett küszöböt alkalmazó tagállamban a küszöbérték feletti maximális csökkentést eredményezne. Ilyen esetben a minimális egységértéket az e küszöbérték betartásához szükséges szinten kell megállapítani.

▼B

(5) A 2019. évi, az (4) bekezdés szerinti nemzeti vagy regionális egységértéket a II. mellékletben megállapított, a 2019-es naptári évre vonatkozó nemzeti felső összeghatár vagy a regionális felső összeghatár rögzített százalékos arányának és a – a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból 2015-ben kiosztottakon kívüli – az érintett tagállamra vagy régióra vonatkozó 2015. évi támogatási jogosultságok számának a hányadosaként kell kiszámítani. E rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer nemzeti vagy regionális felső összeghatára tekintetében a 22. cikk (1) bekezdésével, illetve a 23 cikk (2) bekezdésével összhangban 2015-re megállapítandó felső összeghatár – a 23. cikk (1) bekezdésében vagy adott esetben a 30. cikk (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és a 2015-re vonatkozóan a II. mellékletben megállapított nemzeti felső összeghatárnak vagy a regionális felső összeghatárnak a hányadosaként kell kiszámítani.

(6) Az (5) bekezdésben említett regionális felső összeghatárokat egy rögzített százalékos aránynak a II. mellékletben foglalt, 2019. évi nemzeti felső összeghatárokra való alkalmazása révén kell kiszámolni. E rögzített százalékos arányt a 23. cikk (2) bekezdésének megfelelően a 2015. évre megállapított vonatkozó regionális felső összeghatároknak és a 22. cikk (1) bekezdésével összhangban – a 23. cikk (2) bekezdése második albekezdésének alkalmazása esetén a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követően – a 2015. évre meghatározott nemzeti felső összeghatárnak a hányadosaként kell kiszámítani.

(7) Az (4) bekezdésben említett támogatási jogosultságok értéknövekedésének finanszírozása érdekében azon támogatási jogosultságok esetében, amelyeknek a kezdeti egységértéke magasabb a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységértéknél, a kezdeti egységértékük és a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységérték közötti különbséget arányosan, a tagállamok által meghatározandó objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján csökkenteni kell. E kritériumok magukban foglalhatják a kezdeti egységérték maximális csökkentésének 30 %-ban való rögzítését.

(8) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásakor a támogatási jogosultságok 26. cikkével összhangban kiszámított kezdeti egységértékéről a 2019. évi, az e cikk (3) bekezdésével vagy (4)–(7) bekezdésével összhangban megállapított végleges egységértékre való áttérést 2015-től kezdődően egyenlő lépésekben kell végrehajtani,

Az cikk (1) bekezdésében említett rögzített százalékos aránya betartásának biztosítása érdekében minden év vonatkozásában ki kell igazítani azoknak a támogatási jogosultságoknak az értékét, amelyek kezdeti egységértéke magasabb, mint a 2019. évi nemzeti vagy regionális egységérték.

(9) E cikk (8) bekezdésétől eltérve, amennyiben azon tagállamok, amelyek a 21. cikk (3) bekezdése értelmében meglevő támogatási jogosultságaik megtartása mellett döntenek, e cikk (2) bekezdését alkalmazzák, a támogatási jogosultságok 26. cikk (5) bekezdésével összhangban megállapított kezdeti egységértékéről a 2019. évi, az e cikk (3) bekezdésével vagy (4)–(7) bekezdésével összhangban megállapított végleges egységértékre való áttérést adott esetben az 1782/2003/EK rendelet 63. cikke (3) bekezdésével összhangban nemzeti szinten meghatározott lépések alkalmazásával kell végrehajtani.

Az e cikk (1) bekezdésében említett rögzített százalékos aránya betartásának biztosítása érdekében minden év vonatkozásában lineárisan ki kell igazítani a támogatási jogosultságok értékét.

▼B

(10) 2015-ben a tagállamok tájékoztatják a mezőgazdasági termelőket a jogosultságaik értékéről, amelyet a tagállamok e cikknek, és a 26. és a 27. cikknek megfelelően számítanak ki a rendelet hatálya alá tartozó időszak minden egyes évére vonatkozóan.

26. cikk

A kezdeti egységérték kiszámítása

(1) A 25. cikk (2) bekezdésében említett támogatási jogosultságok kezdeti egységértékét azon tagállamokban, amelyek a 2014. naptári évben az egységes alaptámogatási rendszert alkalmazzák, és amelyek nem döntöttek úgy, hogy megtartják a 21. cikk (3) bekezdése szerinti, már meglévő támogatási jogosultságaikat, az (2) vagy (3) bekezdésben meghatározott módszerek valamelyikének alkalmazásával kell meghatározni.

(2) A mezőgazdasági termelő által a 2014. évre vonatkozóan az egységes támogatási rendszerben, a 73/2009/EK rendelettel összhangban kapott támogatás rögzített százalékos arányának megfelelő – az említett rendelet II. címének 4. fejezetében foglalt támogatáscsökkentés, illetve kizárás előtti – összeg és az érintett mezőgazdasági termelő részére 2015-ben kiosztott, a 2015-ben a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból kiosztottakon kívüli támogatási jogosultságai számának hányadosaként.

A rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer tekintetében az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével, illetve 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2015-re megállapítandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár – az (1) bekezdésben vagy adott esetben az e rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és a 2014-ben az adott tagállamban vagy régióban az egységes támogatási rendszer keretében nyújtott támogatások – a 73/2009/EK rendelet II. címének 4. fejezete szerinti támogatáscsökkentés, illetve kizárás előtti – összegének hányadosaként kell kiszámítani.

(3) A 73/2009/EK rendelettel összhangban az egységes támogatási rendszer alapján a 2014. évre vonatkozó támogatási kérelme benyújtásának időpontjában a mezőgazdasági termelő birtokában lévő támogatási jogosultságok – a különleges támogatási jogosultságokat is beleértve – rögzített százalékos arányának és a mezőgazdasági termelő részére 2015-ben kiosztott, a 2015-ben a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból kiosztottakon kívüli támogatási jogosultságai számának hányadosaként.

A rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer tekintetében az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével, illetve 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2015-re megállapítandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár – az (1) bekezdésben, vagy adott esetben az e rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és a 2014-ben az adott tagállamban vagy régióban az egységes támogatási rendszer keretében nyújtott valamennyi jogosultság– a különleges jogosultságokat is beleértve – teljes összegének hányadosaként kell kiszámítani.

E bekezdés alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy a mezőgazdasági termelő akkor rendelkezik a 2014. évre vonatkozó támogatási kérelme benyújtásának időpontjában támogatási jogosultságokkal, ha azoknak az adott termelő részére történő kiosztására vagy végleges átcsoportosítására az említett időpontig sor került.

▼B

(4) A 2014. naptári évben az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok a támogatási jogosultságok az e rendelet 25. cikke (2) bekezdésében említett kezdeti egységértékét a mezőgazdasági termelő által a 2014. évre vonatkozóan az egységes területalapú támogatási rendszerben, a 73/2009/EK rendelettel összhangban és az említett rendelet 132. és 133a. cikke szerint kapott támogatás teljes értéke rögzített százalékos arányának megfelelő – az említett rendelet II. címének 4. fejezetében foglalt támogatáscsökkentés, illetve kizárás előtti – összeg és az érintett mezőgazdasági termelőnek 2015-ben kiosztott – a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból kiosztottakon kívüli – támogatási jogosultságok számának hányadosaként számolják ki.

E rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer tekintetében az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével, illetve a 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2015-re megállapítandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár – az (1) bekezdésben vagy adott esetben az e rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és a 2014-ben az adott tagállamban vagy régióban a 73/2009/EK rendeletnek megfelelően az egységes területalapú támogatási rendszer keretében és az említett rendelet 132. és 133a. cikke szerint nyújtott támogatás teljes – a 73/2009/EK rendelet II. címének 4. fejezete szerinti támogatáscsökkentés, illetve kizárás előtti – értékének hányadosaként kell kiszámítani.

(5) Az e rendelet 21. cikkének (3) bekezdésével összhangban azon tagállamok, amelyek a 2014. naptári évben az egységes alaptámogatási rendszert alkalmazzák, és amelyek úgy döntenek, hogy megtartják meglévő támogatási jogosultságaikat, az e rendelet 25. cikkének (2) bekezdése szerinti támogatási jogosultság egységértékét a jogosultságok rögzített százalékkal való megtöbbszörözésével kell kiszámítaniuk. A rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer tekintetében az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével vagy 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2015-re megállapítandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár – az (1) bekezdésben vagy adott esetben az e rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és a 2014-ben az adott tagállamban vagy régióban az egységes támogatási rendszer keretében nyújtott támogatások – a 73/2009/EK rendelet II. címének 4. fejezete szerinti támogatáscsökkentés, illetve kizárás előtti – összegének hányadosaként kell kiszámítani.

(6) Az e cikkben említett számítási módszerek alkalmazásában – feltéve, hogy az érintett ágazatok nem részesülnek az e rendelet IV. címe szerinti, termeléstől függő önkéntes támogatásban – a tagállamok figyelembe vehetik a 73/2009/EK rendelet 52. cikke, 53. cikke (1) bekezdése, valamint 68. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti egy vagy több rendszer alapján a 2014. naptári évre nyújtott támogatást, és – kizárólag azon tagállamok esetében, amelyek a 73/2009/EK rendelet szerinti egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazták, ez vonatkozik a szóban forgó rendelet 68. cikke (1) bekezdésének c) pontja, 126. cikke, 127. cikke és 129. cikke szerint nyújtott támogatásra is.

Azok a tagállamok, amelyek az e rendelet IV. címe szerinti, termeléstől függő önkéntes támogatás alkalmazása mellett döntenek, az e cikkben meghatározott számítási módszer alkalmazásakor figyelembe veheti a 2014. naptári évben nyújtott támogatás szintje és az e rendelet IV. címével összhangban nyújtandó támogatás szintje közötti különbséget, feltéve hogy:

▼B

a) az e rendelet IV. címe szerinti, termeléstől függő önkéntes támogatást egy olyan ágazatnak adják meg, amely a 2014. naptári évben az 52. cikk, az 53. cikk (1) bekezdése, és a 68. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében részesült támogatásban, és azon tagállamok vonatkozásában, amelyek a 73/2009/EK rendeletben előírt egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazták, a 73/2009/EK rendelet 68. cikke (1) bekezdésének c) pontja, 126. cikke, 127. cikke és 129. cikke szerint; és

b) a termeléstől függő önkéntes támogatás egységenkénti összege alacsonyabb a támogatás 2014. évi egységenkénti összegénél.

▼M1

Az e cikkben említett számítási módszerek céljára – feltéve, hogy nem alkalmazzák a 41. cikk szerinti, átcsoportosítással nyújtható támogatást – a tagállamok teljes mértékben figyelembe veszik a 2014-es naptári évre a 73/2009/EK rendelet 72a. cikke és 125a. cikke alapján nyújtott támogatást.

▼B

27. cikk

A külön nemzeti aknamentesítési tartaléknak a nemzeti tartalékba való beleértése

Horvátország vonatkozásában a 25. és 26. cikkben szereplő, a nemzeti tartalékra való minden hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy az a 20. cikkben említett külön nemzeti aknamentesítési tartalékot is magában foglalja.

Ezen túlmenően, a külön nemzeti aknamentesítési tartalékból származó összeget le kell vonni az alaptámogatási rendszernek a 25 cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, az említett cikk (3) bekezdésének (5) és (6) bekezdésében, valamint a 26. cikkben említett felső összeghatáraiból.

28. cikk

Rendkívüli nyereség

A 25. cikk (4)-(7) bekezdése és a 26. cikk alkalmazásában a tagállamok objektív kritériumok alapján úgy rendelkezhetnek, hogy a mezőgazdasági területek bérleti joga egészének vagy egy részének a 73/2009/EK rendelet 35. cikke vagy 124. cikke (2) bekezdése alapján rögzített időpont utáni és az e rendelet 33. cikkének (1) bekezdése alapján rögzített időpont előtti eladása, átruházása vagy lejárata esetén az érintett mezőgazdasági termelő számára kiosztandó támogatási jogosultságok értéknövekedésének egészét vagy egy részét vissza kell juttatni a nemzeti tartalékba vagy a regionális tartalékokba, amennyiben az értéknövekedés rendkívüli nyereséghez juttatná az érintett mezőgazdasági termelőt.

Az említett objektív kritériumokat úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint megakadályozzák a piac és a verseny torzulását, és e kritériumoknak tartalmazniuk kell legalább a következőket:

a) a bérbeadás minimális időtartama; és

b) a kifizetett támogatás azon hányada, amelyet vissza kell juttatni a nemzeti tartalékba vagy a regionális tartalékokba.

▼B

29. cikk

A támogatási jogosultságok értékével és azok közelítésével kapcsolatos értesítések

A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot a 25., a 26. és a 28. cikkben említett döntésekről.

2. szakasz

Nemzeti tartalék és regionális tartalékok

30. cikk

A nemzeti tartalék vagy a regionális tartalékok létrehozása és felhasználása

(1) Minden tagállam létrehoz egy nemzeti tartalékot. Ennek érdekében az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében a tagállamok nemzeti szinten lineáris százalékos kulcs alkalmazásával csökkentik az alaptámogatási rendszer szerinti felső összeghatárt.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 23. cikk (1) bekezdésében szereplő lehetőséggel élő tagállamok regionális tartalékokat hozhatnak létre. Ennek érdekében az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében a tagállamok a 23. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett regionális szinten lineáris százalékos kulcs alkalmazásával csökkentik a vonatkozó, alaptámogatási rendszer szerinti felső összeghatárt.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett csökkentés mértéke nem haladhatja meg a 3 %-ot, kivéve, ha a (6) bekezdésben és/vagy az (7) bekezdés a) és b) pontjában a 2015. évre vonatkozóan meghatározott jogosultságok kiosztásával kapcsolatos igények fedezéséhez szükséges esetben, illetve a 36. cikket alkalmazó tagállamok esetében az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében.

(4) A tagállamok a nemzeti vagy a regionális tartalékaikból származó támogatási jogosultságokat objektív kritériumok alapján és oly módon osztják ki, amely biztosítja a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint megakadályozza a piac és a verseny torzulását.

(5) A (4) bekezdésben említett támogatási jogosultságok kizárólag azon mezőgazdasági termelők számára oszthatók ki, akik a 9. cikk alapján jogosultak arra, hogy közvetlen kifizetésben részesüljenek.

(6) A tagállamok a nemzeti vagy a regionális tartalékaikból mindenekelőtt fiatal mezőgazdasági termelőknek és a mezőgazdasági tevékenységüket megkezdő mezőgazdasági termelőknek biztosítanak támogatási jogosultságokat.

(7) A tagállamok nemzeti vagy regionális tartalékaikat a következőkre használhatják fel:

a) támogatási jogosultságok biztosítása a mezőgazdasági termelők részére a termőterületek termelésből való kivonásának megakadályozása érdekében, többek között az olyan területeken, amelyek az állami intervenció valamely formájához kapcsolódó szerkezetátalakítási vagy fejlesztési program hatálya alatt állnak;

▼B

b) támogatási jogosultságok biztosítása a mezőgazdasági termelők részére az őket sújtó különleges hátrányok miatti ellentételezés érdekében;

c) támogatási jogosultságok biztosítása olyan mezőgazdasági termelők részére, akik vis maior vagy kivételes körülmények fennállása miatt nem részesülhettek az e fejezet szerint támogatási jogosultságokban;

d) támogatási jogosultságok biztosítása az e rendelet 21. cikkének (3) bekezdését alkalmazása esetén olyan mezőgazdasági termelők részére, akiknek a 2015-ben az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett támogatható, és a tagállam által meghatározott – az adott tagállamban az e támogatás alkalmazásának módosítására meghatározott időponttól nem későbbi – időpontban rendelkezésükre álló hektáraik száma magasabb, mint az 1782/2003/EK rendelettel és a 73/2009/EK rendelettel összhangban megállapított, az 1306/2013/EU rendelet 78. cikke első albekezdése b) pontjával összhangban meghatározandó, a jelentkezés határnapján birtokukban levő saját vagy szerződéses támogatási jogosultságaik száma.

e) az alaptámogatási rendszer keretében nyújtandó valamennyi támogatási jogosultság értékének állandó alapon történő lineáris növelése nemzeti vagy regionális szinten, ha a nemzeti vagy a regionális tartalék meghaladja az alaptámogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti vagy regionális felső összeghatár 0,5 %-át, feltéve, hogy az e cikk (6) bekezdése, e bekezdésének a) és b) pontja és (9) bekezdése alapján történő kiosztás céljából továbbra is elegendő mennyiség áll rendelkezésre;

f) az e rendelet 51. cikke (2) bekezdésével és 65. cikke (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban odaítélendő támogatásokra vonatkozó éves igények fedezése.

E bekezdés alkalmazásában a tagállamok eldöntik, hogy az az abban foglalt különböző módok közül melyiket részesítik előnyben.

(8) A (6) bekezdésnek, valamint az (7) bekezdés a), b) és d) pontjának az alkalmazása esetén a tagállamok a mezőgazdasági termelők részére kiosztott támogatási jogosultságok értékét a támogatási jogosultságoknak a kiosztás évére eső nemzeti vagy regionális átlagértékeiben határozzák meg.

Az alaptámogatási rendszer nemzeti vagy regionális átlagértékeit a 22. cikk (1) bekezdésével, illetve a 23. cikk (2) bekezdésével összhangban a kiosztás évére vonatkozóan meghatározott nemzeti vagy regionális összeghatár – a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból kiosztott összegen, és Horvátország esetében a külön aknamentesítési tartalékon kívüli – értékének és a kiosztott támogatási jogosultságok számának hányadosaként kell kiszámítani.

A tagállamok meghatározzák azokat a lépéseket, amelyekkel a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból kiosztott támogatási jogosultságok értéke évente fokozatosan módosítható, figyelembe véve a 21. cikk (1) bekezdésében, illetve a 23. cikk (2) bekezdésében említetteknek megfelelően megállapított, az alaptámogatási rendszerre vonatkozó nemzeti vagy regionális felső összeghatárok módosításait, amelyek a II. mellékletben meghatározott nemzeti felső összeghatárok szintjének változásaiból erednek.

▼B

(9) Amennyiben egy mezőgazdasági termelő végleges bírósági ítélet, vagy egy tagállam illetékes hatóságának végleges közigazgatási jogi aktusa értelmében jogosult arra, hogy támogatási jogosultságot kapjon, illetve jogosult a meglévő jogosultságok értékének növelésére, a mezőgazdasági termelő a tagállam által rögzítendő időpontban megkapja a szóban forgó ítéletben vagy jogi aktusban megállapított számú és értékű támogatási jogosultságot. A 32. és a 33. cikk alkalmazásának figyelembevételével azonban az említett időpont nem lehet később, mint az alaptámogatási rendszer keretében benyújtandó kérelmek benyújtására vonatkozó, az érintett bírósági ítéletnek vagy igazgatási aktusnak az időpontját követő legkésőbbi időpont.

(10) A (6) bekezdés, az (7) bekezdés a) és b) pontja és a (9) bekezdés alkalmazásakor a tagállamok kioszthatnak új jogosultságokat, illetve növelhetik egy adott mezőgazdasági termelő már meglevő valamennyi jogosultságának egységértékét, egészen a nemzeti vagy regionális átlag értékéig.

(11) E cikk alkalmazásában:

a) „fiatal mezőgazdasági termelő”: a 50. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek és adott esetben a 50. cikk (3) és (11) bekezdésében említett feltételeknek megfelelő mezőgazdasági termelő;

b) „mezőgazdasági tevékenységét megkezdő mezőgazdasági termelő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki nem folytatott saját nevében és saját kockázatára mezőgazdasági tevékenységet, illetve nem állt mezőgazdasági tevékenységet gyakorló jogi személy ellenőrzése alatt a mezőgazdasági tevékenységének megkezdését megelőző öt évben. Jogi személy esetében az a természetes személy(ek), aki(k) ellenőrzést gyakorol(nak) a jogi személy fölött, nem folytathatott mezőgazdasági tevékenységet a saját nevében és saját kockázatára, illetve nem állhatott mezőgazdasági tevékenységet folytató jogi személy ellenőrzése alatt a mezőgazdasági tevékenységnek az adott jogi személy általi megkezdését megelőző öt évben; a tagállamok a mezőgazdasági termelők e kategóriája esetében további, saját célokat és hátrányos megkülönböztetéstől mentes támogathatósági kritériumokat állapíthatnak meg a megfelelő készségekre, tapasztalatra vagy képzésre vonatkozóan.

31. cikk

A nemzeti tartalék vagy a regionális tartalékok feltöltése

(1) A nemzeti tartalék vagy a regionális tartalékok feltöltése a következőkből származó összegekkel történik:

a) azok a támogatási jogosultságok, amelyek két egymást követő évben nem adnak alapot támogatásra az e rendelet alábbi cikkeinek alkalmazása következtében:

i. 9. cikk;

ii. a 10. cikk (1) bekezdése; vagy

iii. a 11. cikk (4) bekezdése;

▼B

b) a mezőgazdasági termelő által az e rendelet 32. cikke szerint két egymást követő évben nem aktivált támogatási jogosultságok teljes számával megegyező számú támogatási jogosultságok, kivéve, ha az aktiválásukat vis maior vagy rendkívüli körülmények akadályozták;a mezőgazdasági termelő birtokában lévő saját vagy szerződéses és a nemzeti tartalékba vagy regionális tartalékokba visszajuttatandó jogosultságok megállapítása során a legalacsonyabb értékű jogosultságokat kell előnyben részesíteni;

c) a mezőgazdasági termelők által önként visszajuttatott támogatási jogosultságok;

d) e rendelet 28. cikkének alkalmazása;

e) az 1306/2013]/EU rendelet 63. cikkének értelmében tévesen kiosztott támogatási jogosultságok;

f) az alaptámogatási rendszer keretében nyújtandó támogatási jogosultságok értékének lineáris csökkentése nemzeti vagy regionális szinten, amennyiben a nemzeti tartalék vagy regionális tartalékok nem elegendők az e rendelet 30. cikke (9) bekezdésében említett esetek fedezésére;

▼M9

g) amennyiben a tagállamok szükségesnek tartják, az alaptámogatási rendszer keretében nyújtandó támogatási jogosultságok értékét nemzeti vagy regionális szinten lineárisan csökkenthetik az e rendelet 30. cikke (6) bekezdésében említett esetek fedezésére. Ezen túlmenően az e lineáris csökkentést már igénybe vevő tagállamok ugyanabban az évben annak érdekében is alkalmazhatnak lineáris csökkentést az alaptámogatási rendszer keretében nyújtandó támogatási jogosultságok értékére nemzeti vagy regionális szinten, hogy fedezzék az e rendelet 30. cikke (7) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában említett eseteket;

▼B

h) e rendelet 34. cikke (4) bekezdésének alkalmazása.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a szükséges intézkedéseket a nem aktivált támogatási jogosultságoknak a nemzeti tartalékba vagy regionális tartalékokba való visszajuttatása tekintetében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

3. szakasz

Az alaptámogatási rendszer alkalmazása

32. cikk

A támogatási jogosultságok aktiválása

(1) A mezőgazdasági termelő az alaptámogatási rendszer keretében a 33. cikk (1) bekezdésének megfelelő bejelentés útján, a támogatható hektárszámnak megfelelő támogatási jogosultság abban a tagállamban történő aktiválásával juthat támogatáshoz, ahol azt számára kiosztották. Az aktivált támogatási jogosultságok az azokban meghatározott összegek éves kifizetésére jogosítanak fel, a pénzügyi fegyelem, a támogatások 11. cikknek megfelelő csökkentése, és az e rendelet 7. cikke, az 51. cikkének (2) bekezdése és a 65. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti lineáris csökkentések, valamint az 1306/2013/EU rendelet 63. cikke alkalmazásának sérelme nélkül.

▼B

(2) E cím alkalmazásában „támogatható hektár”:

a) a mezőgazdasági üzem bármely olyan mezőgazdasági területe – ideértve a 2004. május 1-jén csatlakozott és a csatlakozáskor az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazása mellett döntő tagállamok területén levő azon területeket is, amelyek 2003. június 30-án nem voltak jó mezőgazdasági állapotban –, amelyet mezőgazdasági tevékenységre használnak, vagy ha a területet nem mezőgazdasági tevékenységekre is használják, amelynek használatában a mezőgazdasági tevékenység túlsúlyban van; vagy

b) bármely olyan földterület, amely támogatásra jogosított 2008-ban az 1782/2003/EK rendelet III. címe, illetve IVA. címe szerinti egységes támogatási rendszer, illetve egységes területalapú támogatási rendszer keretében, és amely:

   i. a 92/43/EGK irányelv végrehajtása, a 2000/60/EK irányelv végrehajtása és a 2009/147/EK irányelv végrehajtása következtében már nem felel meg a „támogatható hektár” a) pont szerinti meghatározásának;

   ii. az egyéni mezőgazdasági termelő vonatkozó kötelezettségvállalásának időtartama alatt az 1257/1999/EK rendelet 31. cikke, az 1698/2005/EK rendelet 43. cikke vagy az 1305/2013/EU rendelet 22. cikke szerint, vagy egy olyan nemzeti rendszer alapján erdősített terület, amelynek feltételei összhangban vannak az 1698/2005/EK rendelet 43. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésével vagy az 1305/2013/EU rendelet 22. cikkével; vagy

   iii. az egyéni mezőgazdasági termelő vonatkozó kötelezettségvállalásának időtartama alatt az 1257/1999/EK rendelet 22., 23. és 24. cikke vagy az 1698/2005/EK rendelet 39. cikke és az 1305/2013/EU rendelet 28. cikke szerint pihentetett terület.

(3) A második bekezdés a) pontjának alkalmazásában:

a) amennyiben egy mezőgazdasági üzem mezőgazdasági területét nem mezőgazdasági tevékenység céljára is használják, az adott terület elsősorban mezőgazdasági célra használt területnek minősül akkor, ha a mezőgazdasági célú használatot a nem mezőgazdasági tevékenység intenzitása, jellege, időtartama és ütemezése nem akadályozza jelentős mértékben;

b) a tagállamok jegyzéket készíthetnek az elsősorban nem mezőgazdasági tevékenység céljára használt területekről.

Az e bekezdésben foglaltaknak az egyes tagállamok területén történő alkalmazására vonatkozó kritériumokat a tagállamok állapítják meg.

(4) Egy terület csak akkor minősül támogatható hektárnak, ha – a vis maior vagy a rendkívüli körülmények esetének kivételével – a naptári év bármely időpontjában megfelel a támogatható hektárra vonatkozó fogalommeghatározásnak.

(5) A „támogatható hektár” meghatározása céljából a 4. cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelő döntést hozó tagállamok, csökkentési együtthatót alkalmazhatnak, hogy az adott hektárokat „támogatható hektárra” váltsák át.

▼B

(6) A kender termelésére használt területek csak abban az esetben felelnek meg a támogatható hektárra vonatkozó meghatározásnak, ha a felhasznált fajták tetrahidrokannabinol-tartalma nem haladja meg a 0,2 %-ot.

33. cikk

A támogatható hektárok bejelentése

(1) A 32. cikk (1) bekezdése szerinti támogatási jogosultságok aktiválása céljából a mezőgazdasági termelőnek nyilatkoznia kell a támogatási jogosultsághoz kapcsolódó támogatható hektárszámnak megfelelő parcellákról. A bejelentett parcelláknak – a vis maior vagy a rendkívüli körülmények esetének kivételével – a mezőgazdasági termelő rendelkezésére kell állniuk a tagállam által meghatározott időpontban, de legkésőbb az 1306/2013/EU rendelet 72. cikkének (1) bekezdésében említett támogatási kérelem módosítása tekintetében a tagállamban megállapított időpontban.

(2) A tagállamok kellően indokolt esetben engedélyezhetik a mezőgazdasági termelő számára nyilatkozata módosítását, feltéve hogy fenntartja legalább a támogatási jogosultságának megfelelő hektárszámot, valamint az érintett területre vonatkozóan betartja az alaptámogatás odaítélésének feltételeit.

34. cikk

A támogatási jogosultságok átruházása

(1) Támogatási jogosultság a tényleges vagy várható öröklés címén történő átszállás esetének kivételével csak az ugyanazon tagállamban letelepedett, a 9. cikknek megfelelően közvetlen kifizetésre jogosult mezőgazdasági termelők javára ruházható át.

Az adott támogatási jogosultság azonban – ideértve a tényleges vagy várható öröklés esetét is – csak abban a tagállamban aktiválható, ahol az kiosztásra került.

(2) Amennyiben a tagállamok élnek a 23. cikk (1) bekezdése szerinti lehetőséggel, a támogatási jogosultságok csak ugyanazon régión belül ruházhatók át vagy aktiválhatók, kivéve a tényleges vagy várható öröklés esetét.

Az adott támogatási jogosultság azonban – ideértve a tényleges vagy várható öröklés esetét is – csak abban a régióban aktiválható, ahol az kiosztásra került.

(3) A 23. cikk (1) bekezdése szerinti lehetőséggel nem élő tagállamok dönthetnek úgy, hogy a támogatási jogosultságok csak ugyanazon a régión belül ruházhatók át vagy aktiválhatók, kivéve a tényleges vagy várható öröklés esetét.

E régiókat objektív kritériumok alapján és a mezőgazdasági termelők között egyenlő bánásmódot biztosító, valamint a piac és a versenyhelyzet torzulását megakadályozó módon, a megfelelő területi szinten kell meghatározni.

▼B

(4) Amennyiben a támogatási jogosultságokat földterület nélkül ruházzák át, a tagállamok az uniós jog általános elveivel összhangban eljárva úgy dönthetnek, hogy az átruházott támogatási jogosultságok egy részét vissza kell juttatni a nemzeti tartalékba vagy a regionális tartalékokba, vagy hogy egységértéküket csökkentik a nemzeti tartalék vagy a regionális tartalékok javára. E csökkentés egy vagy több átruházási típus esetében is alkalmazható.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja a támogatási jogosultságok átruházásáról szóló azon értesítésekre vonatkozó részletes szabályokat, amelyeket a mezőgazdasági termelőknek a nemzeti hatóságok részére kell megküldeniük, valamint a szóban forgó értesítésre vonatkozó határidőket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

35. cikk

Átruházott hatáskörök

(1) A jogbiztonság biztosítása, valamint az alaptámogatási rendszer alkalmazásából eredő lehetséges egyedi helyzetek tisztázása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) a mezőgazdasági termelőknek az alaptámogatási rendszerben való részvételi jogosultságával és a rendszerhez való hozzáférésével kapcsolatos szabályok az öröklés vagy várható öröklés, a szerződéses bérletben történő jogutódlás, a jogállásban vagy elnevezésben bekövetkezett változás, támogatási jogosultságok átruházása, valamint a mezőgazdasági üzem egyesülése vagy szétválása esetén, továbbá a 24. cikk (8) bekezdésében említett szerződéses átruházási rendelkezés alkalmazásának esetén;

b) az e cím bármely rendelkezése alapján kiosztott támogatási jogosultságok értékének és számának kiszámítására vagy értékének növelésére, illetve csökkentésére vonatkozó szabályok, ezen belül a következőkre vonatkozó szabályok:

   i. a mezőgazdasági termelő kérelme alapján kiosztott támogatási jogosultságok tekintetében ideiglenes érték és szám, illetve ideiglenes növelés meghatározásának lehetősége;

   ii. a támogatási jogosultságok ideiglenes és végleges értékének és számának meghatározására vonatkozó feltételek;

   iii. olyan esetek, amikor adásvételi vagy bérleti szerződés hatással lehet a támogatási jogosultságok kiosztására;

c) a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból kiosztott támogatási jogosultságok értékének és számának megállapítására és kiszámítására vonatkozó szabályok;

d) a támogatási jogosultságok egységértékének módosítására vonatkozó szabályok a támogatási jogosultságok törtrészeit illetően, valamint a 34. cikk (4) bekezdésében említett támogatásijogosultság-átruházások esetében;

e) a 24. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének a), b) és c) pontjában említett lehetőségek alkalmazásának kritériumai;

▼B

f) a 24. cikk (4)–(7) bekezdése szerinti korlátozásoknak a kiosztandó támogatási jogosultságok számára történő alkalmazásának kritériumai;

g) a támogatási jogosultságoknak a 30. cikk (6) és (7) bekezdése alapján történő kiosztására vonatkozó kritériumok;

h) a 32. cikk (5) bekezdésében említett csökkentési együttható meghatározására vonatkozó kritériumok.

(2) A támogatási jogosultságok megfelelő kezelésének biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a bejelentésének tartalmával, valamint a támogatási jogosultságok aktiválására vonatkozó követelményekkel kapcsolatos szabályok tekintetében.

(3) A közegészség védelme érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a támogatás odaítélését egyes kenderfajták minősített vetőmagjainak használatához kötő szabályok, valamint a kenderfajták megállapítására és azok 32. cikk (6) bekezdésében említett tetrahidrokannabinol-tartalmának ellenőrzésére szolgáló eljárás meghatározására vonatkozó szabályok tekintetében.

4. szakasz

Egységes területalapú támogatási rendszer

36. cikk

Egységes területalapú támogatási rendszer

(1) A 73/2009/EK rendelet V. címének 2. fejezetében megállapított egységes területalapú támogatási rendszert 2014-ben alkalmazó tagállamok az ebben a rendeletben foglalt feltételek mellett dönthetnek úgy, hogy legkésőbb 2020. december 31-ig folytathatják a rendszer alkalmazását. E döntésükről és az alkalmazás befejezésének időpontjáról 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot a döntésükről.

Az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazásának időtartama alatt e fejezet 1., 2. és 3. szakasza nem alkalmazandó ezekre a tagállamokra, a 23. cikk (1) bekezdése második albekezdésének, a 23. cikk (6) bekezdésének, valamint a 32. cikk (2)-(6) bekezdésének kivételével.

(2) Az egységes területalapú támogatást évente kell nyújtani a mezőgazdasági termelő által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának megfelelően bejelentett minden támogatható hektár tekintetében. A támogatást minden évben az e cikk (4) bekezdésének megfelelően megállapított éves pénzügyi keretnek és az érintett tagállamban az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának megfelelően bejelentett támogatható hektárok teljes számának hányadosaként kell kiszámítani.

(3) Az e cikk (2) bekezdésétől eltérve azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy legkésőbb 2018. január 1-jétől kezdődően alkalmazzák e rendelet 38. cikkét, e cikk alkalmazásának időtartama alatt felhasználhatják az e cikk (2) bekezdésében említett éves pénzügyi keret legfeljebb 20 %-át az egységes területalapú támogatás hektáronkénti differenciálására.

▼B

Ennek során a tagállamok figyelembe veszik a 2014-es naptári évre vonatkozóan a 73/2009/EK rendelet 68. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja, valamint 126., 127. és 129. cikke szerinti egy vagy több rendszer keretében nyújtott támogatást.

Ciprus differenciálhatja a támogatást a 73/2009/EK rendelet XVIIa. mellékletében foglalt ágazatspecifikus pénzügyi keretek figyelembevételével, amely keretből a 37. cikk értelmében ugyanazon ágazatnak nyújtott mindennemű támogatást le kell vonni.

▼M1

Az egységes területalapú támogatási rendszer differenciálásának érdekében, és feltéve, hogy nem alkalmazzák a 41. cikk szerinti, átcsoportosítással nyújtható támogatást, a tagállamok teljes mértékben figyelembe veszik a 2014-es naptári évre a 73/2009/EK rendelet 125a. cikke alapján nyújtott támogatást.

▼B

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján valamennyi tagállam tekintetében megállapítja az egységes területalapú támogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatárt úgy, hogy a II. mellékletben szereplő éves nemzeti felső összeghatárból levonja a 42., 47., 49., 51. és 53. cikknek megfelelően meghatározott felső értékhatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼M9

Az egyes tagállamok tekintetében az e bekezdés első albekezdésével összhangban kiszámított összeg – a tárgyév tekintetében a 47. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából eredő összeg levonását követően – a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár legfeljebb 3 %-ával növelhető. Amennyiben egy tagállam ilyen növelést hajt végre, a növelést a Bizottság figyelembe veszi az e bekezdés első albekezdése értelmében az egységes területalapú támogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatár megállapításakor. Ennek érdekében a tagállamok 2018. január 31-ig értesítik a Bizottságot azokról az éves százalékos arányokról, amelyekkel az e cikk (1) bekezdése szerint kiszámított összegeket 2018-tól kezdve minden naptári évben növelni kell.

A tagállamok évente felülvizsgálhatják az e bekezdés második albekezdésben említett döntésüket, és az alkalmazását megelőző év augusztus 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot a felülvizsgálat alapján meghozott döntésükről.

▼B

(5) A (2) bekezdésben említett hektárterületnek – a vis maior vagy a rendkívüli körülmények esetének kivételével – a mezőgazdasági termelő rendelkezésére kell állnia a tagállam által meghatározott időpontban, de legkésőbb az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdésében említett támogatási kérelem módosítása tekintetében a tagállamban meghatározott időpontban.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az egységes területalapú támogatási rendszer tekintetében a támogathatóságra és a mezőgazdasági termelők részvételére vonatkozó szabályokat illetően.

▼B

37. cikk

Átmeneti nemzeti támogatás

(1) A 36. cikknek megfelelően az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2015 és 2020 közötti időszakban átmeneti nemzeti támogatást nyújtanak.

(2) Az átmeneti nemzeti támogatást olyan ágazatokban lehet a mezőgazdasági termelők részére nyújtani, amelyek tekintetében 2013-ban sor került e támogatás – illetve Bulgária és Románia esetében kiegészítő nemzeti közvetlen támogatás – nyújtására.

(3) Az átmeneti nemzeti támogatás nyújtására vonatkozó feltételeknek a 2013. év tekintetében meg kell egyezniük a 73/2009/EK rendelet 132. cikkének (7) bekezdése vagy 133a. cikke szerint a támogatásnyújtásra adott engedélyben foglaltakkal, kivéve a 132. cikk (2) bekezdésének a 7. és 10. cikkel együtt értelmezett alkalmazásából eredő támogatáscsökkentést.

(4) A (2) bekezdésben említett ágazatokban a mezőgazdasági termelők részére nyújtható átmeneti nemzeti támogatás teljes összegét 2013-ban az ágazatspecifikus pénzügyi keretösszegeknek az alábbiakban foglalt százalékos arányával kell korlátozni, a Bizottság által a 73/2009/EK rendelet 132. cikke (7) bekezdésének vagy 133a. cikke (5) bekezdésének megfelelően adott engedély szerint:

— 2015-ben 75 %,

— 2016-ban 70 %,

— 2017-ben 65 %,

— 2018-ban 60 %,

— 2019-ben 55 %,

— 2020-ban 50 %.

Ciprus esetében ezt a százalékos arányt a 73/2009/EK rendelet XVIIa. mellékletében foglalt ágazatspecifikus pénzügyi keretösszegek alapján kell kiszámítani.

(5) A (2) és a (3) bekezdés Ciprus esetében nem alkalmazandó.

(6) A tagállamok az (1) bekezdésben említett döntésekről minden évben legkésőbb március 31-ig értesítik a Bizottságot. Az értesítésnek a következő információkat kell tartalmaznia:

a) az ágazatspecifikus pénzügyi keretösszeg;

b) adott esetben az átmeneti nemzeti támogatás maximális mértéke.

(7) A tagállamok objektív kritériumok alapján és a (4) bekezdésben megállapított határokon belül dönthetnek az átmeneti nemzeti támogatásként nyújtandó összegekről.

▼B

5. szakasz

Az alaptámogatási rendszer alkalmazása az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban

38. cikk

Az alaptámogatási rendszer bevezetése az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban

Amennyiben e szakasz másként nem rendelkezik, e címet az e fejezet 4. szakaszában meghatározott egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok esetében kell alkalmazni.

A 24-29. cikk nem alkalmazandó az említett tagállamokra.

39. cikk

A támogatási jogosultságok első kiosztása

(1) A vis maior vagy rendkívüli körülmények esetétől eltekintve, e rendelet 9. cikkének megfelelően közvetlen kifizetésre jogosult mezőgazdasági termelők támogatási jogosultságot kaphatnak, feltéve, hogy:

a) az alaptámogatási rendszer alkalmazásának első évében az 1306/2013/EU rendelet 78. cikke első albekezdése b) pontjának megfelelően meghatározandó, a jelentkezés határnapjáig az alaptámogatási rendszer keretében támogatási jogosultság iránti kérelmet nyújtanak be; és

b) 2013 tekintetében a 73/2009/EK rendelettel összhangban közvetlen támogatás, átmeneti nemzeti támogatás vagy kiegészítő nemzeti közvetlen támogatás iránt benyújtott kérelem alapján – a 73/2009/EK rendelet II. címének 4. fejezetében meghatározott bármilyen csökkentés vagy kizárás alkalmazását megelőzően – jogosultak voltak támogatásra.

A tagállamok olyan mezőgazdasági termelők részére is kioszthatnak támogatási jogosultságot, akik e rendelet 9. cikkének megfelelően közvetlen kifizetésre jogosultak, akik teljesítik az első albekezdés a) pontjában előírt feltételt, akik a 2013. év vonatkozásában nem részesültek támogatásban egy az e bekezdés első albekezdése b) pontjában említett támogatási kérelem alapján, és akik az adott tagállam által az 1122/2009/EK rendelet 11. cikke (2) bekezdésével összhangban a 2013. igénylési év tekintetében megállapított időpontig csak olyan mezőgazdasági területtel rendelkeztek, amely 2003. június 30-án a 73/2009/EK rendelet 124. cikkének (1) bekezdésében foglaltak értelmében nem volt jó mezőgazdasági állapotban.

(2) Vis maior vagy a rendkívüli körülmények esetének kivételével az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében a mezőgazdasági termelőnként kiosztott támogatási jogosultságok számának meg kell egyeznie az 1306/EU rendelet 73. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának megfelelően az alaptámogatási rendszer végrehajtásának

▼B

első éve tekintetében a mezőgazdasági termelő által bejelentett, a 25. cikk (2) bekezdése értelmében vett azon támogatható hektárok számával, amelyek a mezőgazdasági termelő rendelkezésére állnak a tagállam által meghatározott időpontban. Az említett időpont nem lehet a támogatási kérelem módosítása tekintetében a tagállamban megállapított időpontnál későbbi időpont.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alaptámogatási rendszernek az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban történő bevezetésére vonatkozó további szabályok megállapítása céljából.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el a támogatási jogosultságok kiosztásának évében benyújtott kérelmekre vonatkozóan abban az esetben, ha a szóban forgó támogatási jogosultságok még nem állapíthatók meg véglegesen, illetve ha azok kiosztását sajátos körülmények befolyásolják.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

40. cikk

A támogatási jogosultságok értéke

(1) Az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében a tagállamok kiszámítják a támogatási jogosultságok egységértékét, mégpedig úgy, hogy minden egyes releváns év vonatkozásában a II. mellékletben foglalt nemzeti felső összeghatár rögzített százalékos arányát elosztják az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében kiosztott – a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból származó jogosultságokon kívüli – támogatási jogosultságok számával.

Az első albekezdésben említett rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évére vonatkozóan az alaptámogatási rendszer tekintetében a 22. cikk (1) bekezdésével, illetve a 23. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár (1) bekezdésben, vagy adott esetben 30. cikk (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő értékének és a II. mellékletben szereplő, az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évére vonatkozó nemzeti felső összeghatárnak a hányadosaként kell kiszámítani. A támogatási jogosultságokat a hektárszámnak megfelelő számban kell kifejezni.

(2) Az (1) bekezdésben említett kiszámítási módtól eltérően, a tagállamok az alaptámogatási rendszer végrehajtásának első évében differenciálhatják a – nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból kiosztottakon kívüli – támogatási jogosultságok értékét minden egyes vonatkozó év tekintetében, azok kezdeti egységértéke alapján.

(3) A támogatási jogosultságok (2) bekezdésben említett kezdeti egységértékét – az e rendelet 41., 43. 48. és 50. cikke, valamint IV. címe szerinti támogatások kivételével – a mezőgazdasági termelő által e rendelettel összhangban az alaptámogatási rendszer végrehajtását megelőző naptári év tekintetében kapott támogatásoknak – az 1306/2013/EU rendelet 63. cikkének alkalmazása előtti – teljes értékét

▼B

illetően rögzített százalékos aránynak és a mezőgazdasági termelő részére az alaptámogatási rendszer alkalmazásának első évében kiosztott – a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból származókon kívüli – támogatási jogosultságok számának a hányadosaként kell kiszámítani.

E rögzített százalékos arányt az alaptámogatási rendszer tekintetében az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével, illetve a 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban az alaptámogatási rendszer alkalmazásának első évére megállapítandó nemzeti vagy regionális felső összeghatár – (1) bekezdésben vagy adott esetben 30. cikk (2) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követő – értékének és az alaptámogatási rendszer végrehajtását megelőző naptári évben az adott tagállamban vagy régióban nyújtott támogatás – kivéve az e rendelet 41., 43., 48. és 50. cikke, valamint a IV. címe szerinti támogatásokat – teljes, az 1306/2013/EU rendelet 63. cikkének alkalmazása előtti értékének a hányadosaként kell kiszámítani.

(4) A (2) bekezdés alkalmazása esetén a tagállamok – az uniós jog általános elveivel összhangban – a támogatási jogosultságok értékét nemzeti vagy regionális szinten közelítik egymáshoz. E célból a tagállamok meghatározzák a megteendő lépéseket és az alkalmazandó számítási módszert, és az alaptámogatási rendszer végrehajtását megelőző év augusztus 1-jéig értesítik azokról a Bizottságot. E lépések a támogatási jogosultságok (3) bekezdésben említett kezdeti értékének az alaptámogatási rendszer alkalmazásának első évétől kezdődő, objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján történő éves fokozatos módosítását is magukban foglalják.

Az alaptámogatási rendszer alkalmazásának első évében a tagállamok tájékoztatják a mezőgazdasági termelőket a jogosultságaik értékéről, amelyet a tagállamok e cikknek megfelelően számítanak ki a rendelet hatálya alá tartozó időszak minden egyes évére vonatkozóan.

(5) A (3) bekezdés alkalmazásában a tagállamok objektív kritériumok alapján úgy rendelkezhetnek, hogy a mezőgazdasági területek bérleti joga egészének vagy egy részének a 36. cikk (5) bekezdése alapján rögzített időpont utáni és a 33. cikk(1) bekezdése alapján rögzített időpont előtti eladása, átruházása vagy lejárata esetén az érintett mezőgazdasági termelő számára kiosztandó támogatási jogosultságok értéknövekedésének egészét vagy egy részét vissza kell juttatni a nemzeti tartalékba vagy a regionális tartalékokba, amennyiben az értéknövekedés rendkívüli nyereséghez juttatná az érintett mezőgazdasági termelőt.

Az említett objektív kritériumokat úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint megakadályozzák a piac és a verseny torzulását, és e kritériumoknak tartalmazniuk kell legalább a következőket:

a) a bérbeadás minimális időtartama;

b) a kifizetett támogatás azon hányada, amelyet vissza kell juttatni a nemzeti tartalékba vagy regionális tartalékokba.

▼B

2. FEJEZET

Átcsoportosítással nyújtható támogatás

41. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok minden év augusztus 1-jéig dönthetnek arról, hogy a következő évtől kezdődően éves támogatást nyújtanak azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik az 1. fejezet 1., 2., 3. és 5. szakaszában említett alaptámogatási rendszer keretében vagy az 1. fejezet 4. szakaszában említett egységes területalapú támogatási rendszer keretében támogatásra jogosultak (a továbbiakban: az átcsoportosítással nyújtható támogatás).

A tagállamok az első albekezdésben említett időpontig tájékoztatják a Bizottságot döntésükről.

(2) Azok a tagállamok, amelyek a 23. cikkel összhangban úgy döntöttek, hogy az alaptámogatási rendszert regionális szinten alkalmazzák, az átcsoportosítással nyújtható támogatást is alkalmazhatják regionális szinten.

(3) A pénzügyi fegyelem, a támogatások 11. cikk szerinti csökkentése, a 7. cikk szerinti lineáris csökkentés, valamint az 1306/2013/EU rendelet 63. cikke alkalmazásának sérelme nélkül, az átcsoportosítással nyújtható támogatást évente, a támogatási jogosultságoknak a mezőgazdasági termelő által történő aktiválását követően, vagy az e rendelet 36. cikkét alkalmazó tagállamokban a támogatható hektárok mezőgazdasági termelő általi bejelentését követően kell nyújtani.

(4) A tagállamok minden évben kiszámítják az átcsoportosítással nyújtható támogatás összegét oly módon, hogy egy, a nemzeti vagy regionális hektáronkénti átlagtámogatás 65 %-ánál nem magasabb, a tagállam által megállapítandó összeget megszoroznak a mezőgazdasági termelő által a 33. cikk (1) bekezdésének megfelelően aktivált támogatási jogosultságok számával, vagy a mezőgazdasági termelő által a 36. cikk (2) bekezdése szerint bejelentett támogatható hektárok számával. E támogatási jogosultságok vagy hektárok száma nem haladhatja meg a tagállamok által meghatározandó maximális értéket, amely nem lehet magasabb 30 hektárnál vagy a mezőgazdasági üzemek VIII. mellékletben foglalt átlagos méreténél, ha az átlagos méret az érintett tagállamban meghaladja a 30 hektárt.

(5) A tagállamok – a (4) bekezdésben megállapított felső értékhatárok tiszteletben tartása mellett – dönthetnek úgy, hogy nemzeti szinten az első albekezdéssel összhangban megállapított hektárszámon belül fokozatos támogatási rendszert alakítanak ki, amelyet minden mezőgazdasági termelőre nézve azonos módon alkalmaznak.

(6) Az e cikk (4) bekezdésében említett nemzeti hektáronkénti átlagtámogatást a tagállamok a II. mellékletben a 2019. naptári évre meghatározott nemzeti felső összeghatár és a 2015-ben a 33. cikk (1) bekezdése, vagy a 36. cikk (2) bekezdése szerint bejelentett támogatható hektárszám alapján állapítják meg.

▼B

Az e cikk (4) bekezdésében említett regionális hektáronkénti átlagtámogatást a tagállamok a II. mellékletben a 2019. naptári évre meghatározott nemzeti felső összeghatár egy hányadának és a 2015-ben a 33. cikk (1) bekezdésének megfelelően az érintett régióban bejelentett támogatható hektárszámnak a felhasználásával állapítják meg. Ezt a részt minden egyes régió vonatkozásában a 23. cikk (2) bekezdésének megfelelően megállapított vonatkozó regionális felső összeghatár és a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően – a 23. cikk (2) bekezdésének alkalmazásától való eltekintés esetén a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követően – meghatározott nemzeti felső összeghatár hányadosaként kell kiszámítani.

(7) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ne részesüljenek az e fejezetben meghatározott előnyökben azok a mezőgazdasági termelők, akik tekintetében megállapításra kerül, hogy 2011. október 18-át követően mezőgazdasági üzemüket az átcsoportosítással nyújtható támogatásból való részesülés kizárólagos céljával osztották meg. Ez azokra a mezőgazdasági termelőkre is alkalmazandó, akiknek a mezőgazdasági üzeme a megosztás eredményeképpen jött létre.

(8) Jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja esetében a tagállamok alkalmazhatják a támogatási jogosultságok vagy hektárok e cikk (4) bekezdésében említett maximális számát e jogi személyek vagy csoportok tagjainak szintjén, amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, hogy az egyes tagok a mezőgazdasági üzemek vezetői jogállásával rendelkező mezőgazdasági termelőkéhez hasonló jogokkal éljenek és kötelezettségekkel bírjanak, különösen ami gazdasági, társadalmi és adóügyi jogállásukat illeti, feltéve, hogy hozzájárultak az érintett jogi személyek vagy csoportok mezőgazdasági szerkezeteinek megerősítéséhez.

42. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok a 41. cikk (1) bekezdésében említett időpontig dönthetnek úgy, hogy a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár legfeljebb 30 %-át az átcsoportosítással nyújtható támogatás finanszírozására fordítják. Minden ilyen döntésükről az említett időpontig értesítik a Bizottságot.

(2) A nemzeti felső összeghatárnak az egyes tagállamok által az e cikk (1) bekezdése értelmében felhasználandó százalékos aránya alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján évente meghatározza az átcsoportosítással nyújtható támogatásnak megfelelő felső összeghatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

3. FEJEZET

Az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokra nyújtott támogatás

43. cikk

Általános szabályok

(1) Az alaptámogatási rendszer vagy az egységes területalapú támogatási rendszer keretében támogatásra jogosult mezőgazdasági termelőnek a 32. cikk (2)-(5) bekezdésének értelmében támogatható összes hektárterületén folytatnia kell az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös, az e cikk (2) bekezdésében említett mezőgazdasági gyakorlatokat, vagy az ezekkel egyenértékű, az e cikk (3) bekezdésében említett gyakorlatokat.

▼B

(2) Az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatok a következők:

a) a növénytermesztés diverzifikálása;

b) a meglévő állandó gyepterület fenntartása; valamint

c) a mezőgazdasági területen ökológiai jelentőségű terület megléte.

(3) Az egyenértékű gyakorlatok olyan gyakorlatokat foglalnak magukban, amelyek az éghajlat és a környezet tekintetében olyan előnyöket eredményeznek, amelyek egyenértékűek az (2) bekezdésben említett gyakorlatok közül egy vagy több által biztosított előnyökkel, vagy meghaladják azokat. Ezeket az egyenértékű gyakorlatokat és az (2) bekezdésben említett azon gyakorlatokat, amelyekkel egyenértékűek, a IX. melléklet sorolja fel, és azokra az alábbiak bármelyike vonatkozik:

a) az 1698/2005/EK rendelet 39. cikkének (2) bekezdésével vagy az 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban tett kötelezettségvállalások;

b) nemzeti vagy regionális környezetvédelmi tanúsítási rendszerek – beleértve az olyan nemzeti környezetvédelmi jogszabályoknak való megfelelés tanúsítását, amely jogszabályok meghaladják az 1306/2013/EU rendelet VI. címének I. fejezete alapján megállapított vonatkozó kötelező előírások szintjét –, amelyek a talaj- és vízminőséghez, a biológiai sokféleséghez, a tájkép megőrzéséhez, valamint az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz kapcsolódó célok teljesítésére irányulnak. Ezek a tanúsítási rendszerek magukban foglalhatják az e rendelet IX. mellékletében felsorolt gyakorlatokat, az e cikk (2) bekezdésében említett gyakorlatokat, illetve az említett gyakorlatok kombinációit.

(4) Az (3) bekezdésben említett egyenértékű gyakorlatok nem képezhetik kettős finanszírozás tárgyát.

(5) A tagállamok dönthetnek úgy, többek között adott esetben regionális szinten, hogy a mezőgazdasági termelők választási lehetőségeit az (3) bekezdés a) és b) pontjában említett lehetőségekre korlátozzák.

(6) A tagállamok dönthetnek úgy, többek között adott esetben regionális szinten, hogy a mezőgazdasági termelőknek valamennyi, az (1) bekezdésben foglalt vonatkozó kötelezettségüknek meg kell felelniük, összhangban az (3) bekezdés b) pontjában említett nemzeti és regionális környezetvédelmi tanúsítási rendszerekkel.

(7) A tagállamok (5) és (6) bekezdés szerinti döntései függvényében a mezőgazdasági termelők kizárólag akkor élhetnek az (3) bekezdés a) pontjában említett gyakorlatok valamelyikével (vagy közülük többel), ha az(ok) teljes mértékben helyettesíti(k) az (2) bekezdésben említett kapcsolódó gyakorlatokat. A mezőgazdasági termelők kizárólag akkor alkalmazhatják az (3) bekezdés b) pontjában említett tanúsítási rendszereket, ha azok teljes egészében lefedik az (1) bekezdésben megfogalmazott kötelezettséget.

▼B

(8) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (5) és (6) bekezdésben említett döntésükről, valamint azokról a konkrét kötelezettségvállalásokról és tanúsítási rendszerekről, amelyeket az (3) bekezdés értelmében vett egyenértékű gyakorlatokként kívánnak alkalmazni.

A Bizottság értékeli, hogy a konkrét kötelezettségvállalásokban vagy tanúsítási rendszerekben foglalt gyakorlatok szerepelnek-e a IX. mellékletben foglalt listán, és amennyiben úgy találja, hogy nem, erről az 71. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül elfogadott végrehajtási jogi aktusok útján értesíti a tagállamot. Amennyiben a Bizottság arról értesít egy tagállamot, hogy az említett gyakorlatok nem esnek a IX. mellékletben szereplő lista hatálya alá, úgy az adott tagállam a bizottsági értesítés tárgyát képező konkrét kötelezettségvállalásokat vagy tanúsítási rendszereket nem alkalmazhatja az e cikk (3) bekezdése értelmében vett egyenértékű gyakorlatként.

(9) Az e cikk (10) és (11) bekezdésének, valamint a pénzügyi fegyelem, az e rendelet 7. cikke szerinti lineáris csökkentések és az 1306/2013/EU rendelet 63. cikke alkalmazásának sérelme nélkül, a tagállamok az e fejezetben említett támogatást nyújtanak azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik az e cikk (1) bekezdésében említett gyakorlatok közül a számukra relevánsakat folytatják, amennyiben az említett mezőgazdasági termelők megfelelnek-e e rendelet 44., 45. és 46. cikkének.

E támogatás nyújtása a 33. cikk (1) bekezdésének vagy a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően bejelentett támogatható hektáronkénti éves támogatás formájában történik, amelynek összege évente, a 47. cikk alkalmazásából eredő összegnek és az érintett tagállamban vagy régióban a 33. cikk (1) bekezdésének vagy a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően bejelentett támogatható összes hektárszámnak a hányadosaként kerül kiszámításra.

A második albekezdéstől eltérve a 25. cikk (2) bekezdésének alkalmazása mellett döntő tagállamok úgy dönthetnek, hogy az e bekezdésében említett támogatást minden vonatkozó év tekintetében a mezőgazdasági termelő által a 33. cikk (1) bekezdése szerint aktivált támogatási jogosultságok teljes értékének százalékos arányaként ítélik oda.

Az említett százalékos arányt minden egyes év és minden egyes tagállam vagy régió esetében a 47. cikk alkalmazásából eredő összegnek és az adott tagállamban vagy régióban a 33. cikk (1) bekezdésének megfelelően aktivált támogatási jogosultságok teljes összegnek a hányadosaként kell kiszámítani.

(10) Azok a mezőgazdasági termelők, akiknek a mezőgazdasági üzeme részben vagy teljesen a 92/43/EGK, a 2000/60/EK vagy a 2009/147/EK irányelv hatálya alá tartozó területen található, jogosultak az e fejezetben említett támogatásra, feltéve hogy az e fejezetben említett gyakorlatokat olyan mértékben követik, amennyire az az érintett mezőgazdasági üzem esetében összeegyeztethető a hivatkozott irányelvek céljaival.

(11) Azok a mezőgazdasági termelők, akik az ökológiai termelés tekintetében megfelelnek a 834/2007/EK rendelet 29. cikkének (1) bekezdésében megállapított követelményeknek, automatikusan jogosultak az e fejezetben említett támogatásra.

▼B

Az első albekezdés csak a mezőgazdasági üzem azon egységeire alkalmazandó, amelyeket a 834/2007/EK rendelet 11. cikkének megfelelően ökológiai termelésre használnak.

(12) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak vonatkozásában:

a) a IX. mellékletben foglalt lista egyenértékű gyakorlatokkal való kiegészítése;

b) az e cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett nemzeti vagy regionális tanúsítási rendszerekre alkalmazandó megfelelő követelmények megállapítása, beleértve az e rendszerek által nyújtandó biztosítékok szintjét is;

c) az 1305/2013/EU rendelet 28. cikke (6) bekezdésében említett összeg részletes kiszámítási szabályainak megállapítása az e rendelet IX. melléklete I. szakasza 3. és 4. pontjában és III. szakasza 7. pontjában említett gyakorlatok tekintetében, valamint bármely egyéb, a szóban forgó mellékletbe illesztett egyenértékű gyakorlat tekintetében, amelyre vonatkozóan a kettős finanszírozás elkerülése érdekében konkrét számításra van szükség.

(13) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapít meg az értesítéssel kapcsolatos eljárásra, ideértve a benyújtásuk határidejét is, és az (8) bekezdésben említett bizottsági értékelésre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

44. cikk

A növénytermesztés diverzifikálása

(1) Amennyiben a mezőgazdasági termelő szántóterületének mérete 10 és 30 hektár között van, és amennyiben annak nem az egészén termeszt az év, illetve a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növényeket, akkor a mezőgazdasági termelőnek e szántóterületen legalább két különböző növénykultúrát kell termesztenie. A fő növénykultúra a szántóterület legfeljebb 75 %-át foglalhatja el.

Amennyiben a mezőgazdasági termelő szántóterülete 30 hektár fölötti méretű, és amennyiben annak nem az egészén termeszt az év, illetve a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növényeket, akkor a mezőgazdasági termelőnek e szántóterületen legalább három különböző növénykultúrát kell termesztenie. A fő növénykultúra nem teheti ki a szántóterület több, mint 75 %-át, továbbá a két fő növénykultúra együttesen nem teheti ki a szántóterület több, mint 95 %-át.

▼M9

(2) Az (1) bekezdés értelmében előírt növénykultúrák számának sérelme nélkül, a (1) bekezdésben meghatározott felső határok nem alkalmazandók olyan üzemek esetén, amelyekben a szántóterület több mint 75 %-át gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény borítja, vagy a szántóterület több mint 75 %-a parlagon hagyott földterület vagy az év, illetve a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növényekkel borított terület. Ilyen esetben a szántóterület fennmaradó részén a fő növénykultúra nem haladhatja meg e fennmaradó szántóterület 75 %-át, kivéve, ha ez a fennmaradó terület gyepterület, egyéb egynyári takarmánynövénnyel bevetett terület vagy parlagon hagyott földterület.

▼B

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó azon mezőgazdasági üzemekre:

▼M9

a) amelyek esetében a szántóterület több mint 75 %-át gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére, hüvelyes növények termesztésére, parlagon hagyott földterületként vagy ezek kombinációjára használják;

b) amelyek esetében a támogatható mezőgazdasági terület több mint 75 %-a állandó gyepterület és azt gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére vagy az év, illetve a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növények termesztésére vagy ezek kombinációjára használják;

▼B

c) amelyek esetében a bejelentett szántóföldterület több, mint 50 %-át a mezőgazdasági termelő az előző évre vonatkozóan benyújtott támogatási kérelmében nem jelentette be, és a földrajzi térinformatikai támogatási alkalmazásokkal való összehasonlítás alapján a szántóföld egészén az előző naptári évben termesztett növényektől eltérő növényeket termesztenek;

d) amelyek a 62. szélességi körtől északra fekvő és egyes ezekkel határos területeken helyezkednek el. Amennyiben e mezőgazdasági üzemek szántóterülete meghaladja a 10 hektárt, a mezőgazdasági termelőnek e szántóterületen legalább két különböző növénykultúrát kell termesztenie, és e növénykultúrák egyike sem foglalhatja el a szántóterület több, mint 75 %-át, kivéve ha a fő növénykultúra gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény vagy parlagon hagyott földterület.

(4) E cikk alkalmazásában a „növénykultúra” a következők bármelyike:

a) a termények botanikai osztályozásában meghatározott különböző nemzetségek bármely kultúrája,

b) a Brassicaceae, Solanaceae és Cucurbitaceae növénycsaládokba tartozó bármely faj kultúrája,

c) a parlagon hagyott földterület,

d) gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény.

▼M9

A téli terményeket és a tavaszi terményeket különböző növénykultúráknak kell tekinteni, még abban az esetben is, ha ugyanahhoz a nemzetséghez tartoznak. A Triticum spelta az ugyanazon nemzetséghez tartozó növénykultúráktól különböző növénykultúrának tekintendő.

▼B

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következő célból:

a) az e cikk (4) bekezdésében említettektől eltérő típusú nemzetségek és fajok elismerése; valamint

b) az egyes növénykultúrák arányának pontos kiszámításával kapcsolatos alkalmazási szabályok megállapítása.

▼B

45. cikk

Állandó gyepterület

(1) A tagállamok kijelölik azokat az állandó gyepterületeket, amelyek a 92/43/EGK irányelv vagy a 2009/147/EK irányelv hatálya alá tartozó területeken, ideértve az e területeken található tőzeges és vizes élőhelyeket is, környezeti szempontból érzékenynek számítanak, és amelyek szigorú védelmet igényelnek annak érdekében, hogy ezen irányelvek célkitűzései teljesíthetők legyenek.

A tagállamok a környezeti szempontból értékes állandó gyepterületek védelmének biztosítása érdekében úgy dönthetnek, hogy a 92/43/EGK irányelv vagy a 2009/147/EK irányelv hatályán kívül eső további érzékeny területeket jelölnek ki, ideértve a magas kötöttszén-tartalmú talajon fekvő állandó gyepterületeket is.

A mezőgazdasági termelők az első albekezdésben, illetve adott esetben a második albekezdésben foglaltak szerint a tagállamok által kijelölt területeken elhelyezkedő állandó gyepterületet nem alakíthatják át és nem szánthatják fel.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az állandó gyepterületnek a mezőgazdasági termelők által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett teljes mezőgazdasági területhez viszonyított aránya legfeljebb 5 %-kal csökkenjen a tagállamok által 2015-ben megállapítandó azon referenciaarányhoz képest, amely az e bekezdés második albekezdésének a) pontjában említettek szerinti, állandó gyepterület és az emletett albekezdés b) pontjában említettek szerinti teljes mezőgazdasági terület hányadosaként kerül kiszámításra.

Az első albekezdésben említett referenciahányados megállapítása érdekében:

a) „állandó gyepterület” a 2012-ben, illetve Horvátország esetében 2013-ban az e fejezet szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők által a 73/2009/EK rendelettel összhangban bejelentett állandó legelőknek minősülő földterületek, valamint a 2015-ben az e fejezet szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdésével összhangban bejelentett, állandó gyepterületnek minősülő és 2012-ben, illetve Horvátország esetében 2013-ban nem állandó legelőként bejelentett földterületek;

b) a „teljes mezőgazdasági terület” a 2015-ben az e fejezet szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikkének (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett mezőgazdasági terület.

Az állandó gyepterületre vonatkozó referenciaarányt újra kell majd számítani azokban az esetekben, amikor az e fejezet szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők az 1306/2013/EU rendelet 93. cikkével összhangban 2015-ben vagy 2016-ban kötelesek területeket állandó gyepterületté átalakítani. Ilyen esetekben e területeket csatolni kell az e bekezdés második albekezdése a) pontjában említett állandó gyepterületnek minősülő földterületekhez.

Az állandó gyepterület arányát minden egyes évben az e fejezet szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikkének (1) bekezdésével összhangban az adott évre vonatkozóan bejelentett területek alapján kell megállapítani.

▼B

Az e bekezdés szerinti kötelezettséget nemzeti, regionális vagy a megfelelő szubregionális szinten kell alkalmazni. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy kötelezővé teszik az állandó gyepterületnek a mezőgazdasági üzem szintjén való fenntartását, így biztosítandó, hogy az állandó gyepterület aránya ne csökkenjen 5 %-nál többel. A tagállamok e döntésükről 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot.

A tagállamok értesítik a Bizottságot a referenciaarányról és az e bekezdésben említett arányról.

(3) Amennyiben megállapításra kerül, hogy a (2) bekezdésben említett arány regionális vagy szubregionális szinten, illetve adott esetben nemzeti szinten több, mint 5 %-kal csökkent, az érintett tagállam a mezőgazdasági üzemek szintjén kötelezettséget ír elő a földterületnek állandó gyepterületté való visszaalakítására vonatkozóan, azon mezőgazdasági termelők tekintetében, akiknek olyan földterület áll a rendelkezésükre, amelyet korábbi időszakban állandó legelőként vagy állandó gyepterületként használt földterületből valamilyen más célú földterületté alakítottak át.

Ugyanakkor amennyiben a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban meghatározott állandó gyepterületű földterület mennyisége abszolút értelemben megmarad bizonyos határokon belül, a (2) bekezdés első albekezdésében megállapított kötelezettséget teljesítettnek kell tekintetni.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a vonatkozó küszöbérték alá való csökkenés erdőtelepítés következménye, feltéve hogy az adott erdőtelepítés összeegyeztethető a környezettel, és nem foglalja magában rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvények, karácsonyfa-ültetvények vagy gyorsan növő fákból álló energetikai ültetvények telepítését.

(5) Annak érdekében, hogy biztosított legyen az állandó gyepterület arányának fenntartása, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állandó gyepterület fenntartására vonatkozó részletes szabályok megállapítása céljából, ideértve az e cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettség teljesítésének hiánya esetén a visszaalakításra vonatkozó szabályokat, az állandó gyepterület fenntartására vonatkozó, a (2) és a (3) bekezdésben említett, mezőgazdaságiüzem-szintű kötelezettségek megállapítására vonatkozóan a tagállamokra alkalmazandó szabályokat, valamint a (2) bekezdésben említett referenciaarány esetlegesen szükségessé váló kiigazítását.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben:

a) meghatározza az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett további érzékeny területek kijelölésére vonatkozó keretrendszert;

b) kialakítja az állandó gyepterület és a teljes mezőgazdasági terület e cikk (2) bekezdése értelmében fenntartandó arányának meghatározására szolgáló részletes módszereket;

c) meghatározza az e cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett korábbi időszakot.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az e cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett határokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

46. cikk

Ökológiai jelentőségű terület

▼M9

(1) Amennyiben egy mezőgazdasági üzem szántóterülete több, mint 15 hektárt tesz ki, a mezőgazdasági termelőknek gondoskodniuk kell arról, hogy 2015. január 1-jétől kezdődően a mezőgazdasági üzemnek a mezőgazdasági termelő által az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett szántóterülete legalább 5 %-ának megfelelő és a tagállam által az e cikk (2) bekezdésének megfelelően ökológiai jelentőségű területnek tekintett terület – beleértve az (2) bekezdés c), d), g), h), k) és l) pontjában említett területeket is – ökológiai jelentőségű terület legyen.

▼B

Az e cikk első albekezdésében említett százalékos arányt – az Európai Parlament és a Tanács idevágó, az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése szerinti jogalkotási aktusa függvényében – 5 %-ról 7 %-ra kell emelni.

A Bizottság 2017. március 31-ig értékelő jelentést nyújt be e bekezdés első albekezdésének végrehajtásáról, amelyet adott esetben a második albekezdésben említett jogalkotási aktusra irányuló javaslat kísér.

(2) A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig döntenek arról, hogy az alábbiak közül egyet vagy többet ökológiai jelentőségű területnek tekintenek:

a) parlagon hagyott földterület;

b) teraszok;

c) tájképi elemek, ideértve a mezőgazdasági üzem szántóterületével határos ilyen elemeket is; az e rendelet 43. cikke (1) bekezdésétől eltérve ezek magukban foglalhatnak olyan tájképi elemeket, amelyek nem képezik részét az 1306/2013/EU rendelet 76. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti támogatható területnek;

d) védelmi sávok, ideértve az állandó gyepterület által fedett védelmi sávokat is, feltéve, hogy ezek elkülönülnek a határos támogatható mezőgazdasági területtől;

e) agrár-erdészeti hektárok, amelyek az 1698/2005/EK rendelet 44. cikke és/vagy az 1305/2013/EU rendelet 23. cikke értelmében támogatást kapnak vagy kaptak;

f) erdőszélek mentén fekvő támogatható hektársávok;

g) rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett területek, amelyeken nem használnak ásványi műtrágyát és/vagy növényvédő szereket;

h) az e rendelet 32. cikke (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett erdősített területek;

i) az ültetés és vetőmag-csíráztatás útján létrejött azon köztes kultúrákkal vagy takarónövényzettel borított területek, amelyekre az e cikk (3) bekezdésében említett súlyozási tényezők alkalmazandók;

j) nitrogénmegkötő növényekkel beültetett területek;

▼M9

k) elefántfűvel (*Miscanthus*) beültetett területek;

l) csészekóróval (*Silphium perfoliatum*) beültetett területek;

m) parlagon hagyott, (virágporban és nektárban gazdag fajokból álló) mézelő növényekkel borított területek.

A mezőgazdasági üzem e bekezdés első albekezdésének g), h), k) és l) pontjában említett területeinek kivételével az ökológiai jelentőségű területnek a mezőgazdasági üzem szántóterületén kell elhelyezkednie. Az e bekezdés első albekezdésének c) és d) pontjában említett területek esetében az ökológiai jelentőségű terület határos is lehet a mezőgazdasági üzemnek azzal a szántóterületével, amelyet a mezőgazdasági termelő az 1306/2013/EU rendelet 72. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban bejelentett.

▼B

(3) Annak érdekében, hogy egyszerűsíteni lehessen az adminisztrációt és figyelembe lehessen venni az ökológiai jelentőségű területek (2) bekezdés első albekezdésében felsorolt típusainak tulajdonságait, és könnyebbé lehessen tenni azok mérését, a mezőgazdasági üzemekben az ökológiai jelentőségű területek által képviselt össz-hektárszám kiszámításához a tagállamok a X. mellékletben meghatározott átváltási és/vagy súlyozási tényezőket használhatnak fel. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy az (2) bekezdés első albekezdésének i) pontjában említett területet, vagy bármely más, 1-nél kisebb súlyozási tényezővel rendelkező területet ökológiai jelentőségű területnek tekint, úgy a X. mellékletben szereplő súlyozási tényezők alkalmazása kötelező.

(4) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó azon mezőgazdasági üzemekre:

▼M9

a) amelyek esetében a szántóterület több mint 75 %-át gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére, parlagon hagyott földterületként, hüvelyes növények termesztésére vagy e célok közül többre is használják;

b) amelyek esetében a támogatható mezőgazdasági terület több mint 75 %-a állandó gyepterület és azt gyep vagy egyéb egynyári takarmánynövény termesztésére vagy az év jelentős részében vagy a növénytermesztési ciklus jelentős részében víz alatt fekvő növények termesztésére vagy e célok közül többre is használják.

▼B

(5) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett ökológiai jelentőségű terület tekintetében meghatározott százalékpontok legfeljebb felét regionális szinten alkalmazzák annak érdekében, hogy egymással érintkező ökológiai jelentőségű területek jöjjenek létre. A tagállamok kijelölik e területeket, és meghatározzák a részt vevő mezőgazdasági termelők vagy azok csoportjai által teljesítendő kötelezettségeket. A területek kijelölésének és a kötelezettségeknek az a célja, hogy támogassák az Unió környezeti, illetve éghajlat-változással és biológiai sokféleséggel kapcsolatos politikáinak a végrehajtását.

(6) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy engedélyezik az (1) bekezdésben említett kötelezettség együttes teljesítését (a továbbiakban: együttes végrehajtás) azon mezőgazdasági termelők számára, akiknek mezőgazdasági üzemei egymás közvetlen közelében helyezkednek el, feltéve hogy az érintett ökológiai jelentőségű területek összefüggő területet alkotnak. A környezettel, éghajlattal és biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós politikák végrehajtásának elősegítése érdekében a

▼B

tagállamok kijelölhetnek olyan területeket, amelyeken együttes végrehajtásra van lehetőség, emellett pedig további kötelezettségeket is előírhatnak az ilyen együttes végrehajtásban részt vevő mezőgazdasági termelők, illetve mezőgazdasági termelők csoportjai számára.

Az együttes végrehajtásban részt vevő minden egyes mezőgazdasági termelőnek biztosítania kell, hogy az (1) bekezdésben említett kötelezettség hatálya alá tartozó terület legalább 50 %-a saját mezőgazdasági üzemének földterületén helyezkedjen el, és összhangban álljon az (2) bekezdés második albekezdésében foglaltakkal. Az együttes végrehajtásban részt vevő mezőgazdasági termelők száma nem haladhatja meg a tízet.

(7) Azok a tagállamok, amelyek esetében a teljes földterület több, mint 50 %-át erdő borítja, dönthetnek úgy, hogy az e cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó azokra a mezőgazdasági üzemekre, amelyek az 1305/2013/EU rendelet 32. cikke (1) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban a tagállamok által hátrányos természeti adottságokkal rendelkező területként meghatározott területeken helyezkednek el, feltéve, hogy az e bekezdés második albekezdésében említett egység földterületének több, mint 50 %-át erdő borítja, és az erdőterület mezőgazdasági földterülethez viszonyított aránya 3:1-nél magasabb.

Az erdőterületet és az erdőterület mezőgazdasági földterülethez viszonyított arányát az LAU2 szinttel egyenértékű terület szintjén, vagy egy hasonló mezőgazdasági tulajdonságokkal rendelkező egyetlen, egyértelműen egybefüggő földrajzi területet lefedő, pontosan körülhatárolt egység szintjén kell értékelni.

(8) A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az (2) bekezdésben említett döntésekről, illetve a jelentkezésüket megelőző év augusztus 1-jéig az (3), (5), (6) vagy (7) bekezdésekben említett bármely döntésekről.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek:

a) az e cikk (2) bekezdésében említett típusú területek vonatkozásában további kritériumokat állapítanak meg az ökológiai jelentőségű területté történő minősítést illetően;

b) az (2) bekezdésben említett százalékos arány betartása céljából figyelembe vehető, az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérő típusú területeket állapítanak meg;

c) a X. mellékletet kiigazítják az (3) bekezdésben említett átváltási és súlyozási tényezők megállapítása érdekében és az e bekezdés a) és b) pontja szerint a Bizottság által meghatározandó kritériumok és/vagy területtípusok figyelembevétele céljából;

d) megállapítják az (5) és az (6) bekezdésben említett végrehajtásra vonatkozó szabályokat, az ilyen végrehajtással kapcsolatos minimumkövetelményeket is beleértve;

e) létrehozzák azt a keretet, amely alapján a tagállamok meghatározzák azokat a kritériumokat, amelyeket a mezőgazdasági üzemeknek teljesíteniük kell ahhoz, hogy az (6) bekezdés alkalmazásában egymás közvetlen közelében elhelyezkedő üzemnek minősüljenek;

f) megállapítják az (7) bekezdésben említett, az erdő teljes földterülethez viszonyított százalékos arányának és az erdőterület mezőgazdasági földterülethez viszonyított arányának meghatározására vonatkozó módszereket.

▼B

47. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár 30 %-át az e fejezetben említett támogatás finanszírozására fordítják.

(2) A tagállamok az e fejezetben említett támogatást nemzeti szinten alkalmazzák.

A 23. cikket alkalmazó tagállamok dönthetnek úgy, hogy a támogatást regionális szinten alkalmazzák. Ebben az esetben a tagállamok minden egyes régióban az e cikk (3) bekezdése szerinti felső összeghatár egy hányadát alkalmazzák. Ezt a hányadot minden egyes régió vonatkozásában a 23. cikk (2) bekezdésének megfelelően megállapított vonatkozó regionális felső összeghatár és a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően – a 30. cikk (2) bekezdésének alkalmazásától való eltekintés esetén az említett cikk (1) bekezdésében meghatározott lineáris csökkentés alkalmazását követően – meghatározott nemzeti felső összeghatár hányadosaként kell kiszámítani.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján évente megállapítja az e fejezetben említett támogatásra vonatkozó megfelelő felső összeghatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

4. FEJEZET

A hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatás

48. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok támogatást nyújthatnak az 1. fejezetben említett alaptámogatási rendszer vagy egységes területalapú támogatási rendszer keretében nyújtott támogatásra jogosult azon mezőgazdasági termelőknek, akiknek a mezőgazdasági üzeme részben vagy teljesen a tagállamok által az 1305/2013/EU rendelet 32. cikke (1) bekezdésének megfelelően kijelölt, hátrányos természeti adottságú területeken található (a továbbiakban: a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatás).

(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatást nyújtanak minden olyan terület esetében, amely az (1) bekezdés hatálya alá esik, vagy objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján a támogatást a tagállamok által a(z) …/2013/EU rendelet 33. cikkének (1) bekezdésével összhangban kijelölt egyes területekre korlátozzák.

(3) Az e cikk (2) bekezdése, a pénzügyi fegyelem, a közvetlen kifizetések e rendelet 11. cikke szerinti csökkentése, és a 7. cikkével összhangban történő lineáris csökkentés alkalmazása, valamint az 1306/2013/EU rendelet 63. cikke alkalmazásának sérelme nélkül, a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatást évente kell nyújtani az azon területeken elhelyezkedő támogatható hektárok után, amelyek esetében a tagállamok e cikk (2) bekezdésének megfelelően támogatás nyújtásáról döntöttek. A támogatást az érintett mezőgazdasági termelő birtokában lévő, az adott hektárokhoz, illetve az e rendelet 36. cikkét alkalmazó tagállamokban a támogatható hektárok bejelentését követően kell kifizetni.

▼B

(4) A hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó hektáronkénti támogatás a 49. cikk alkalmazásából eredő összeg és a 33. cikk (1) bekezdésének, vagy a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően bejelentett, azon területeken elhelyezkedő támogatható hektárszám hányadosaként kerül kiszámításra, amelyek esetében valamely tagállam e cikk (2) bekezdésének megfelelően támogatás nyújtásáról döntött.

A tagállamok objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján meghatározhatják azt a mezőgazdasági üzemenkénti maximális hektárszámot, amelynek tekintetében e fejezet alapján támogatást lehet nyújtani.

(5) A tagállamoknak az e bekezdésben megállapított feltételek alapján lehetőségük van arra, hogy a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatást regionális szinten alkalmazzák, amennyiben objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján, különösen pedig a természeti korlátok jellemzői és súlyossága, valamint az agronómiai körülmények figyelembevételével meghatározták az érintett régiókat.

A tagállamok a régiók között objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján felosztják a 49. cikk (1) bekezdésében említett nemzeti felső összeghatárokat.

A regionális szintű, a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatást e bekezdés második albekezdésének megfelelően kiszámított regionális felső összeghatár és az adott régióban a 33. cikk (1) bekezdésének, vagy a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően bejelentett azon területeken elhelyezkedő támogatható hektárszám hányadosaként kell kiszámítani, amelyek esetében valamely tagállam e cikk (2) bekezdésének megfelelően támogatás nyújtásáról döntött.

49. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig dönthetnek úgy, hogy a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár legfeljebb 5 %-át a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatás finanszírozására fordítják. A tagállamok az említett időpontig értesítik a Bizottságot minden ilyen döntésükről.

A tagállamok döntésüket 2016. augusztus 1-jéig, 2017. január 1-jével kezdődő hatállyal felülvizsgálhatják és módosíthatják. A tagállamok e döntésükről 2016. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot.

(2) A nemzeti felső összeghatárnak a tagállamok által az (1) bekezdés értelmében felhasználandó százalékos aránya alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján évente meghatározza a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatásnak megfelelő felső összeghatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

5. FEJEZET

A fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás

50. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok éves támogatást nyújtanak az 1. fejezetben említett alaptámogatási rendszer vagy egységes területalapú támogatási rendszer szerinti támogatásra jogosult fiatal mezőgazdasági termelőknek (a továbbiakban: a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás).

(2) E fejezet alkalmazásában a „fiatal mezőgazdasági termelő” olyan természetes személy:

a) aki mezőgazdasági üzem vezetőjeként először hoz létre mezőgazdasági üzemet, vagy aki az alaptámogatási rendszer vagy az egységes területalapú támogatási rendszer keretében az 1306/2013/EU rendelet 72. cikkének (1) bekezdésében említett kérelem első benyújtását megelőző öt évben hozott létre ilyen üzemet, és

b) aki az a) pontban említett kérelem benyújtásának évében 40 évesnél nem idősebb.

(3) A tagállamok előírhatnak a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatást kérelmező fiatal mezőgazdasági termelők által teljesítendő bizonyos további objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes támogathatósági feltételeket a megfelelő készségek és/vagy képzési követelmények tekintetében.

(4) A pénzügyi fegyelem, a támogatások 11. cikk szerinti csökkentése, az e rendelet 7. cikkének megfelelően történő lineáris csökkentés, valamint az 1306/2013/EU rendelet 63. cikke alkalmazásának sérelme nélkül, a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatást évente, a támogatási jogosultságoknak a mezőgazdasági termelő által történő aktiválását követően, illetve az e rendelet 36. cikkét alkalmazó tagállamokban a támogatható hektárok mezőgazdasági termelő általi bejelentését követően kell nyújtani.

▼M9

(5) A fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás mezőgazdasági termelőnként öt évig nyújtható, amely időtartam a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás iránti kérelem első alkalommal történő benyújtásakor veszi kezdetét, amennyiben a kérelmet az üzemnek a (2) bekezdés a) pontjában említett létesítését követő öt éven belül benyújtják. Ezt az ötéves időtartamot olyan mezőgazdasági termelők esetében is alkalmazni kell, akik a 2018-as igénylési évet megelőző igényléseik vonatkozásában a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatásban részesültek.

Az első albekezdés második mondatától eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy azoknak a fiatal mezőgazdasági termelőknek az esetében, akiknél az üzemnek a (2) bekezdés a) pontjának megfelelő létesítése a 2010 és 2013 közötti időszakra esik, az ötéves időtartamból le kell vonni a (2) bekezdés a) pontjában említett létesítés és a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás iránti kérelem első benyújtása között eltelt évek számát.

▼B

(6) A 36. cikket nem alkalmazó tagállamok minden évben kiszámítják a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás összegét oly módon, hogy a termelő által a 32. cikk (1) bekezdése szerint aktivált jogosultságok számát megszorozzák egy az alábbinak megfelelő összeggel:

▼M9

a) a mezőgazdasági termelő saját vagy szerződéses támogatási jogosultságai átlagértékének 25 %–50 %-a; vagy

b) a 2019-es naptári évre vonatkozó, a II. mellékletben meghatározott nemzeti felső összeghatár rögzített százalékos arányának és a 33. cikk (1) bekezdésével összhangban 2015-ben bejelentett összes támogatható hektár számának hányadosaként kiszámított összeg 25 %–50 %-a. Az említett meghatározott százalékos arány megegyezik a nemzeti felső összeghatár azon részével, amely a 22. cikk (1) bekezdésének megfelelően az alaptámogatási rendszer tekintetében a 2015. évre vonatkozóan megmaradt.

(7) A 36. cikket alkalmazó tagállamok minden évben kiszámolják a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás összegét, amely az egységes területalapú támogatás 36. cikkel összhangban kiszámított összege 25 %–50 %-ának megfelelő érték és a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban a mezőgazdasági termelő által bejelentett támogatható hektárok számának szorzataként.

(8) Cikk (6) és (7) bekezdésétől eltérve, a tagállamok a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás összegét minden évben kiszámolhatják a hektáronkénti nemzeti átlagtámogatás 25 %–50 %-ának megfelelő érték és a mezőgazdasági termelő által a 32. cikk (1) bekezdése szerint aktivált jogosultságok számának, illetve a mezőgazdasági termelő által a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban bejelentett támogatható hektárok számának szorzataként is.

▼B

A hektáronkénti nemzeti átlagtámogatást a 2019-es naptári évre vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott nemzeti felső összeghatár és a 2015-ben a 33. cikk (1) bekezdésével, vagy a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban bejelentett támogatható hektárszám hányadosaként kell kiszámítani.

(9) A tagállamok megállapítják a mezőgazdasági termelő által aktivált támogatási jogosultságok számára vagy a mezőgazdasági termelő által bejelentett támogatható hektárok számára alkalmazandó egységes felső értékhatárt. A felső értékhatár nem lehet 25 alatti, vagy 90 feletti. A tagállamok a (6), a (7) és a (8) bekezdés alkalmazása során tiszteletben tartják ezt az értékhatárt.

▼M9

(10) A (6)–(9) bekezdés alkalmazása helyett a tagállamok mezőgazdasági termelőnként éves átalányösszeget állapíthatnak meg, amelyet egy rögzített hektárszámnak és a (8) bekezdéssel összhangban meghatározott hektáronkénti nemzeti átlagtámogatás 25 %–50 %-ának megfelelő értéknek szorzataként számítanak ki.

▼B

Az e bekezdés első albekezdésében említett rögzített hektárszámot a 2015-ben a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatást igénylő fiatal mezőgazdasági termelők által a 33. cikk (1) bekezdése, vagy a 36. cikk (2) bekezdése alapján bejelentett teljes támogatható hektárszámnak és az ugyanazt a támogatást 2015-ben igénylő fiatal mezőgazdasági termelők teljes számának hányadosaként kell kiszámítani.

A tagállamok 2015 után bármelyik évben újraszámíthatják a rögzített hektárszámot, amennyiben a támogatást igénylő fiatal mezőgazdasági termelők száma vagy a fiatal mezőgazdasági termelők mezőgazdasági üzemeinek mérete, vagy mindkettő jelentősen változik.

▼B

A mezőgazdasági termelőnek odaítélhető éves átalányösszeg nem haladhatja meg az adott évben számára nyújtott alaptámogatásnak az 1306/2013/EU rendelet 63. cikkének alkalmazása előtti teljes összegét.

(11) A kedvezményezettek jogainak védelme és hátrányos megkülönböztetésük elkerülése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon feltételekre vonatkozóan, amelyek teljesülése esetén egy jogi személy jogosultnak tekinthető arra, hogy a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatásban részesüljön.

51. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár egy bizonyos százalékát, amely nem haladhatja meg a 2 %-ot, a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás finanszírozására fordítják. A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot a támogatás finanszírozásához szükséges becsült százalékos arányról.

A tagállamok a becsült százalékos arányt minden évben augusztus 1-jéig, a következő évtől kezdődő hatállyal felülvizsgálhatják. A tagállamok a felülvizsgált százalékos arányról az alkalmazását megelőző év augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott 2 %-os felső határ sérelme nélkül, abban az esetben, ha egy tagállamban egy adott évben alkalmazott támogatás teljes összege meghaladja az e cikk (4) bekezdése alapján meghatározott felső összeghatárt és ha a szóban forgó felső összeghatár nem éri el a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár 2 %-át, a tagállamok a különbözetet a 30. cikk (7) bekezdése első albekezdése f) pontjának az érintett évben történő alkalmazásával, vagy az összes mezőgazdasági termelőnek a 32. cikknek, illetve a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően nyújtandó összes támogatás lineárisan csökkentésével, vagy mindkét módon finanszírozzák.

(3) Ha egy tagállamban egy adott évben kérelmezett, fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás teljes összege meghaladja az e cikk (4) bekezdése alapján meghatározott felső összeghatárt és ha a szóban forgó felső összeghatár a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár 2 %-ának felel meg, a tagállamok az említett felső összeghatár betartása érdekében lineárisan csökkentik az 50. cikknek megfelelően fizetendő összegeket.

(4) A Bizottság – az (1) bekezdésnek megfelelően a tagállamok által bejelentett százalékos arány alapján – végrehajtási jogi aktusok útján évente meghatározza a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatásra vonatkozó megfelelő felső összeghatárokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

IV. CÍM

TERMELÉSTŐL FÜGGŐ TÁMOGATÁS

1. FEJEZET

Termeléstől függő önkéntes támogatás

52. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok az e fejezetben megállapított feltételekkel termeléstől függő támogatást nyújthatnak a mezőgazdasági termelők részére (a továbbiakban: a termeléstől függő támogatás).

(2) Termeléstől függő támogatás a következő ágazatoknak és termékek után nyújtható: gabonafélék, olajnövények, nagymagvú hüvelyesek, len, kender, rizs, héjas gyümölcsűek, burgonyakeményítő, tej és tejtermékek, magvak, juh- és kecskehús, marha- és borjúhús, olívaolaj, selyemhernyó, szárított takarmány, komló, cukorrépa, cukornád és cikória, gyümölcs és zöldség, valamint rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvény.

(3) Termeléstől függő támogatás csak a tagállamok azon ágazatainak vagy régióinak nyújtható, ahol bizonyos nehézségekkel küzdenek olyan meghatározott gazdálkodási típusok vagy mezőgazdasági ágazatok, amelyek gazdasági, társadalmi vagy környezetvédelmi szempontból kiemelt fontosságúak.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, termeléstől függő támogatás nyújtható olyan mezőgazdasági termelőknek is, akik:

a) részére 2014. december 31-én az 1782/2003/EK rendelet III. címe 3. fejezete 2. szakaszának és 71m. cikkének, valamint a 73/2009/EK rendelet 60. cikkének és 65. cikke negyedik bekezdésének megfelelően támogatási jogosultságot biztosítottak, és

b) az e rendelet III. címének 1. fejezetében említett alaptámogatási rendszer keretében a támogatási jogosultságok aktiválásához nem rendelkeznek támogatható hektárterülettel.

▼M9

_____

(6) A termeléstől függő támogatás olyan termelést korlátozó rendszer, amelyet rögzített területeken és terméshozamokon vagy rögzített állatlétszámon alapuló éves támogatás formájában kell megvalósítani, és amely nem lépheti túl a tagállamok által az egyes intézkedések vonatkozásában meghatározandó és a Bizottságnak bejelentett pénzügyi felső összeghatárokat.

▼B

(7) Jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja esetében a tagállamok alkalmazhatják az (6) bekezdésben említett korlátokat az említett jogi személyek vagy csoportok tagjainak szintjén, amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, hogy az egyes tagok a mezőgazdasági üzemek vezetői jogállásával rendelkező mezőgazdasági termelőkéhöz hasonló jogokkal éljenek és kötelezettségekkel bírjanak, különösen ami gazdasági, társadalmi és adóügyi jogállásukat illeti, feltéve, hogy hozzájárultak az érintett jogi személyek vagy csoportok mezőgazdasági szerkezeteinek megerősítéséhez.

▼B

(8) Az e cikk értelmében nyújtott, termeléstől függő támogatásnak összhangban kell lennie a többi uniós intézkedéssel és szakpolitikával.

(9) Az uniós források hatékony és célzott felhasználása, valamint az egyéb hasonló támogatási eszközök keretében való kettős finanszírozás elkerülése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározására vonatkozóan:

a) a termeléstől függő támogatás nyújtásának feltételei;

b) az egyéb uniós intézkedésekkel való összhanggal és a támogatáshalmozással kapcsolatos szabályok.

▼M9

(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően e rendelet kiegészítéseként felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el olyan intézkedések vonatkozásában, amelyek révén elkerülhető, hogy a termeléstől függő önkéntes támogatásban részesülő kedvezményezetteket az ágazatban tapasztalható strukturális piaci egyensúlyhiány hátrányosan érintse. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok lehetővé teszik a tagállamok számára azt, hogy döntsenek a termeléstől függő önkéntes támogatás korábbi referenciaidőszakában használt termelési egységek alapján e támogatás 2020-ig tartó további folyósításáról.

▼B

53. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A tagállamok a termeléstől függő támogatás alkalmazásának első évét megelőző év augusztus 1-jéig úgy dönthetnek, hogy a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatáruk legfeljebb 8 %-át termeléstől függő önkéntes támogatás finanszírozására fordítják.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár legfeljebb 13 %-át használják fel, feltéve hogy:

a) 2014. december 31-ig:

i. a 73/2009/EK rendelet V. címében meghatározott egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazzák,

ii. az említett rendelet 111. cikke szerinti intézkedéseket finanszíroznak, vagy

iii. az említett rendelet 69. cikkének (5) bekezdésében, illetve Málta esetében a 69. cikk (1) bekezdésében meghatározott eltérés vonatkozik rájuk; és/vagy

b) a közvetlen kifizetések odaítélésére a 73/2009/EK rendelet III. címének, a IV. címének (kivéve az 1. fejezete 6. szakaszát) és az V. címének megfelelően rendelkezésükre álló összeg összesen több mint 5 %-át a 2010–2014-es időszakban legalább egy évig az alábbiak finanszírozására használják fel:

i. a 73/2009/EK rendelet III. címe 2. fejezetének 2. szakaszában meghatározott intézkedések,

▼B

ii. az említett rendelet 68. cikke (1) bekezdése a) pontjának i–iv. alpontjában, valamint b) és e) pontjában meghatározott támogatás, vagy,

iii. az említett rendelet IV. címének 1. fejezete – a 6. szakasz kivételével – szerinti intézkedések.

(3) Az éves nemzeti felső összeghatárra vonatkozó, az (1) és a (2) bekezdésben említett százalékértéket legfeljebb két százalékponttal emelni lehet azon tagállamok esetében, amelyek úgy döntenek, hogy a II. mellékletben meghatározott, éves nemzeti felső összeghatáruk legalább 2 %-át e fejezet értelmében fehérjenövények termesztésének támogatására fordítják.

(4) A (1) és a (2) bekezdéstől eltérve, azok a tagállamok, amelyek a közvetlen kifizetések odaítélésére a 73/2009/EK rendelet III. címének, a IV. címének (kivéve az 1. fejezete 6. szakaszát) és az V. címének megfelelően rendelkezésükre álló összeg összesen több mint 10 %-át a 2010–2014-es időszakban legalább egy évig az alábbiak finanszírozására használják fel:

a) a 73/2009/EK rendelet III. címe 2. fejezetének 2. szakaszában meghatározott intézkedések,

b) az említett rendelet 68. cikke (1) bekezdése a) pontjának i–iv. alpontjában, valamint b) és e) pontjában meghatározott támogatás, vagy

c) az említett rendelet IV. címének 1. fejezete – a 6. szakasz kivételével – szerinti intézkedések,

dönthetnek úgy, hogy a Bizottságnak az e rendelet 55. cikkének megfelelő jóváhagyásával az e rendelet II. mellékletében meghatározott éves nemzeti felső összeghatár több mint 13 %-át használják fel.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben megállapított százalékos arányoktól eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a termeléstől függő támogatás finanszírozására évenként legfeljebb 3 millió EUR-t használnak fel.

▼M9

(6) A tagállamok bármely év augusztus 1-jéig felülvizsgálhatják az e fejezet alapján hozott döntésüket, és dönthetnek úgy, hogy a következő évtől kezdődő hatállyal:

a) változatlanul hagyják, növelik vagy csökkentik – adott esetben az ott meghatározott kereteken belül – az (1), (2) és (3) bekezdés alapján meghatározott százalékos arányt, illetve változatlanul hagyják vagy csökkentik a (4) bekezdés alapján meghatározott százalékos arányt;

b) módosítják a támogatás odaítélési feltételeit;

c) többé nem nyújtják az e fejezet szerinti támogatást.

A tagállamoknak az első albekezdésben említett időpontig tájékoztatniuk kell a Bizottságot döntésükről.

▼B

(7) Az egyes tagállamok által az e cikk (1)–(6) bekezdésének megfelelően hozott döntés alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján évente meghatározza a termeléstől függő támogatásra vonatkozó megfelelő felső összeghatárokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

54. cikk

Értesítés

(1) A tagállamok az 53. cikkben említett döntésekről az említett cikkben szereplő időpontig értesítik a Bizottságot. Az értesítésben – az 53. cikk (6) bekezdésének c) pontjában említett döntés esetének kivételével – szerepelnie kell a megcélzott régiókra, a kiválasztott gazdálkodási típusokra vagy ágazatokra, valamint a nyújtandó támogatás szintjére vonatkozó információknak.

(2) Az 53. cikk (2) és (4) bekezdésében vagy – adott esetben – az 53. cikk (6) bekezdésének a) pontjában említett döntéseknek tartalmazniuk kell továbbá a megcélzott régióra jellemző sajátos helyzet, valamint a gazdálkodási típusok, illetve meghatározott mezőgazdasági ágazatok sajátos jellemzőinek részletes leírását, amelyek miatt a z53. cikk (1) bekezdésében említett százalékos arány nem tekinthető elégségesnek az 52. cikk (3) bekezdésében említett nehézségek kezelésére, és amelyek indokolják a magasabb támogatási szintet.

55. cikk

A Bizottság általi jóváhagyás

(1) A Bizottság a 71. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül elfogadott végrehajtási jogi aktusok útján jóváhagyja az 53. cikk (4) bekezdésében vagy – adott esetben – az 53. cikk (6) bekezdésének a) pontjában említett döntést abban az esetben, ha az érintett ágazatban vagy régióban:

a) meghatározott termék esetében egyéb alternatíva hiányában szükséges fenntartani egy adott termelési szintet, valamint csökkenteni a termelés beszüntetése miatti kockázatokat és az abból adódó társadalmi és/vagy környezetvédelmi problémákat;

b) a helyi feldolgozóipart kiegyensúlyozott nyersanyag-ellátásban szükséges részesíteni, hogy ezáltal elkerülhető legyen a negatív társadalmi és gazdasági következményekkel járó szerkezetátalakítás;

c) egy adott ágazat mezőgazdasági termelőit kompenzálni szükséges az érintett piacok elhúzódó zavarai miatt őket érő hátrányok következtében;

d) fellépésre van szükség abban az esetben, amikor az e rendelet, az 1305/2013/EU rendelet vagy valamely más jóváhagyott állami támogatási program alapján rendelkezésre álló egyéb támogatás nem bizonyul elégségesnek az e bekezdés a), b) és c) pontjában említett igények teljesítésére.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el az e cikk (1) bekezdésében említett döntések értékelésével és jóváhagyásával kapcsolatos eljárásra vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

2. FEJEZET

A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás

56. cikk

Hatály

Az 5201 00 KN-kód alá tartozó gyapotot termesztő mezőgazdasági termelők részére az e fejezetben megállapított feltételek mellett nyújtható támogatás (a továbbiakban: a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás).

57. cikk

Jogosultság

(1) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás a gyapottal bevetett támogatható terület hektárszáma után nyújtható. Egy terület csak akkor támogatható, ha a tagállam által gyapottermelés céljából engedélyezett mezőgazdasági földterületen helyezkedik el, a tagállam által engedélyezett fajtákkal van bevetve, és a tényleges betakarításig rendes termesztési feltételek között tartják.

A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás csak ép, megbízható és piacképes minőségű termékek esetében fizethető ki.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett földterületeket és fajtákat a (3) bekezdés alapján elfogadandó szabályoknak és feltételeknek megfelelően engedélyezik.

(3) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás hatékony kezelése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás tekintetében a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban állapítsa meg a földterületek és a fajták engedélyezésével kapcsolatos szabályokat és feltételeket.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás tekintetében a földterületek és a fajták engedélyezésével kapcsolatos eljárást és a termelőknek az engedélyezésről történő értesítését illetően. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

58. cikk

Bázisterületek, rögzített terméshozamok és referenciaösszegek

(1) A következő nemzeti bázisterületek kerülnek meghatározásra:

— Bulgária: 3 342 ha,

— Görögország: 250 000 ha,

— Spanyolország: 48 000 ha,

— Portugália: 360 ha.

▼B

(2) A következő rögzített terméshozamok kerülnek megállapításra a bázisidőszakban:

— Bulgária: 1,2 tonna/ha,

— Görögország: 3,2 tonna/ha,

— Spanyolország: 3,5 tonna/ha,

— Portugália: 2,2 tonna/ha.

(3) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás esetében a támogatható terület hektárszáma után nyújtott támogatás összege a (2) bekezdésben foglalt terméshozamok és a következő referenciaösszegek szorzataként kerül kiszámításra:

— Bulgária: 584,88 EUR 2015-ben, valamint 649,45 EUR 2016-ban és azután,

— Görögország: 234,18 EUR,

— Spanyolország: 362,15 EUR,

— Portugália: 228,00 EUR.

(4) Amennyiben egy adott tagállamban egy adott évben a gyapottal bevetett támogatható terület meghaladja az (1) bekezdésben meghatározott bázisterületet, a (3) bekezdésben e tagállamra vonatkozóan meghatározott összeget a bázisterület túllépésének arányában csökkenteni kell.

(5) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás alkalmazásának lehetővé tétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az említett támogatás nyújtásának feltételeivel, a jogosultsági követelményekkel és az agronómiai gyakorlatokkal kapcsolatos szabályok vonatkozásában.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogadhat el a (4) bekezdésben meghatározott csökkentés kiszámítására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

59. cikk

Elismert ágazatközi szervezetek

(1) E fejezet alkalmazásában „elismert ágazatközi szervezet”: gyapottermelők és legalább egy gyapottisztító által létrehozott jogi személy, amely a következő tevékenységeket folytatja:

a) a gyapot forgalomba hozatala koordinációjának javítása, különösen piackutatás és piaci felmérések által;

b) az uniós szabályokkal összeegyeztethető egységes szerződésminták kidolgozása;

c) a termelés orientálása olyan termékek irányába, amelyek jobban igazodnak a piaci igényekhez és a fogyasztói kereslethez, különösen a minőség és a fogyasztóvédelem tekintetében;

d) a termelési módszerek és eszközök korszerűsítése a termékminőség javítása érdekében;

e) minőségtanúsítási rendszerek révén forgalmazási stratégiák kidolgozása a gyapot promóciója céljából.

▼B

(2) A gyapottisztító letelepedési helye szerinti tagállam elismeri azokat az ágazatközi szervezeteket, amelyek megfelelnek a (3) bekezdés alapján megállapítandó kritériumoknak.

(3) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) az ágazatközi szervezetek elismerésére vonatkozó kritériumok;

b) a termelőkre vonatkozó kötelezettségek;

c) arra a helyzetre vonatkozó szabályok, ha az elismert ágazatközi szervezet nem felel meg az a) pontban említett kritériumoknak.

60. cikk

A támogatás nyújtása

(1) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatást az 58. cikkben megállapítottak szerint, támogatható hektáronként kell nyújtani.

(2) Az elismert ágazatközi szervezetekben tagsággal rendelkező termelők a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatást az 58. cikk (1) bekezdésében meghatározott bázisterületen található támogatható hektáronként kapják, 2 EUR összeggel megnövelt értékben.

V. CÍM

MEZŐGAZDASÁGI KISTERMELŐI TÁMOGATÁSI RENDSZER

61. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok létrehozhatnak egy rendszert a mezőgazdasági kistermelők számára az e címben meghatározott feltételekkel (a továbbiakban: a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer).

Azok a 2015-ben saját vagy szerződéses támogatási jogosultsággal rendelkező, illetve a 36. cikket alkalmazó tagállamokban 2015-ben az egységes területalapú támogatási rendszer keretében támogatást igénylő mezőgazdasági termelők, akik megfelelnek a 10. cikk (1) bekezdésében meghatározott minimumkövetelményeknek, választhatják azt, hogy részt vesznek a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben,.

▼C2

(2) A mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer keretében nyújtott támogatások felváltják a III. és IV. cím alapján nyújtandó közvetlen kifizetéseket.

▼B

Az első albekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a tagállam a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontjában megállapított támogatási módszert választja. Ebben az esetben a támogatás nyújtásának feltétele, hogy a III. és a IV. címben megállapított vonatkozó feltételek teljesüljenek, e cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül.

(3) A mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelők mentesülnek a III. cím 3. fejezetében meghatározott mezőgazdasági gyakorlatok alkalmazása alól.

▼B

(4) Nem részesíthetők az e cím által biztosított előnyökben azok a mezőgazdasági termelők, akiknek esetében megállapítást nyer, hogy 2011. október 18-át követően mesterségesen olyan feltételeket teremtettek, amelyek lehetőséget adnak számukra arra, hogy kihasználják a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer előnyeit.

62. cikk

Részvétel

(1) Azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik részt kívánnak venni a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben, erre vonatkozó kérelmet kell benyújtaniuk a tagállamok által meghatározandó időpontig, amely nem eshet 2015. október 15-nél későbbi időpontra. A tagállamok által meghatározott időpont azonban nem előzheti meg az alaptámogatási rendszerre vagy az egységes területalapú támogatási rendszerre vonatkozó kérelem benyújtására rendelkezésre álló időtartam utolsó napját.

Azok a mezőgazdasági termelők, akik a tagállam által meghatározott időpontig nem kérelmezték a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben való részvételüket, vagy az említett időpont után úgy döntenek, hogy már nem kívánnak részt venni a szóban forgó rendszerben, vagy kiválasztásra kerültek az 1305/2013/EU rendelet 19. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében nyújtott támogatásra, többé nem jogosultak részt venni a rendszerben.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy azokat a mezőgazdasági termelőket, akiknek a részére a III. és IV. cím értelmében nyújtott közvetlen támogatás összege alacsonyabb a tagállam által a 63. cikknek megfelelően meghatározott maximális összegnél, automatikusan be kell vonni a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerbe, hacsak a tagállam által az (1) bekezdésben említettek szerint meghatározott időpontig vagy bármely későbbi évben kifejezetten vissza nem lépnek attól. Az e lehetőséggel élő tagállamok kellő időben tájékoztatják az érintett mezőgazdasági termelőket a rendszerben való részvételtől való visszalépési jogukról.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a mezőgazdasági termelők – az alkalmazás vagy a visszalépés tekintetében az egyes tagállamok által meghatározott időpontot megelőzően – kellő időben tájékoztatást kapjanak az 63. cikkben említett támogatás becsült összegéről.

63. cikk

A támogatás összege

(1) A tagállamok meghatározzák a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő egyes mezőgazdasági termelőknek juttatandó éves támogatás összegét az alábbi szintek egyikének megfelelően:

a) a kedvezményezettenkénti átlagos nemzeti támogatás 25 %-át meg nem haladó összeg, amelyet a tagállamok állapítanak meg a II. mellékletben a 2019. naptári évre meghatározott nemzeti felső összeghatár és a 33. cikk (1) bekezdése értelmében vagy a 36. cikk (2) bekezdése alapján támogatható hektárokat bejelentett mezőgazdasági termelők száma alapján;

b) a hektáronkénti átlagos nemzeti támogatásnak megfelelő összeg és a tagállamok által meghatározandó hektárszámnak megfelelő szám – amely legfeljebb öt lehet – szorzata. A hektáronkénti átlagos nemzeti támogatást a tagállamok a II. mellékletben a 2019. naptári évre meghatározott nemzeti felső összeghatár és a 2015-ben a 33. cikk (1) bekezdésének, vagy a 36. cikk (2) bekezdésének megfelelően bejelentett támogatható hektárszám alapján állapítják meg.

▼B

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett összeg nem lehet 500 EUR-nál kevesebb, valamint 1 250 EUR-nál több.

Abban az esetben, ha az első albekezdés a) és b) pontja alkalmazásának eredményeképpen kapott összeg 500 EUR-nál kisebb, illetve 1 250 EUR-nál nagyobb, az összeget fel kell kerekíteni a minimális összegre, illetve le kell kerekíteni a maximális összegre.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a résztvevő mezőgazdasági termelők részére olyan összegű támogatást nyújtanak, amely:

►C2 a) egyenlő a mezőgazdasági termelőnek a III. és IV. cím alapján minden évben nyújtandó közvetlen kifizetések összértékével ◄, vagy

►C2 b) egyenlő a mezőgazdasági termelőnek a III. és IV. cím alapján 2015-ben nyújtandó közvetlen kifizetések összértékével, amely összeget a tagállamok ◄ a következő években kiigazíthatnak annak érdekében, hogy arányos módon figyelembe vegyék a II. mellékletben megállapított nemzeti felső összeghatárok változásait.

Az első albekezdés a) vagy b) pontjában említett összeg nem lehet magasabb egy, a tagállam által 500 EUR és 1 250 EUR között meghatározott összegnél.

Abban az esetben, ha az első albekezdés a) vagy b) pontjának alkalmazása eredményeként az összege 500 EUR-nál kisebb, az adott tagállam dönthet úgy, hogy az összeget felkerekítik 500 EUR-ra.

(3) Az (1) és a (2) bekezdéstől eltérve, Ciprus, Horvátország, Málta és Szlovénia esetében az említett bekezdésekben említett összeg 500 EUR-nál kisebb is lehet, de legalább 200 EUR-nak, Málta esetében pedig legalább 50 EUR-nak kell lennie.

64. cikk

Különös feltételek

(1) A mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben való részvételük során a mezőgazdasági termelőknek:

a) rendelkezniük kell legalább a birtokukban lévő saját vagy szerződéses támogatási jogosultságok számának vagy a 36. cikk (2) bekezdésével összhangban 2015-ben bejelentett támogatható hektárok számának megfelelő támogatható hektárszámmal;

b) meg kell felelniük a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott minimumkövetelménynek.

(2) A 2015-ben a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelő által a 32 és 33. cikk alapján aktivált támogatási jogosultságok addig az időtartamig aktivált jogosultságoknak minősülnek, ameddig a mezőgazdasági termelő részt vesz a szóban forgó rendszerben.

A mezőgazdasági termelő említett rendszerben való részvétele alatt a termelő birtokában lévő saját vagy szerződéses támogatási jogosultságok nem tekinthetők a 31. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti, a nemzeti tartalékba vagy regionális tartalékokba visszajuttatandó fel nem használt támogatási jogosultságoknak.

▼B

A 36. cikket alkalmazó tagállamokban a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelő által 36. cikk (2) bekezdésével összhangban 2015-ben bejelentett támogatható hektárok addig az időtartamig minősülnek bejelentettnek, ameddig a mezőgazdasági termelő részt vesz az említett rendszerben.

(3) A 34. cikktől eltérve, a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelő birtokában lévő támogatási jogosultságok – az öröklés vagy várható öröklés esetének kivételével – nem ruházhatók át.

Az a mezőgazdasági termelő, aki öröklés vagy várható öröklés útján a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelőtől támogatási jogosultságokat kap, jogosulttá válik a rendszerben való részvételre, feltéve hogy megfelel az alaptámogatási rendszer keretében a támogatásban való részesülésre vonatkozó követelményeknek, valamint hogy az érintett mezőgazdasági termelő összes támogatási jogosultságát megörökli.

(4) Amennyiben a tagállam a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontjában megállapított támogatási módszert választja a 63. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazása nélkül, e cikk (1) és (2) bekezdése, valamint (3) bekezdésének első albekezdése nem alkalmazandó.

(5) A jogbiztonság érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák a rendszerben való részvétel feltételeit abban az esetben, ha a rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelő helyzete megváltozik.

65. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) Az e címben említett támogatás finanszírozása céljából a tagállamok levonják az érintett támogatásokra rendelkezésre álló teljes összegből az annak az összegnek megfelelő összeget, amelyre a mezőgazdasági kistermelők jogosultak lennének:

a) a III. cím 1. fejezetében említett alaptámogatásként vagy egységes területalapú támogatásként,

b) a III. cím 2. fejezetében említett átcsoportosítással nyújtható támogatásként,

c) a III. cím 3. fejezetében említett, az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokra nyújtott támogatásként,

d) a III. cím 4. fejezetében említett, a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatásként,

e) a III. cím 5. fejezetében említett, a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatásként és

f) a IV. címben említett termeléstől függő támogatásként,.

Azokban a tagállamokban, amelyek úgy döntöttek, hogy a támogatás összegét a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerint számítják ki, ha ezen összegek együttesen valamely mezőgazdasági termelő esetében meghaladják a tagállam által meghatározott maximális összeget, minden összeget arányosan csökkenteni kell.

▼B

(2) A mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer keretében járó valamennyi támogatás összege és az (1) bekezdésnek megfelelően finanszírozott teljes összeg közötti különbséget az alábbi módok közül egy vagy több révén kell finanszírozni:

a) a 30. cikk (7) bekezdésének alkalmazása az érintett évben;

b) az érintett évben fel nem használt összegek felhasználása a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott, a III. cím 5. fejezetében meghatározott támogatás finanszírozására;

c) lineáris csökkentés alkalmazása a 32. vagy a 36. cikknek megfelelően nyújtandó összes támogatásra.

(3) Azt az esetet kivéve, amikor a tagállam úgy döntött, hogy az éves támogatás összegét a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdése a) pontjának megfelelően határozza meg, azoknak a szempontoknak, amelyek alapján az e cikk (1) bekezdésében említett összegek megállapításra kerülnek, a mezőgazdasági termelőnek a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben való részvételének teljes időtartama alatt változatlannak kell maradniuk.

(4) Ha a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer keretében járó támogatások teljes összege meghaladja a II. mellékletben meghatározott éves nemzeti felső összeghatár 10 %-át, a tagállamok a szóban forgó százalékos arány betartása érdekében lineárisan csökkentik az e címnek megfelelően fizetendő összegeket, kivéve ha a támogatás összegét a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerint határozzák meg a 63. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazása nélkül.

Ugyanez a kivétel vonatkozik azokra a tagállamokra, amelyek a támogatás összegét a 63. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjával összhangban, a 63. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazása nélkül állapították meg, amelyek 2019-re vonatkozó, II. mellékletben szereplő nemzeti felső összeghatára magasabb, mint a 2015-re vonatkozó összeghatár, és amelyek a 25. cikk (1) bekezdésében, vagy a 36. cikk (2) bekezdésében foglalt számítási módszert alkalmazzák.

VI. CÍM

A GYAPOTÁGAZATRA VONATKOZÓ NEMZETI SZERKEZETÁTALAKÍTÁSI PROGRAMOK

66. cikk

A szerkezetátalakítási programokra rendelkezésre álló éves költségvetés felhasználása

(1) A 637/2008/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésének első albekezdését alkalmazó tagállamok esetében az említett rendelet 5. cikkének (1) bekezdése alapján rendelkezésre álló megfelelő éves költségvetést 2014. január 1-jei hatállyal át kell csoportosítani, és azokat az 1305/2013/EU rendelet alapján finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó intézkedések kiegészítő uniós finanszírozásának kell tekinteni.

(2) A 637/2008/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második albekezdését alkalmazó tagállamok esetében az említett rendelet 5. cikkének (1) bekezdése alapján rendelkezésre álló megfelelő éves költségvetést 2017. január 1-jei hatállyal bele kell számítani az e rendelet II. mellékletében meghatározott nemzeti felső összeghatárokba.

▼B

VII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Értesítések és szükséghelyzet

67. cikk

Az értesítésre vonatkozó követelmények

(1) Az e rendeletben foglalt szabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló, a tanácsi határozatok útján megkötött nemzetközi megállapodásokban – többek között az értesítésekre vonatkozóan – meghatározott követelményeknek megfelelő jogi aktusokat fogadjon el a tagállamok által e rendelet alkalmazásával kapcsolatban vagy a közvetlen kifizetések vizsgálata, ellenőrzése, monitoringja, értékelése és auditálása céljából a Bizottságnak küldendő értesítésekkel kapcsolatos szükséges intézkedésekre vonatkozóan. A Bizottság ennek során figyelembe veszi, hogy milyen adatokra van szükség, és milyen szinergiák vannak a lehetséges adatforrások között.

Adott esetben az összegyűjtött információk a személyes adatok és a vállalkozások üzleti titkaik védelmére vonatkozó jogos érdekének védelme mellett — továbbíthatók nemzetközi szervezetek és harmadik országok illetékes hatóságai számára vagy azok rendelkezésére bocsáthatók, valamint nyilvánosságra hozhatók.

(2) Annak érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett értesítések gyorsak, hatékonyak, pontosak és költséghatékonyak legyenek, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozó további szabályok megállapítása céljából:

a) azon információk jellege és típusa, amelyekről értesítést kell küldeni;

b) a feldolgozandó adatok kategóriái és a maximális adatmegőrzési időtartamok;

c) a rendelkezésre bocsátott információkhoz vagy információs rendszerekhez való hozzáférés joga;

d) az információk közzétételének feltételei.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a következőket:

a) az értesítés módjai;

b) az e cikk alkalmazásához szükséges információk benyújtására vonatkozó szabályok;

c) a közlendő információk kezelésére vonatkozó rendelkezések, valamint az értesítések tartalmával, formájával, ütemezésével, gyakoriságával és határidőivel kapcsolatos szabályok;

d) a személyes adatok, valamint a mezőgazdasági termelők és a vállalkozások üzleti titkaik védelmére vonatkozó jogos érdekének védelme mellett az információk és dokumentumok tagállamok, nemzetközi szervezetek, harmadik országok illetékes hatóságai vagy a nagyközönség számára történő továbbításával vagy rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos szabályok.

▼B

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

68. cikk

A személyes adatok feldolgozása és védelme

(1) A tagállamok és a Bizottság a 67. cikk (1) bekezdésében foglalt célokra személyes adatokat gyűjtenek. Ezeket az adatokat nem dolgozhatják fel az e célokkal össze nem egyeztethető módon.

(2) Amennyiben a 67. cikk (1) bekezdésében említett monitoring és értékelés céljára dolgoznak fel személyes adatokat, azokat anonimmá kell tenni, és csak összesített formában szabad feldolgozni.

(3) A személyes adatokat a 95/46/EK irányelvben és a 45/2001/EK rendeletben foglalt szabályoknak megfelelően kell feldolgozni. Ezen belül a személyes adatok tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtésének vagy további feldolgozásának indokát képező célok eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé, figyelembe véve az alkalmazandó nemzeti és uniós jogban megállapított minimális adatmegőrzési időtartamokat.

(4) A tagállamok tájékoztatják az érintetteket, hogy nemzeti és uniós szervek az (1) bekezdésnek megfelelően feldolgozhatják személyes adataikat, és arról is, hogy e tekintetben megilletik őket a 95/46/EK irányelvben, illetve a 45/2001/EK rendeletben megállapított jogok.

(5) E cikk alkalmazásakor figyelembe kell venni az 1306/2013/EU rendelet 111–114. cikkét.

69. cikk

Egyedi problémák megoldására szolgáló intézkedések

(1) A Bizottság szükséghelyzet esetén, egyedi problémák megoldása érdekében szükséges és indokolható végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezek a végrehajtási jogi aktusok eltérhetnek e rendelet rendelkezéseitől, de csak a feltétlenül szükséges mértékig, és a feltétlenül szükséges időtartamra. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 71. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben és az ilyen egyedi problémáknak a közvetlen kifizetések rendszere folyamatos működésének rendkívüli körülmények esetén való biztosítása mellett történő megoldása érdekében, a Bizottság – a 71. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

(3) Az (1) vagy a (2) bekezdés alapján elfogadott intézkedések egy tizenkét hónapot nem meghaladó időszakra hatályosak. Amennyiben ezen időszak lejártát követően a fenti bekezdésekben említett problémák továbbra is fennállnak, a Bizottság a tartós megoldás kialakítása érdekében megfelelő jogalkotási javaslatokat nyújthat be.

▼B

(4) A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az (1), illetve a (2) bekezdés értelmében elfogadott intézkedésekről, az elfogadásukat követő két munkanapon belül.

2. FEJEZET

Felhatalmazás és végrehajtási rendelkezések

70. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

▼M9

(2) A Bizottságnak a 2. cikkben, a 4. cikk (3) bekezdésében, a 6. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (5) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 35. cikkben, a 36. cikk (6) bekezdésében, a 39. cikk (3) bekezdésében, a 43. cikk (12) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 46. cikk (9) bekezdésében, az 50. cikk (11) bekezdésében, az 52. cikk (9) és (10) bekezdésében, az 57. cikk (3) bekezdésében, az 58. cikk (5) bekezdésében, az 59. cikk (3) bekezdésében, a 64. cikk (5) bekezdésében, a 67. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 73. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása hétéves időtartamra szól, 2014. január 1-jétől kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hétéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikkben, a 4. cikk (3) bekezdésében, a 6. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 9. cikk (5) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 35. cikkben, a 36. cikk (6) bekezdésében, a 39. cikk (3) bekezdésében, a 43. cikk (12) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 46. cikk (9) bekezdésében, az 50. cikk (11) bekezdésében, az 52. cikk (9) és (10) bekezdésében, az 57. cikk (3) bekezdésében, az 58. cikk (5) bekezdésében, az 59. cikk (3) bekezdésében, a 64. cikk (5) bekezdésében, a 67. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 73. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

▼B

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

▼M9

(5) A 2. cikk, a 4. cikk (3) bekezdése, a 6. cikk (3) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése, a 8. cikk (3) bekezdése, a 9. cikk (5) bekezdése, a 20. cikk (6) bekezdése, a 35. cikk, a 36. cikk (6) bekezdése, a 39. cikk (3) bekezdése, a 43. cikk (12) bekezdése, a 44. cikk (5) bekezdése, a 45. cikk (5) és (6) bekezdése, a 46. cikk (9) bekezdése, az 50. cikk (11) bekezdése, az 52. cikk (9) és (10) bekezdése, az 57. cikk (3) bekezdése, az 58. cikk (5) bekezdése, az 59. cikk (3) bekezdése, a 64. cikk (5) bekezdése, a 67. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 73. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor

▼M9

lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

▼B

71. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a közvetlen kifizetésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság a 24. cikk (11) bekezdésében, a 31. cikk (2) bekezdésében és a 67. cikk (3) bekezdésében említett jogi aktusok esetében nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek az 5. cikkével együtt értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

3. FEJEZET

Átmeneti és záró rendelkezések

72. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 637/2008/EK rendelet 2014. január 1-jével hatályát veszti.

Azon tagállamok tekintetében azonban, amelyek éltek az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott lehetőséggel, a rendelet 2017. december 31-ig alkalmazandó.

(2) A 73/2009/EK rendelet hatályát veszti.

▼M1

A 2015. január 1. előtt kezdődő igénylési évekkel összefüggő támogatási kérelmekre vonatkozóan azonban továbbra is alkalmazandó.

▼B

A (3) bekezdés sérelme nélkül, a hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre vagy az 1306/2013/EU rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, az e rendelet XI. mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

(3) Az e rendeletben a 73/2009/EK és az 1782/2003/EK rendeletre tett hivatkozásokat a rendeletek hatályvesztés előtti állapotára való hivatkozásnak kell tekinteni.

▼B

73. cikk

Átmeneti szabályok

A 73/2009/EK rendelet rendelkezéseiről az e rendelet rendelkezéseire való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 70. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a mezőgazdasági termelők megszerzett jogainak és jogos elvárásainak védelméhez szükséges intézkedésekre vonatkozóan.

74. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet 2015. január 1-jétől kezdve alkalmazandó.

A 8. cikket, a 9. cikk (6) bekezdését, a 11. cikk (6) bekezdését, a 14. cikket, a 16. cikket, a 21. cikk (2) és (3) bekezdését, a 22. cikk (2) bekezdését, a 23. cikk (1) bekezdésének első albekezdését, a 23. cikk (6) bekezdését, a 24. cikk (10) bekezdését, a 29. cikket, a 36. cikk (1) bekezdésének első albekezdését, a 41. cikk (1) bekezdését, a 42. cikk (1) bekezdését, a 43. cikk (2) és (13) bekezdését, a 45. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdését, a 46. cikk (2) és (8) bekezdését, a 49. cikk (1) bekezdését, az 51. cikk (1) bekezdését, az 53. cikket, az 54. cikket, a 66. cikk (1) bekezdését, a 67 és 70. cikket, valamint a 72. cikk (1) bekezdését azonban e rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

A támogatási rendszerek jegyzéke

Ágazat	Jogalap	Megjegyzések
Alaptámogatási rendszer	E rendelet III. címe 1. fejezetének 1, 2, 3. és 5. szakasza	Termeléstől független támogatás
Egységes területalapú támogatási rendszer	E rendelet 36. cikke	Termeléstől független támogatás
Átcsoportosítással nyújtható támogatás	E rendelet III. címének 2. fejezete	Termeléstől független támogatás
Az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatra vonatkozóan nyújtott támogatás	E rendelet III. címének 3. fejezete	Termeléstől független támogatás
A hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozóan nyújtott támogatás	E rendelet III. címének 4. fejezete	Termeléstől független támogatás
A fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás	E rendelet III. címének 5. fejezete	Termeléstől független támogatás
Termeléstől függő önkéntes támogatás	E rendelet IV. címének 1. fejezete	
Gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás	E rendelet IV. címének 2. fejezete	Területalapú támogatás
A mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer	E rendelet V. címe	Termeléstől független támogatás
POSEI	A 228/2013/EU rendelet IV. fejezete	Közvetlen kifizetések a programok keretén belül meghatározott intézkedések címén
Égei-tengeri szigetek	A 229/2013/EU rendelet IV. fejezete	Közvetlen kifizetések a programok keretén belül meghatározott intézkedések címén

▼M6

II. MELLÉKLET

A 6. cikkben említett nemzeti felső összeghatárok

(ezer EUR-ban)

Naptári év	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgium	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bulgária	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Cseh Köztársaság	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Dánia	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Németország	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Észtország	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Írország	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Görögország	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Spanyolország	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Franciaország	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Horvátország (*)	183 735	202 865	241 125	279 385	317 645	306 080
Olaszország	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Ciprus	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Lettország	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Litvánia	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Luxemburg	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Magyarország	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Málta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Hollandia	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Ausztria	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Lengyelország	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugália	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
Románia	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Szlovénia	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Szlovákia	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finnország	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Svédország	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Egyesült Királyság	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

(*) Horvátország esetében a nemzeti felső összeghatár a 2021. naptári évre 344 340 000 EUR, a 2022. naptári évre pedig 382 600 000 EUR.

▼M6

III. MELLÉKLET

A 7. cikkben említett nettó felső összeghatárok

millió EUR-ban)

Naptári év	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgium	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bulgária	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Cseh Köztársaság	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Dánia	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Németország	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Észtország	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Írország	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Görögország	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Spanyolország	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Franciaország	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Horvátország (*)	183,7	202,9	241,1	279,4	317,6	306,1
Olaszország	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Ciprus	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Lettország	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Litvánia	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Luxemburg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Magyarország	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Málta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Hollandia	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Ausztria	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Lengyelország	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugália	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
Románia	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Szlovénia	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Szlovákia	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finnország	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Svédország	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8
▼M7						
Egyesült Királyság	3 170,7	3 177,3	3 183,6	3 192,2	3 201,4	3 591,7

▼M6

(*) Horvátország esetében a nettó felső összeghatár a 2021. naptári évre 344 340 000 EUR, a 2022. naptári évre pedig 382 600 000 EUR.

▼B

IV. MELLÉKLET

A 10. cikk (2) bekezdésében említett értékhatárok kiigazításának korlátai

Tagállam	Az EUR-ban meghatározott küszöbértékre vonatkozó határérték (10. cikk (1) bekezdés a) pont)	A hektárban meghatározott küszöbértékre vonatkozó határérték (10. cikk (1) bekezdés b) pont)
Belgium	400	2
Bulgária	200	0,5
Cseh Köztársaság	200	5
Dánia	300	5
Németország	300	4
Észtország	100	3
Írország	200	3
Görögország	400	0,4
Spanyolország	300	2
Franciaország	300	4
Horvátország	100	1
Olaszország	400	0,5
Ciprus	300	0,3
Lettország	100	1
Litvánia	100	1
Luxemburg	300	4
Magyarország	200	0,3
Málta	500	0,1
Hollandia	500	2
Ausztria	200	2
Lengyelország	200	0,5
Portugália	200	0,3
Románia	200	0,3
Szlovénia	300	0,3
Szlovákia	200	2
Finnország	200	3
Svédország	200	4
Egyesült Királyság	200	5

▼B

V. MELLÉKLET

A 10, 16. és 18. cikkben említett, Bulgáriára és Romániára alkalmazandó pénzügyi rendelkezések

A. Összegek a 10. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásához, és 2015-ben a 16. cikkben említett, támogatásokra alkalmazandó nemzeti felső összeghatárok kiszámításához:

Bulgária: 790 909 000 EUR

Románia: 1 783 426 000 EUR

B. 2015-ben a 18. cikk (1) bekezdésében említett, az alaptámogatási rendszerhez nyújtható kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések teljes összege:

Bulgária: 69 657 000 EUR

Románia: 153 536 000 EUR

C. A 18. cikk (2) bekezdésében említett, a gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatáshoz nyújtható kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések teljes összege 2015-ben:

Bulgária: 258 952 EUR

▼**M6**

VI. MELLÉKLET

A 10. és a 19. cikkben említett, Horvátországra alkalmazandó pénzügyi rendelkezések

A. A 10. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazására vonatkozó összegek:

382 600 000 EUR

B. A 19. cikk (3) bekezdésében említett kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések teljes összege:

(ezer EUR-ban)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
248 690	229 560	191 300	153 040	114 780	76 520	38 260

▼B

VII. MELLÉKLET

A 20. cikk (2) bekezdésének megfelelően a II. mellékletben rögzített összegekhez hozzáadandó maximális összeg

(ezer EUR-ban)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

▼B

VIII. MELLÉKLET

A mezőgazdasági üzem 41. cikk (4) bekezdésében említett átlagos mérete

Tagállam	A mezőgazdasági üzem átlagos mérete (hektárban)
Belgium	29
Bulgária	6
Cseh Köztársaság	89
Dánia	60
Németország	46
Észtország	39
Írország	32
Görögország	5
Spanyolország	24
Franciaország	52
Horvátország	5,9
Olaszország	8
Ciprus	4
Lettország	16
Litvánia	12
Luxemburg	57
Magyarország	7
Málta	1
Hollandia	25
Ausztria	19
Lengyelország	6
Portugália	13
Románia	3
Szlovénia	6
Szlovákia	28
Finnország	34
Svédország	43
Egyesült Királyság	54

▼B

IX. MELLÉKLET

A 43. cikk (3) bekezdésében említett, egyenértékű gyakorlatok listája

I. A növénytermesztés diverzifikálásával egyenértékű gyakorlatok:

1. A növénytermesztés diverzifikálása

Követelmény: legalább három növénykultúra, a fő növénykultúra legfeljebb 75 %-ot foglalhat el, és egy vagy több megvalósul az alábbi lehetőségek közül:

— legalább négy növénykultúra van jelen,

— alacsonyabb felső határok vonatkoznak rá,

— megfelelőbb növénykultúra-választék, mint például hüvelyes növények, fehérjenövények, adott esetben öntözést vagy növényvédőszerek alkalmazását nem igénylő növények

— az idős/hagyományos/veszélyeztetett növénykultúrák regionális változatait is magában foglalja (a vetésforgatott terület legalább 5 %-án)

2. Vetésforgó

Követelmény: legalább három növénykultúra, a fő növénykultúra legfeljebb 75 %-ot foglalhat el, és egy vagy több megvalósul az alábbi lehetőségek közül:

— a növénykultúrák és/vagy parlag környezeti szempontból előnyösebb többéves sorozatát alkalmazzák,

— legalább négy növénykultúra van jelen.

3. Téli talajborítás (*)

4. Köztes kultúrák (*)

II. Az állandó gyepterület fenntartásával egyenértékű gyakorlatok:

1. Legelők vagy gyepek kezelése

Követelmény: állandó gyepterület fenntartása és egy vagy több az alábbi lehetőségek közül:

— Vágási rendszer vagy megfelelő kaszálás (időpontok, módszerek, határok),

— Tájképi elemek fenntartása az állandó gyepterületen és a cserjések karbantartása,

— Meghatározott fűfélék és/vagy vetésrend alkalmazása a megújítás érdekében, a gyepterület típusától függően (a magas természeti érték megóvásával),

— Szálastakarmány vagy széna kimentése,

— Meredek lejtők megfelelő kezelése,

— Trágyázási rend,

— Növényvédő szerek alkalmazásának korlátozása

(*) A 43. cikk (12) bekezdésének c) pontjában említett számítás alá tartozó gyakorlatok.

▼B

2. Külterjes legeltetési rendszerek

Követelmény: állandó gyepterület fenntartása és egy vagy több az alábbi lehetőségek közül:

— Külterjes legeltetés (időzítés, maximális állománysűrűség),

— Juhtartás vagy hegyvidéki pásztorkodás,

— Helyi vagy hagyományos fajták legeltetése az állandó gyepterületen.

III. Az ökológiai jelentőségű területekkel egyenértékű gyakorlatok:

Követelmény: a szántóterületnek legalább a 46. cikk (1) bekezdése alapján megállapított százalékán az alábbi gyakorlatok legalább egyikének alkalmazása:

1. Ökológiai területpihentetés

2. Védelmi sávok létrehozása a magas természeti értékű területeken, Natura 2000 vagy egyéb, biológiai sokféleség szempontjából védett területen, ideértve a sövénynövényeket és a vízfolyásokat is

3. A műveletlen védelmi sávok és mezőhatárok karbantartása (vágási rend, helyi, vagy meghatározott fűfajták és/vagy vetési rend, újravetés regionális fajtákkal, növényvédő-szerek használatának mellőzése, trágya és/vagy műtrágya hiánya, öntözés hiánya, talaj vízzáróvá tételének mellőzése)

4. Határok, mezőközi sávok és a vadvilág, vagy meghatározott állatvilág érdekében kezelt területrészek (egynyárinövény-sövény, fészekvédelem, vadvirág-sávok, helyi magkeverék, nem betakarított növények)

5. A tájképi elemek (fák, sövények, partmenti fás vegetáció, kőfalak (teraszok), vizesárkok, tavak) karbantartása (metszés, tisztítás, időpontok, módszerek, helyreállítás)

6. A szántható tőzeges vagy vizes talajok gyepesítése (műtrágya és növényvédőszer-használat nélkül)

7. Szántóföldi termesztés műtrágyák (ásványi műtrágya és trágya), valamint növényvédő-szerek használata és öntözés nélkül, rögzített helyen, ahol két egymás követő évben nem vetik ugyanazt a növénykultúrát (*)

8. Szántóterület külterjesen használt állandó gyepterületté alakítása

▼M8

X. MELLÉKLET

A 46. cikk (3) bekezdésében említett átváltási és súlyozási tényezők

Elemek	Átváltási tényező (m/fa – m^2)	Súlyozási tényező	Ökológiai jelentőségű terület (ha mindkét tényező alkalmazandó)
Parlagon hagyott földterület (egység: 1 m^2)	n. a.	1	1 m^2
Teraszok (egység: 1 m)	2	1	2 m^2
Tájképi elemek:			
Sövények/erdősávok/sorban álló fák (egység: 1 m)	5	2	10 m^2
Elszigetelten álló fa (db fa)	20	1,5	30 m^2
Bozótfoltok (egység: 1 m^2)	n. a.	1,5	1,5 m^2
Tavak (egység: 1 m^2)	n. a.	1,5	1,5 m^2
Vizesárkok (egység: 1 m)	5	2	10 m^2
Hagyományos kőfalak (egység: 1 m)	1	1	1 m^2
Egyéb, fent fel nem sorolt, a GAEC 7, az SMR 2 vagy az SMR 3 értelmében védett elemek (egység: 1 m^2)	n. a.	1	1 m^2
Védelmi sávok és táblaszegélyek (egység: 1 m)	6	1,5	9 m^2
Agrár-erdészeti hektárok (egység: 1 m^2)	n. a.	1	1 m^2
Erdőszélek mentén fekvő támogatható hektársávok (egység: 1 m)			
Ebből termelés alatt nem álló	6	1,5	9 m^2
Ebből termelés alatt álló	6	0,3	1,8 m^2
▼M9 Rövid vágásfordulójú, fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett területek (egység: 1 m^2)	n. a.	0,5	0,5 m^2
▼M8 A 32. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett erdősített területek (egység: 1 m^2)	n. a.	1	1 m^2
Köztes kultúrákkal vagy takarónövényzettel borított területek (egység: 1 m^2)	n. a.	0,3	0,3 m^2

▼M8

Elemek	Átváltási tényező (m/fa – m^2)	Súlyozási tényező	Ökológiai jelentőségű terület (ha mindkét tényező alkalmazandó)
▼M9			
Nitrogénmegkötő növényekkel beültetett területek (egység: 1 m^2)	n. a.	1	1 m^2
Elefántfűvel (*Miscanthus*) beültetett területek	n. a.	0,7	0,7 m^2
Csészekóróval (*Silphium perfoliatum*) beültetett területek	n. a.	0,7	0,7 m^2
Parlagon hagyott, (virágporban és nektárban gazdag fajokból álló) mézelő növényekkel borított területek	n. a.	1,5	1,5 m^2

▼M8

A 46. cikk (3) bekezdésében említett, a IX. melléklet III. szakaszában felsorolt egyenértékű gyakorlatokhoz tartozó elemekre alkalmazandó átváltási és súlyozási tényezők

Egyenértékű ökológiai jelentőségű terület	Hasonló standard ökológiai jelentőségű terület	Átváltási tényező	Súlyozási tényező	Ökológiai jelentőségű terület (ha mindkét tényező alkalmazandó)
(1) Ökológiai területpihentetés (egység: 1 m^2)	Parlagon hagyott földterület	n. a.	1	1 m^2
(2) „Védelmi övezetek” létrehozása (egység: 1 m)	Védelmi sávok és táblaszegélyek	6	1,5	9 m^2
(3) Műveletlen védelmi sávok és táblaszegélyek karbantartása (egység: 1 m)	Védelmi sávok és táblaszegélyek	6	1,5	9 m^2
(4) Szegélyek, táblaközi sávok és területrészek				
Szegélyek, táblaközi sávok (egység: 1 m)	Védelmi sávok és táblaszegélyek	6	1,5	9 m^2
Területrészek (egység: 1 m^2)	Bozótfoltok	n. a.	1,5	1,5 m^2
(5) A tájképi elemek karbantartása:				
Elszigetelten álló fa (db fa)	Elszigetelten álló fa	20	1,5	30 m^2
Sorban álló fák (egység: 1 m)	Sövények/fás sávok/sorban álló fák	5	2	10 m^2
Facsoportok/Bozótfoltok (egység: 1 m^2)	Bozótfoltok	n. a.	1,5	1,5 m^2
Sövénysorok (egység: 1 m)	Sövények/fás sávok/sorban álló fák	5	2	10 m^2
Part menti fás vegetáció (egység: 1 m)	Sövények/fás sávok/sorban álló fák	5	2	10 m^2
Teraszok (egység: 1 m)	Teraszok	2	1	2 m^2
Kőfalak (egység: 1 m)	Hagyományos kőfalak	1	1	1 m^2
Vizesárkok (egység: 1 m)	Vizesárkok	5	2	10 m^2
Tavak (egység: 1 m^2)	Tavak	n. a.	1,5	1,5 m^2
(6) A szántható tőzeges vagy vizes talajok gyepesítése (műtrágya- és növényvédőszer-használat nélkül) (egység: 1 m^2)	Parlagon hagyott földterület	n. a.	1	1 m^2

▼**M8**

Egyenértékű ökológiai jelentőségű terület	Hasonló standard ökológiai jelentőségű terület	Átváltási tényező	Súlyozási tényező	Ökológiai jelentőségű terület (ha mindkét tényező alkalmazandó)
(7) Olyan szántóterületeken műtrágya- és növényvédőszer-használat és öntözés nélkül végzett termelés, amelyeket két egymás követő évben nem vetik be ugyanazzal a növénykultúrával (egység: 1 m^2)	Rövid vágásfordulójú, fás szárú energetikai ültetvénnyel beültetett területek. Erdőszélek mentén fekvő, termelés alatt álló sávok. Nitrogénmegkötő növényekkel beültetett területek.	n. a.	0,3 0,7 a nitrogénmegkötő növények esetében	0,3 m^2 0,7 m^2
(8) Szántóterületek állandó gyepterületekké alakítása (egység: 1 m^2)	Parlagon hagyott földterület	n. a.	1	1 m^2

▼B

XI. MELLÉKLET

Megfelelési Táblázat

a 72. cikk (2) bekezdése szerint

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
1. cikk	1. cikk	—
2. cikk	4. cikk	—
3. cikk	5. cikk	—
4. cikk (1) bekezdés	—	91. cikk
4. cikk (2) bekezdés	—	95. cikk
5. cikk	—	93. cikk
6. cikk (1) bekezdés	—	94. cikk
6. cikk (2) bekezdés	—	—
7. cikk	—	—
8. cikk	7. cikk	—
9. cikk	—	—
10. cikk	—	—
10a. cikk	—	—
10b. cikk	—	—
10c. cikk	—	—
10d. cikk	—	—
11. cikk	8. cikk	26. cikk (1) és (2) bekezdés
11. cikk (3) bekezdés	8. cikk (2) bekezdés	—
11a. cikk	8. cikk (3) bekezdés	—
12. cikk (1) és (2) bekezdés	—	12. cikk
12. cikk (3) bekezdés	—	14. cikk
12. cikk (4) bekezdés	—	—
13. cikk	—	13. cikk (2) bekezdés
14. cikk	—	67. cikk
15. cikk	—	68. cikk (1) és (2) bekezdés
16. cikk	—	69. cikk
17. cikk	—	70. cikk
18. cikk	—	71. cikk
19. cikk	—	72. cikk

▼B

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
20. cikk	—	74. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
21. cikk	—	74. cikk (4) bekezdés
22. cikk	—	96. cikk
23. cikk	—	97. cikk
24. cikk	—	99. cikk
25. cikk	—	100. cikk
26. cikk	—	61. cikk
27. cikk (1) bekezdés	—	102. cikk (3) bekezdés
27. cikk (2) bekezdés	—	47. cikk
27. cikk (3) bekezdés	—	68. cikk (3) bekezdés
28. cikk (1) bekezdés	10. cikk	—
28. cikk (2) bekezdés	9. cikk (3) bekezdés	—
28. cikk (3) bekezdés	31. cikk (1) bekezdés a) pont i. és ii. alpont	—
29. cikk	—	75. cikk
30. cikk	—	60. cikk
31. cikk	—	2. cikk (2) bekezdés
32. cikk	15. cikk	—
33. cikk	—	—
34. cikk (2) bekezdés	32. cikk (2) és (4) bekezdés	—
35. cikk	33. cikk	—
36. cikk	—	—
37. cikk	12. cikk	—
38. cikk	—	—
39. cikk (1) bekezdés	32. cikk (6) bekezdés	—
39. cikk (2) bekezdés	35. cikk (3) bekezdés	—
40. cikk (1) bekezdés	6. cikk (1) bekezdés	—
41. cikk (1) bekezdés	30. cikk (1) bekezdés	—
41. cikk (2) bekezdés	30. cikk (3) és (6) bekezdés	—
41. cikk (3) bekezdés	30. cikk (3) bekezdés és (7) bekezdés a) pont	—
41. cikk (4) bekezdés	—	—
41. cikk (5) bekezdés	3. cikk (10) bekezdés	—
41. cikk (6) bekezdés	—	—
42. cikk	31. cikk (1) bekezdés b) pont	—
43. cikk (1) bekezdés	34. cikk (1), (2) és (3) bekezdés	—

▼B

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
43. cikk (2) bekezdés	—	
43. cikk (3) bekezdés	34. cikk (4) bekezdés	—
44. cikk	—	—
45. cikk	—	—
46. cikk	—	—
47. cikk	—	—
48. cikk	—	—
49. cikk	—	—
50. cikk	—	—
51. cikk	—	—
52. cikk	—	—
53. cikk	—	—
54. cikk	—	—
55. cikk	—	—
56. cikk	—	—
57. cikk	—	—
57a. cikk	20. cikk és VII. melléklet	—
58. cikk	—	—
59. cikk	—	—
60. cikk	—	—
61. cikk	—	—
62. cikk	—	—
63. cikk	—	—
64. cikk	—	—
65. cikk	—	—
66. cikk	—	—
67. cikk	—	—
68. cikk	—	—
69. cikk	—	—
70. cikk	—	—
71. cikk	—	—
72. cikk	—	—
73. cikk	—	—
74. cikk	—	—

▼B

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
75. cikk	—	—
76. cikk	—	—
77. cikk	—	—
78. cikk	—	—
79. cikk	—	—
80. cikk	—	—
81. cikk	—	—
82. cikk	—	—
83. cikk	—	—
84. cikk	—	—
85. cikk	—	—
86. cikk	—	—
87. cikk	—	—
88. cikk	56. cikk	—
89. cikk	57. cikk	—
90. cikk	58. cikk	—
91. cikk	59. cikk	—
92. cikk	60. cikk	—
93. cikk	—	—
94. cikk	—	—
95. cikk	—	—
96. cikk	—	—
97. cikk	—	—
98. cikk	—	—
99. cikk	—	—
100. cikk	—	—
101. cikk	—	—
102. cikk	—	—
103. cikk	—	—
104. cikk	—	—
105. cikk	—	—
106. cikk	—	—
107. cikk	—	—
108. cikk	—	—

▼B

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
109. cikk	—	—
110. cikk	—	—
111. cikk	—	—
112. cikk	—	—
113. cikk	—	—
114. cikk	—	—
115. cikk	—	—
116. cikk	—	—
117. cikk	—	—
118. cikk	—	—
119. cikk	—	—
120. cikk	—	—
121. cikk	16. és 17. cikk	—
121a. cikk	—	98. cikk, második albekezdés
122. cikk	—	—
123. cikk	—	—
124. cikk (1)–(5), (7) és (8) bekezdés	—	—
124. cikk (6) bekezdés	—	98. cikk, első albekezdés
125. cikk	—	—
126. cikk	—	—
127. cikk	—	—
128. cikk	—	—
129. cikk	—	—
130. cikk	—	—
131. cikk	—	—
132. cikk	18. és 19. cikk	—
133. cikk	—	—
133a. cikk	37. cikk	—
134. cikk (törölve)	—	—
135. cikk (törölve)	—	—
136. cikk	—	—
137. cikk	—	—
138. cikk	3. cikk	—
139. cikk	13. cikk	—
140. cikk	67. cikk	—

▼B

A 73/2009/EK rendelet	Ez a rendelet	A 1306/2013/EU rendelet
141. cikk	71. cik	—
142. cikk a)–q) és s) pont	70. cikk	—
142. cikk r) pont	69. cikk	—
143. cikk	—	—
144. cikk	—	—
145. cikk	—	—
146. cikk	72. cikk	—
146a. cikk	—	—
147. cikk	73. cikk	—
148. cikk	—	—
149. cikk	74. cikk	—
I. melléklet	I. melléklet	—
II. melléklet	—	II. melléklet
III. melléklet	—	II. melléklet
IV. melléklet	III. melléklet	—
V. melléklet	—	—
VI. melléklet	—	—
VII. melléklet	IV. melléklet	—
VIII. melléklet	II. melléklet	—
IX. melléklet	—	—
X. melléklet	—	—
XI. melléklet	—	—
XII. melléklet	—	—
XIII. melléklet	—	—
XIV. melléklet	—	—
XV. melléklet	—	—
XVI. melléklet	—	—
XVII. melléklet	—	—
XVIIa. melléklet	—	—